

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 38 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2009. február 17.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	III <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
	TANÁCS	
2009/C 38 E/01	A Tanács 2008. november 20-án elfogadott 3/2009/EK közös állásponjtja, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, a növényvédő szerekre vonatkozó statisztikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel ⁽¹⁾	1
2009/C 38 E/02	A Tanács 2008. december 17-én elfogadott 4/2009/EK közös állásponjtja, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel ⁽²⁾	26

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

⁽²⁾ EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

3/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2008. november 20-án elfogadva

a növényvédő szerekre vonatkozó statisztikáról szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 38 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 285. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾ elismerte, hogy a peszticideknek, különösen a mezőgazdaságban használt növényvédő szerekből származóaknak, az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatását tovább kell csökkenteni. A határozat hangsúlyozta, hogy szükség van a peszticidek fenntarthatóbb használatának elérésére, valamint szorgalmazta a kockázatok jelentős mértékű átfogó csökkentését és a szükséges növényvédelemmel összhangban lévő peszticidhasználatot.

⁽¹⁾ HL C 256., 2007.10.27., 86. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. március 12-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2008. november 20-i közös álláspontja és az Európai Parlament ...-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

(2) A Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságoz intézett, „A peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia felé” című közleményében a Bizottság megállapította, hogy szükség van a peszticidek értékesítésére és felhasználására vonatkozó, részletes, harmonizált és naprakész közösségi szintű statisztikákra. A statisztikákra az Európai Unió fenntartható fejlődésre irányuló szakpolitikai értékeléséhez, valamint a peszticidhasználattal kapcsolatos egészségügyi és környezeti kockázatokra vonatkozó megfelelő mutatók kiszámításához van szükség.

(3) A peszticidek értékesítésére és felhasználására vonatkozó harmonizált és összehasonlítható közösségi statisztikák alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia keretében közösségi jogszabályokat és szakpolitikákat dolgozhasanak ki, és ellenőrizhessék azokat.

(4) Mivel a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ hatásai csak jóval 2006 után, a biocid termékekben használt hatóanyagok első értékelésének lezárását követően lesznek érzékelhetők, jelenleg sem a Bizottság, sem pedig a legtöbb tagállam nem rendelkezik elegendő ismerettel és tapasztalattal ahhoz, hogy a biocidokra vonatkozó további intézkedéseket javasoljon. E rendelet hatálya ezért a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó növényvédő szerekre korlátozódik, amelyekre vonatkozóan már nagy adatgyűjtési tapasztalat áll rendelkezésre.

⁽⁴⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L ...

- (5) A Bizottságnak a növényvédő szerek értékesítésére és felhasználására vonatkozó adatgyűjtéssel kapcsolatos többéves tapasztalata azt mutatja, hogy a közösségi szintű statisztikáknak a forgalomba hozatali szakaszból és a felhasználóktól történő gyűjtéséhez harmonizált módszerre van szükség. Emellett a pontos kockázati mutatók kiszámítására irányuló, a peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia szerinti célkitűzéseket figyelembe véve a statisztikáknak a hatóanyagra lebontva kell készülniük.
- (6) A peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia hatásvizsgálatában értékelt különböző adatgyűjtési lehetőségek közül a kötelező adatgyűjtést javasolták a legjobb lehetőségként, mivel lehetővé teszi a növényvédő szerek forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó pontos és megbízható adatok gyors és költséghatékony összegyűjtését.
- (7) A közösségi statisztikákról szóló, 1997. február 17-i 322/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ képezi e rendelet rendelkezéseinek hivatkozási alapját. A rendelet különösen megköveteli a pártatlanság, a megbízhatóság, a tárgyyszerűség, a költséghatékonyság, a statisztikai adatok bizalmas kezelése és az átláthatóság normáinak való megfelelést.
- (8) A statisztikai adatok bizalmas kezelésének kötelezettsége alá tartozó adatok továbbítására a 322/97/EK rendeletben, valamint a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatalához történő továbbításáról szóló, 1990. június 11-i 1588/90/Euratom, EGK tanácsi rendeletben⁽²⁾ meghatározott szabályok az irányadók. Az e rendeletekkel összhangban hozott intézkedések biztosítják a bizalmas adatok fizikai és logikai védelmét, továbbá biztosítják azt, hogy a közösségi statisztika előállítása és terjesztése során az adatokat nem teszik közzé jogszerűtlenül és nem használják fel nem statisztikai célokra.
- (9) Biztosítani kell a bizalmas, gazdasági szempontból értékes adatok szükséges védelmét, többek között az adatok megfelelő összevonásával a közzétételkor.
- (10) Az összehasonlítható eredmények biztosítása érdekében a növényvédő szerekre vonatkozó statisztikákat az e rendelet mellékleteiben meghatározottak szerint a megadott lebontásban, a megfelelő formában és a referenciaév végétől számított meghatározott időtartamon belül kell elkészíteni.
- (11) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak⁽³⁾ megfelelően kell meghozni.
- (12) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a kezelt területet meghatározza és a III. melléklet kiigazítsa. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (13) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a növényvédő szerek forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó közösségi statisztika rendszeres előállítására közös keretnek létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) A 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozattal⁽⁴⁾ létrehozott statisztikai programbizottsággal konzultációt folytattak.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy, hatály és célok

- (1) E rendelet létrehozza a növényvédő szerek forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó közösségi statisztikák rendszeres készítésének közös kereteit.
- (2) A statisztikák a következőkre vonatkoznak:
- az I. mellékletnek megfelelően forgalomba hozott növényvédő szerek éves mennyisége,
 - a II. mellékletnek megfelelően a mezőgazdaságban használt növényvédő szerek éves mennyisége.
- (3) A statisztikák és más vonatkozó adatok különösen a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ 14. cikke szerinti célokat szolgálják.

⁽¹⁾ HLL 52., 1997.2.22., 1. o.

⁽²⁾ HLL 151., 1990.6.15., 1. o.

⁽³⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁴⁾ HLL 181., 1989.6.28., 47. o.

⁽⁵⁾ HLL ...

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „növényvédő szerek”: a .../2009/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett növényvédő szerek;
- b) „anyagok”: a .../2009/EK rendelet 3. cikkének 2. pontjában meghatározott anyagok, ideértve a hatóanyagokat, az ellenanyagokat és a kölcsönhatás-fokozókat;
- c) „hatóanyagok”: a .../2009/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett hatóanyagok;
- d) „ellenanyagok”: a .../2009/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett ellenanyagok;
- e) „kölcsönhatás-fokozók”: a .../2009/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett kölcsönhatás-fokozók;
- f) „forgalomba hozatal”: a .../2009/EK rendelet 3. cikkében meghatározott forgalomba hozatal;
- g) „engedélybirtokos”: a .../2009/EK rendelet 3. cikkének 20. pontjában meghatározott engedélybirtokos;
- h) „mezőgazdasági felhasználás”: egy növényvédő szer bármely olyan alkalmazása, amely egy mezőgazdasági gazdaság gazdasági tevékenysége keretében közvetlenül, vagy közvetetten kapcsolódik növényi termékek előállításához;
- i) „hivatásos felhasználó”: a 2009/.../EK irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott hivatásos felhasználó;
- j) „mezőgazdasági üzem”: a gazdaság szerkezeti felmérésekről és a mezőgazdasági termelési módszereket vizsgáló felmérésről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott mezőgazdasági üzem.

3. cikk

Adatgyűjtés, -átvitel és -feldolgozás

(1) A tagállamok az I. és a II. mellékletben felsorolt jellemzők meghatározásához szükséges adatokat a következő eszközök segítségével gyűjtik össze:

- felmérések,
- a növényvédő szerek forgalomba hozatalára vonatkozó kötelezettségek; különösen a .../2009/EK rendelet 67. cikke szerinti kötelezettségek,
- a hivatásos felhasználókra alkalmazandó, a növényvédő szerek felhasználására vonatkozó nyilvántartáson alapuló kötelezettségek; különösen a .../2009/EK rendelet 67. cikke szerinti kötelezettségek,

⁽¹⁾ HLL ...

– adminisztratív források, vagy

– ezen eszközök kombinációja, beleértve a szakértői véleményeken vagy modelleken alapuló statisztikai becslési eljárásokat.

(2) A tagállamok az I. és II. mellékletben meghatározott ütemezés szerint és gyakorisággal eljuttatják a Bizottsághoz (Eurostat) a statisztikai eredményeket, beleértve a bizalmas adatokat is. Az adatokat a III. mellékletben megadott besorolás szerint nyújtják be.

(3) A tagállamok az adatokat a 6. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a Bizottság (Eurostat) által elfogadandó, megfelelő technikai formátummal rendelkező elektronikus formában továbbítják.

(4) A titoktartási okokból a Bizottság (Eurostat) a III. mellékletben meghatározott kémiai osztályok vagy termék kategóriák szerint összevonja az adatokat azok közzétételét megelőzően, figyelemmel a bizalmas adatoknak az egyes tagállamok szintjén történő védelmére. A 322/97/EK rendelet 15. cikkének megfelelően a bizalmas adatokat a nemzeti hatóságok és a Bizottság (Eurostat) kizárólag statisztikai célokra használhatja fel.

4. cikk

Minőségértékelés

(1) E rendelet alkalmazásában a továbbítandó adatokra az alábbi minőségértékelési jellemzők vonatkoznak:

- „relevancia”: a statisztika aktuális és potenciális felhasználói igényeknek való megfelelésének mértéke;
- „mérési pontosság”: a becslt és az ismeretlen valós értékek közelségének mértéke;
- „időszerűség”: az információ rendelkezésre állása és a leírt esemény vagy jelenség között eltelt idő;
- „időbeli pontosság”: az adatok megjelenésének időpontja és a kiadás tervezett időpontja között eltelt idő;
- „hozzáférhetőség” és „egyértelműség”: azon feltételek és körülmények, amelyek fennállása mellett a felhasználók az adatokhoz hozzáférnek, azokat használják és elemzik;
- „összehasonlíthatóság”: az alkalmazott statisztikai koncepciókban, mérőeszközökben és eljárásokban lévő különbségek hatásának mérése, amikor a statisztikákat földrajzi területek szerint, ágazati területek szerint vagy időben hasonlítják össze;
- „koherencia”: az adatok arra való alkalmassága, hogy azokat különbözőképpen, különféle felhasználási célokra kombinálják.

(2) A tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak (Eurostat) az I. és II. mellékletben említetteknek megfelelően továbbított adatok minőségéről. A Bizottság (Eurostat) értékeli a továbbított adatok minőségét.

5. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a 6. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban elfogadja az adattovábbítás megfelelő technikai formáját.

(2) A Bizottság elfogadja a II. melléklet 2. szakaszában említett „kezelt terület” fogalommeghatározását. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedést a 6. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A Bizottság módosíthatja az anyagok III. mellékletben foglalt harmonizált besorolását annak érdekében, hogy az megfeleljen a .../2009/EK rendelet 78. cikkének (3) bekezdésével összhangban elfogadott jegyzékét érintő változásoknak. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 6. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

6. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a statisztikai programbizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire is.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire is.

7. cikk

Jelentés

A Bizottság öt évente jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a rendelet végrehajtásáról. A jelentés értékeli különösen a benyújtott adatok minőségét – a 4. cikkel összhangban –, a vállalkozásokra, a mezőgazdasági üzemekre és a nemzeti közigazgatásra háruló terheket, valamint a statisztikáknak a peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia szempontjából való hasznosságát, különösen az 1. cikkben foglalt célok vonatkozásában. Adott esetben javaslatokat tesz az adatok minőségének további javítására, valamint a vállalkozásokra, a mezőgazdasági üzemekre és a nemzeti közigazgatásra háruló terhek csökkentésére.

Az első jelentést ...-ig (*) kell benyújtani.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

(*) Az e rendelet elfogadásának évétől számított nyolcadik év.

I. MELLÉKLET

A NÖVÉNYVÉDŐ SZEREK FORGALOMBA HOZATALÁRA VONATKOZÓ STATISZTIKÁK

1. SZAKASZ

Lefedettségek

A statisztikák az egyes tagállamokban forgalomba hozott növényvédő szerekben található, a III. mellékletben felsorolt anyagokra vonatkoznak. Külön figyelmet kell fordítani arra, hogy a termék átalakítása vagy az engedélynek egy másik engedélybirtokosra való átruházása esetén elkerüljék a kétszeres elszámolást.

2. SZAKASZ

Változók

A forgalomba hozott növényvédő szerekben található, a III. mellékletben felsorolt minden egyes anyag mennyiségét össze kell gyűjteni.

3. SZAKASZ

Jelentési mértékegységek

Az anyagokra vonatkozó adatokat kilogrammban kell megadni.

4. SZAKASZ

Referencia-időszak

A referencia-időszak a naptári év.

5. SZAKASZ

Az első referencia-időszak, gyakoriság és az eredmények továbbítása

1. Az első referencia-időszak a ...-t (*) követő második naptári év.
2. A tagállamok az első referencia-időszakot követően minden naptári évre vonatkozóan szolgáltatnak adatokat.
3. Az adatokat a referenciaév végétől számított 12 hónapon belül kell továbbítani a Bizottságnak (Eurostat).

6. SZAKASZ

Minőségi jelentés

A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz (Eurostat) a 4. cikkben említett minőségi jelentést, amely a következőket tartalmazza:

- az adatgyűjtési módszer;
- a vonatkozó minőségi szempontok, figyelembe véve az adatgyűjtési módszert;
- az alkalmazott becslések, adatösszesítések és kizárásos módszerek leírása.

A jelentést a referenciaév végétől számított 15 hónapon belül kell továbbítani a Bizottsághoz (Eurostat).

(*) E rendelet hatálybalépésének napja.

II. MELLÉKLET

A NÖVÉNYVÉDŐ SZEREK MEZŐGAZDASÁGI FELHASZNÁLÁSÁRA VONATKOZÓ STATISZTIKÁK

1. SZAKASZ

Lefedtettség

1. A statisztikák az egyes tagállamokban az egyes kiválasztott növényeken mezőgazdasági célból alkalmazott növényvédő szerekben található, a III. mellékletben felsorolt anyagokra vonatkoznak.
2. Minden egyes tagállam meghatározza azon növények listáját, amelyekre vonatkozóan az 5. szakaszban említett ötéves időszak során statisztikát kell vezetni. E listának az adott tagállamban termesztett növényeket és a felhasznált anyagokat kell reprezentálnia.

A növények listájának figyelembe kell vennie a 2009/.../EK irányelv 4. cikkében említett nemzeti cselekvési tervek szerinti legfontosabb növényeket.

2. SZAKASZ

Változók

Minden egyes kiválasztott növény vonatkozásában az alábbi változókkal kapcsolatban kell adatokat gyűjteni:

- a) az adott növényen alkalmazott növényvédő szerekben található, a III. mellékletben felsorolt minden egyes anyag mennyisége, valamint
- b) az egyes anyagokkal kezelt területek nagysága.

3. SZAKASZ

Jelentési mértékegységek

1. A felhasznált anyagokra vonatkozó mennyiségeket kilogrammban kell megadni.
2. A kezelt területek nagyságát hektárban kell megadni.

4. SZAKASZ

Referencia-időszak

1. A referencia-időszak elvben az adott növényvel kapcsolatos valamennyi növényvédő szeres kezelés vonatkozásában legfeljebb 12 hónap.
2. Referencia-időszakként azt az évet kell megadni, amelyben a betakarítást megkezdték.

5. SZAKASZ

Az első referencia-időszak, gyakoriság és az eredmények továbbítása

1. A tagállamok minden ötéves időszakra a 4. szakaszban meghatározott referencia-időszakon belül statisztikákat állítanak össze a növényvédő szerek felhasználására vonatkozóan az egyes kiválasztott növények szerinti lebontásban.
2. A tagállamok szabadon kiválaszthatják a referencia-időszakot az ötéves időszakon belül. Minden egyes kiválasztott növényre vonatkozóan külön választható a referencia-időszak.
3. Az első ötéves időszak a ...-t (*) követő első naptári évben kezdődik.
4. A tagállamok minden ötéves időszakra vonatkozóan szolgáltatnak adatokat.
5. Az adatokat minden ötéves időszak végétől számított 12 hónapon belül kell továbbítani a Bizottságnak (Eurostat).

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.

6. SZAKASZ

Minőségi jelentés

Az eredmények továbbításával egyidejűleg a tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz (Eurostat) a 4. cikkben említett minőségi jelentést, amely a következőket tartalmazza:

- a mintavételi módszer leírása;
 - az adatgyűjtési módszer;
 - a statisztikák által lefedett növények viszonylagos jelentőségének becslése a felhasznált növényvédő szerek teljes mennyiségére vonatkoztatva;
 - a vonatkozó minőségi szempontok, figyelembe véve az adatgyűjtési módszert;
 - az ötéves időszakban felhasznált növényvédő szerekre vonatkozó adatok összehasonlítása az ugyanezen időszakban forgalomba hozott növényvédő szerek adataival.
-

III. MELLÉKLET

AZ ANYAGOK HARMONIZÁLT BESOROLÁSA

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
Gomba- és baktériumölő szerek	F0				
Szervetlen gombaölő szerek	F1				
	F1.1	RÉZVEGYÜLETEK	VALAMENNYI RÉZVEGYÜLET		44
	F1.1		BORDEAUX MIXTURE	8011-63-0	44
	F1.1		RÉZ-HIDROXID	20427-59-2	44
	F1.1		RÉZ-OXIKLORID	1332-40-7	44
	F1.1		HÁROMBÁZISÚ RÉZ-SZULFÁT	1333-22-8	44
	F1.1		RÉZ (II)-OXID	1319-39-1	44
	F1.1		MÁS RÉZSÓK		44
	F1.2	SZERVETLEN KÉN	KÉN	7704-34-9	18
	F1.3	MÁS SZERVETLEN GOMBAÖLŐ SZEREK	MÁS SZERVETLEN GOMBAÖLŐ SZEREK		
Karbamát és ditiokarbamát alapú gombaölő szerek	F2				
	F2.1	KARBANILÁT GOMBAÖLŐ SZEREK	DIETOFENKARB	87130-20-9	513
	F2.2	KARBAMÁT GOMBAÖLŐ SZEREK	BENTIAVALIKARB	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALIKARB	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOKARB	24579-73-5	399
	F2.3	DITIOKARBAMÁT GOMBAÖLŐ SZEREK	MANKOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177
	F2.3		TIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Benzimidazol alapú gombaölő szerek	F3				
	F3.1	BENZIMIDAZOL GOMBAÖLŐ SZEREK	KARBENDAZIM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOL	3878-19-1	525
	F3.1		TIABENDAZOL	148-79-8	323
	F3.1		TIOFANÁT-METIL	23564-05-8	262

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
Imidazol és triazol alapú gombaölő szerek	F4				
	F4.1	KONAZOL GOMBAÖLŐ SZEREK	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUKONAZOL	116255-48-2	680
	F4.1		CIPROKONAZOL	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOKONAZOL	119446-68-3	687
	F4.1		DINIKONAZOL	83657-24-3	690
	F4.1		EPOXIKONAZOL	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOL	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUKONAZOL	114369-43-6	694
	F4.1		FLUQUINKONAZOL	136426-54-5	474
	F4.1		FLUZILAZOL	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEXAKONAZOL	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILKONAZOL)	58594-72-2	335
	F4.1		METKONAZOL	125116-23-6	706
	F4.1		MIKLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENKONAZOL	66246-88-6	446
	F4.1		PROPIKONAZOL	60207-90-1	408
	F4.1		PROTIOKONAZOL	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUKONAZOL	107534-96-3	494
	F4.1		TETRAKONAZOL	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICKLAZOL	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMIZOL	99387-89-0	730
	F4.1		TRITIKONAZOL	131983-72-7	652
	F4.2	IMIDAZOL GOMBAÖLŐ SZEREK	CIAZOFAMID	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDON	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOXID	72459-58-6	729
Morfolin alapú gombaölő szerek	F5				
	F5.1	MORFOLIN GOMBAÖLŐ SZEREK	DIMETOMORF	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORF	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORF	67564-91-4	427

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
Más gombaölő szerek	F6				
	F6.1	NITROGÉNTARTALMÚ ALIFÁS GOMBAÖLŐ SZEREK	CIMOXANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODIN	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATIN	108173-90-6	361
	F6.2	AMID GOMBAÖLŐ SZEREK	BENALAXIL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSZKALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAXIL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAXIL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROKLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SZILTIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLILFLUANID	731-27-1	275
	F6.2		ZOXAMID	156052-68-5	640
	F6.3	ANILID GOMBAÖLŐ SZEREK	KARBOXIN	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEXAMID	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOTIKUS GOMBA- ÉS BAKTÉRIUMÖLŐ SZEREK	KASUGAMICIN	6980-18-3	703
	F6.4		POLIOXINOK	11113-80-7	710
	F6.4		SZTREPTOMICIN	57-92-1	312
	F6.5	AROMÁS GOMBAÖLŐ SZEREK	KLÓRTALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DIKLORÁN	99-30-9	150
	F6.6	DIKARBOXIMID GOMBAÖLŐ SZEREK	IPRODION	36734-19-7	278
	F6.6		PROCIMIDON	32809-16-8	383
	F6.7	DINITROANILIN GOMBAÖLŐ SZEREK	FLUAZINAM	79622-59-6	521
	F6.8	DINITROFENOL GOMBAÖLŐ SZEREK	DINOKAP	39300-45-3	98
	F6.9	SZERVESFOSZFOR-TARTALMÚ GOMBAÖLŐ SZEREK	FOSZETIL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLKLOFOSZ-METIL	57018-04-9	479
	F6.10	OXAZOL GOMBAÖLŐ SZEREK	HIMEXAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOXADON	131807-57-3	594
	F6.10		VINKLOZOLIN	50471-44-8	280
	F6.11	FENILPIRROL GOMBAÖLŐ SZEREK	FLUDIOXONIL	131341-86-1	522

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	F6.12	FTÁLIMID GOMBAÖLŐ SZEREK	KAPTÁN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	PIRIMIDIN GOMBAÖLŐ SZER	BUPIRIMAT	41483-43-6	261
	F6.13		CIPRODINIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPIRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PIRIMETANIL	53112-28-0	714
	F6.14	KINOLIN GOMBAÖLŐ SZEREK	KINOXIFEN	124495-18-7	566
	F6.14		8-HIDROXIKINOLIN- SZULFÁT	134-31-6	677
	F6.15	KINON GOMBAÖLŐ SZEREK	DITIANON	3347-22-6	153
	F6.16	STROBILURIN GOMBAÖLŐ SZEREK	AZOXISTROBIN	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOXISTROBIN	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOXASTROBIN	361377-29-9	746
	F6.16		KREZOXIM-METIL	143390-89-0	568
	F6.16		PIKOXISTROBIN	117428-22-5	628
	F6.16		PIRAKLOSTROBIN	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOXISTROBIN	141517-21-7	617
	F6.17	KARBAMID GOMBAÖLŐ SZEREK	PENCIKURON	66063-05-6	402
	F6.18	NEM OSZTÁLYOZOTT GOMBAÖLŐ SZEREK	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		BENZOESAV	65-85-0	622
	F6.18		DIKLOROFÉN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIN	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENON	220899-03-6	752
	F6.18		2-FENILFENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROXAMIN	118134-30-8	572
	F6.19	MÁS GOMBAÖLŐ SZEREK	MÁS GOMBAÖLŐ SZEREK		
Herbicidek, gyom- és mohairtó szerek	H0				
Fenoxi-fitohormon alapú herbicidek	H1				
	H1.1	FENOXI HERBICIDEK	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DIKLÓRPROP-P	15165-67-0	476
	H1.1		MCPA	94-74-6	2

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MEKOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MEKOPROP-P	16484-77-8	475
Triazin és triazinon alapú herbicidek	H2				
	H2.1	METILTIO-TRIAZIN HERBICIDEK	METOPROTRIN	841-06-5	94
	H2.2	TRIAZIN HERBICIDEK	SZIMETRIN	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTILAZIN	5915-41-3	234
	H2.3	TRIAZINON HERBICIDEK	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZIN	21087-64-9	283
Amid és anilid alapú herbicidek	H3				
	H3.1	AMID HERBICIDEK	BEFLUBUTAMID	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETÉNAMID	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOXAM	119126-15-7	8158
	H3.1		IZOXABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMID	15299-99-7	271
	H3.1		PETOXAMID	106700-29-2	665
	H3.1		PROPIZAMID	23950-58-5	315
	H3.2	ANILID HERBICIDEK	DIFLUFENIKÁN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASZULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZAKLÓR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	KLÓR-ACETANILID HERBICIDEK	ACETOKLÓR	34256-82-1	496
	H3.3		ALAKLÓR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETAKLÓR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILAKLÓR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPAKLÓR	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLAKLÓR	87392-12-9	607

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
Karbamát és bisz-karbamát alapú herbicidek	H4				
	H4.1	BISZ-KARBAMÁT HERBICIDEK	KLÓRPROFAM	101-21-3	43
	H4.1		DEZMEDIFÁM	13684-56-5	477
	H4.1		FENMEDIFÁM	13684-63-4	77
	H4.2	KARBAMÁT HERBICIDEK	ASZULAM	3337-71-1	240
	H4.2		KARBETAMID	16118-49-3	95
Dinitroanilin-származék alapú herbicidek	H5				
	H5.1	DINITROANILIN HERBICIDEK	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORIZALIN	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Karbamid-, uracil- vagy szulfonil-karbamid-származék alapú herbicidek	H6				
	H6.1	SZULFONIL-KARBAMID HERBICIDEK	AMIDOSZULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSZULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSZULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		KLÓRSZULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSZULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETOXISZULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASZULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPIRSZULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSZULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSZULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		JÓDSZULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MEZOSZULFURON	400852-66-6	663
	H6.1		METSZULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NIKOSZULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OXASZULFURON	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISZULFURON	113036-87-6	712
	H6.1		PROSZULFURON	94125-34-5	579

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (*)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	H6.1		RIMSZULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SZULFOSZULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		TIFENSZULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASZULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSZULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSZULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	URACIL HERBICIDEK	LENACIL	2164-08-1	163
	H6.3	KARBAMID HERBICIDEK	KLÓRTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		IZOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METABENZTIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOXURON	19937-59-8	219
Más herbicidek	H7				
	H7.1	ARILOXI-FENOXI-PROPION HERBICIDEK	KLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CIHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DIKLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOXAPROP-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTIL	79241-46-6	395
	H7.1		HALOXIFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOXIFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAQUIZAFOP	111479-05-1	713
	H7.1		QUIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		QUIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	BENZOFURÁN HERBICIDEK	ETOFUMEZAT	26225-79-6	233
	H7.3	BENZOESAV HERBICIDEK	KLÓRTAL	2136-79-0	328
	H7.3		DIKAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	BIPIRIDILIAM HERBICIDEK	DIKVÁT	85-00-7	55
	H7.4		PARAKVÁT	4685-14-7	56

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	H7.5	CIKLOHEXÁNDION HERBICIDEK	KLETODIM	99129-21-2	508
	H7.5		CIKLOXIDIM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOXIDIM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOXIDIM	87820-88-0	544
	H7.6	DIAZIN HERBICIDEK	PIRIDÁT	55512-33-9	447
	H7.7	DIKARBOXIMID HERBICIDEK	CINIDON-ETIL	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOXAZIN	103361-09-7	578
	H7.8	DIFENIL-ÉTER HERBICIDEK	AKLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOX	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEN	1836-75-5	170
	H7.8		OXIFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	IMIDAZOLINON HERBICIDEK	IMAZAMETABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOX	114311-32-9	619
	H7.9		IMAZETAPIR	81335-77-5	700
	H7.10	SZERVETLEN HERBICIDEK	AMMÓNIUM SZULFAMÁT	7773-06-0	679
	H7.10		KLORÁTOK	7775-09-9	7
	H7.11	IZOXAZOL HERBICIDEK	IZOXAFLUTOL	141112-29-0	575
	H7.12	MORFAKTIN HERBICIDEK	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	NITRIL HERBICIDEK	BROMOXINIL	1689-84-5	87
	H7.13		DIKLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		IOXINIL	1689-83-4	86
	H7.14	SZERVESFOSZFOR-TARTALMÚ HERBICIDEK	GLUFOZINÁT	51276-47-2	437
	H7.14		GLIFOZÁT	1071-83-6	284
	H7.15	FENILPIRAZOL HERBICIDEK	PIRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	PIRIDAZINON HERBICIDEK	KLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMON	96525-23-4	569
	H7.17	PIRIDIN-KARBOXAMID HERBICIDEK	PIKOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	PIRIDIN-KARBONSÁV HERBICIDEK	KLOPIRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PIKLORAM	1918-02-1	174

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	H7.19	PIRIDILOXI-ECETSAV HERBICIDEK	FLUROXIPIR	69377-81-7	431
	H7.19		TRIKLOPIR	55335-06-3	376
	H7.20	KINOLIN HERBICIDEK	KINKLORAK	84087-01-4	493
	H7.20		KINMERAK	90717-03-6	563
	H7.21	TIADIAZIN HERBICIDEK	BENTAZON	25057-89-0	366
	H7.22	TIOKARBAMÁT HERBICIDEK	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINÁT	2212-67-1	235
	H7.22		PROSZULFOKARB	52888-80-9	539
	H7.22		TIOBENKARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRIALLÁT	2303-17-5	97
	H7.23	TRIAZOL HERBICIDEK	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	TRIAZOLINON HERBICIDEK	KARFENTRAZON	128639-02-1	587
	H7.25	TRIAZOLON HERBICIDEK	PROPOXIKARBAZON	145026-81-9	655
	H7.26	TRIKETON HERBICIDEK	MEZOTRION	104206-82-8	625
	H7.26		SZULKOTRION	99105-77-8	723
	H7.27	NEM OSZTÁLYOZOTT HERBICIDEK	KLOMAZON	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROKLORIDON	61213-25-0	430
	H7.27		KINOKLAMIN	2797-51-5	648
	H7.27		METAZOL	20354-26-1	369
	H7.27		OXADIARGIL	39807-15-3	604
	H7.27		OXADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27	MÁS HERBICIDEK, GYOM- ÉS MOHAIRTÓ SZEREK	MÁS HERBICIDEK, GYOM- ÉS MOHAIRTÓ SZEREK		
Rovar- és atkaölő szerek	I0				
Piretroid alapú rovarölő szerek	I1				
	I1.1	PIRETROID ROVARÖLŐ SZEREK	AKRINATRIN	101007-06-1	678
	I1.1		ALFA-CIPERMETRIN	67375-30-8	454
	I1.1		BÉTA-CIFLUTRIN	68359-37-5	482
	I1.1		BÉTA-CIPERMETRIN	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTRIN	82657-04-3	415
	I1.1		CIFLUTRIN	68359-37-5	385
	I1.1		CIPERMETRIN	52315-07-8	332

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	I1.1		DELTAMETRIN	52918-63-5	333
	I1.1		ESZFENVALERÁT	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROX	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-CIHALOTRIN	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CIHALOTRIN	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINÁT	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTRIN	79538-32-2	451
	I1.1		ZÉTA-CIPERMETRIN	52315-07-8	733
Klórozott szénhidrogén alapú rovarölő szerek	I2				
	I2.1	SZERVESKLÓR-TARTALMÚ ROVARÖLŐ SZEREK	DIKOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASZUL	2227-13-6	114
Karbamát és oxim-karbamát alapú rovarölő szerek	I3				
	I3.1	OXIM-KARBAMÁT ROVARÖLŐ SZEREK	METOMIL	16752-77-5	264
	I3.1		OXAMIL	23135-22-0	342
	I3.2	KARBAMÁT ROVARÖLŐ SZEREK	BENFURAKARB	82560-54-1	501
	I3.2		KARBARIL	63-25-2	26
	I3.2		KARBOFURÁN	1563-66-2	276
	I3.2		KARBOSZULFÁN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOXIKARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANÁT	22259-30-9	697
	I3.2		METIOKARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMIKARB	23103-98-2	231
Szerves foszfát alapú rovarölő szerek	I4				
	I4.1	SZERVESFOSZFÁT-TARTALMÚ ROVARÖLŐ SZEREK	AZINFOSZ-METIL	86-50-0	37
	I4.1		KADUZAFOSZ	95465-99-9	682
	I4.1		KLÓRPIRIFOSZ	2921-88-2	221
	I4.1		KLÓRPIRIFOSZ-METIL	5589-13-0	486
	I4.1		KUMAFOSZ	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	I4.1		DIKLÓRFOSZ	62-73-7	11
	I4.1		DIMETOÁT	60-51-5	59
	I4.1		ETOPROFOSZ	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIFOSZ	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTION	122-14-5	35
	I4.1		FOSZTIAZÁT	98886-44-3	585
	I4.1		IZOFENFOSZ	25311-71-1	412
	I4.1		MALATION	121-75-5	12
	I4.1		METAMIDOFOSZ	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OXIDEMETON-METIL	301-12-2	171
	I4.1		FOSZALON	2310-17-0	109
	I4.1		FOSZMET	732-11-6	318
	I4.1		FOXIM	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIFOSZ-METIL	29232-93-7	239
	I4.1		TRIKLÓRFON	52-68-6	68
Biológiai és növényi alapú rovarölő szerek	I5				
	15.1	BIOLÓGIAI ROVARÖLŐ SZEREK	AZADIRACTIN	11141-17-6	627
	15.1		NIKOTIN	54-11-5	8
	15.1		PIRETRIN	8003-34-7	32
	15.1		ROTENON	83-79-4	671
Más rovarölő szerek	I6				
	16.1	ERJESZTÉSSEL ELŐÁLLÍTOTT ROVARÖLŐ SZEREK	ABAMEKTIN	71751-41-2	495
	16.1		MILBEMEKTIN	51596-10-2 51596-11-3	660
	16.1		SPINOZAD	168316-95-8	636
	16.3	BENZOIL-KARBAMID ROVARÖLŐ SZEREK	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	16.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	16.3		HEXAFLUMURON	86479-06-3	698
	16.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	16.3		NOVALURON	116714-46-6	672

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (*)	CIPAC (?)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	16.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	16.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548
	16.4	KARBAZÁT ROVARÖLŐ SZEREK	BIFENAZÁT	149877-41-8	736
	16.5	DIAZIL-HIDRAZIN ROVARÖLŐ SZEREK	METOXIFENOZID	161050-58-4	656
	16.5		TEBUFENOZID	112410-23-8	724
	16.6	ROVAROK FEJLŐDÉSÉT GÁTLÓ SZEREK	BUPROFEZIN	69327-76-0	681
	16.6		CIROMAZIN	66215-27-8	420
	16.6		HEXITIAZOX	78587-05-0	439
	16.7	ROVARFEROMONOK	(E,Z)-9-DODECENIL-ACETÁT	35148-19-7	422
	16.8	NITRO-GUANIDIN ROVARÖLŐ SZEREK	KLOTIANIDIN	210880-92-5	738
	16.8		TIAMETOXAM	153719-23-4	637
	16.9	SZERVES ÓNT TARTALMAZÓ ROVARÖLŐ SZEREK	AZOCIKLOTIN	41083-11-8	404
	16.9		CIHEXATIN	13121-70-5	289
	16.9		FENBUTATIN-OXID	13356-08-6	359
	16.10	OXADIAZIN ROVARÖLŐ SZEREK	INDOXAKARB	173584-44-6	612
	16.11	FENIL-ÉTER ROVARÖLŐ SZEREK	PIRIPROXIFEN	95737-68-1	715
	16.12	PIRAZOL (FENIL-) ROVARÖLŐ SZEREK	FENPIROXIMAT	134098-61-6	695
	16.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	16.12		TEBUFENPIRAD	119168-77-3	725
	16.13	PIRIDIN ROVARÖLŐ SZEREK	PIMETROZIN	123312-89-0	593
	16.14	PIRIDILMETILAMIN ROVARÖLŐ SZEREK	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	16.14		IMIDAKLOPRID	138261-41-3	582
	16.14		TIAKLOPRID	111988-49-9	631
	16.15	SZULFIT-ÉSZTER ROVARÖLŐ SZEREK	PROPARGIT	2312-35-8	216
	16.16	TETRAZIN ROVARÖLŐ SZEREK	KLOFENTEZIN	74115-24-5	418

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	16.17	TETRONSAV ROVARÖLŐ SZEREK	SPIRODIKLOFEN	148477-71-8	737
	16.18	(KARBAMOIL-)-TRIAZOL ROVARÖLŐ SZEREK	TRIAZAMÁT	112143-82-5	728
	16.19	KARBAMID ROVARÖLŐ SZEREK	DIAFENTIURON	80060-09-9	8097
	16.20	NEM OSZTÁLYOZOTT ROVARÖLŐ SZEREK	ETOXAZOL	153233-91-1	623
	16.20		FENAZAQUIN	120928-09-8	693
	16.20		PIRIDABEN	96489-71-3	583
	16. 21	MÁS ROVAR- ÉS ATKAÖLŐ SZEREK	MÁS ROVAR- ÉS ATKAÖLŐ SZEREK		
Csigaölő szerek összesen:	M0				
Csigaölő szerek	M1				
	M1.1	KARBAMÁT CSIGAÖLŐ SZEREK	TIODIKARB	59669-26-0	543
	M1.2	MÁS CSIGAÖLŐ SZEREK	VAS-FOSZFÁT	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHID	108-62-3	62
	M1.2		MÁS CSIGAÖLŐ SZEREK		
Növénynövekedést gátló szerek összesen:	PGR0				
Fiziológiai hatású, növénynövekedést gátló szerek	PGR1				
	PGR1.1	FIZIOLÓGIAI HATÁSÚ, NÖVÉNYNÖVEKEDÉST GÁTLÓ SZEREK	KLÓRMEKVÁT	999-81-5	143
	PGR1.1		CIKLANILID	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZID	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIFENILAMIN	122-39-4	460
	PGR1.1		ETEFON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETOXIKIN	91-53-2	517
	PGR1.1		FLÓR-KLÓR-FENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZAKIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEIN-HIDRAZID	51542-52-0	310

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám (1)	CIPAC (2)
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	PGR1.1		MEPIKVÁT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METILCIKLOPROPÉN	3100-04-7	767
	PGR1.1		PAKLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEXADION-KALCIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		NÁTRIUM-5-NITROGUAJAKOLÁT	67233-85-6	718
	PGR1.1		NÁTRIUM-O-NITROFENOLÁT	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEXAPAK-ETIL	95266-40-3	8349
Csírázásgátló készítmények	PGR2				
	PGR2.2	CSÍRÁZÁSGÁTLÓ KÉSZÍTMÉNYEK	KARVON	99-49-0	602
	PGR2.2		KLÓRPROFAM	101-21-3	43
Más növénynövekedést gátló szerek	PGR3				
	PGR3.1	MÁS NÖVÉNYNÖVEKEDÉST GÁTLÓ SZEREK	MÁS NÖVÉNYNÖVEKEDÉST GÁTLÓ SZEREK		
Más növényvédő szerek összesen:	ZR0				
Ásványolajok	ZR1				
	ZR1.1	ÁSVÁNYOLAJ	KÓOLAJOK	64742-55-8	29
Növényi olajok	ZR2				
	ZR2.1	NÖVÉNYI OLAJ	KÁTRÁNYOLAJOK		30
Talajfertőtlenítő szerek (beleértve a fonálféregölő szereket)	ZR3				
	ZR3.1	METIL-BROMID	METIL-BROMID	74-83-9	128
	ZR3.2	MÁS TALAJFERTŐTLENÍTŐ SZEREK	KLOROPIKRIN	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DIKLÓR-PROPÉN	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM-NÁTRIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		MÁS TALAJ-FERTŐTLENÍTŐ SZEREK		
Rágcsálóirtó szerek	ZR4				
	ZR4.1	RÁGCSÁLÓIRTÓ SZEREK	BRODIFAKUM	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLON	28772-56-7	371
	ZR4.1		KLÓRALÓZ	15879-93-3	249

Főcsoport	Kód	Kémiai osztály	Anyag közhasználatú név	CAS nyilvántartási szám ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Termékkategóriák			Közös nomenklatúra		
	ZR4.1		KLÓRFACINON	3691-35-8	208
	ZR4.1		KUMATETRALIL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENAKUM	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETIALON	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOKUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIN	81-81-2	70
	ZR4.1		MÁS RÁGCSÁLÓIRTÓ SZEREK		
Minden más növényvédő szer	ZR5				
	ZR5.1	FERTŐTLENÍTŐ SZEREK	MÁS FERTŐTLENÍTŐ SZEREK		
	ZR5.2	MÁS NÖVÉNYVÉDŐ SZEREK	MÁS NÖVÉNYVÉDŐ SZEREK		

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service nyilvántartási szám.

⁽²⁾ Collaborative International Pesticides Analytical Council (Peszticidek Elemzésének Nemzetközi Együttműködési Tanácsa).

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2006. december 12-én az EK-Szerződés 285. cikkének (1) bekezdése alapján a növényvédő szerekre vonatkozó statisztikáról szóló rendeletre irányuló javaslatot ⁽¹⁾ nyújtott be a Tanácsnak.

Az Európai Parlament 2008. márciusában elfogadta az első olvasata során kialakított véleményét (lásd a 7412/08 dokumentumot).

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. júliusában fogadta el a véleményét ⁽²⁾. A Régiók Bizottsága 2007. júniusában úgy határozott, hogy nem fogad el véleményt.

A Tanács 2008. november 20-án, az EK-Szerződés 251. cikkével összhangban elfogadta közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉSEK

A javaslat célja annak biztosítása, hogy a tagállamok összehasonlítható statisztikai adatokat gyűjtsenek, ezáltal lehetővé téve a harmonizált kockázati mutatók kiszámításakor más vonatkozó adatok felhasználását is.

A javaslat különösen a növényvédő szerek piaci forgalomba hozatalára és használatára vonatkozó adatok gyűjtése és terjesztése tekintetében ír elő harmonizált szabályokat. Emellett iránymutatást ad a tagállamoknak az adatok rendszeres gyűjtéséről, az adatgyűjtés módjáról és a Bizottság felé való adattovábbítás mikéntjéről.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános észrevételek

Az Európai Parlament 2008. március 12-én első olvasatban 26 módosítást fogadott el. A Tanács közös álláspontjában 5 módosítást vett figyelembe. Ezek közül az 5. módosítást a közös álláspont teljes egészében beépíti, míg a 10., a 13., a 18. és a 32. módosítást tartalmában, illetve részben veszi át.

A közös álláspont magában foglal más, az Európai Parlament által elő nem irányozott változtatásokat is, amelyek a tárgyalások során a tagállamok által kifejezett aggályokat veszik figyelembe.

A szövegen több technikai és szerkesztési jellegű módosítást is végeztek néhány rendelkezés hatályának meghatározása, a rendelet megfogalmazásának egyértelműbbé tétele és a jogbiztonság garantálása, illetve az egyéb közösségi eszközökkel való összhang növelése érdekében.

2. Részletes megjegyzések

– *A rendelet hatályának kiterjesztése*

Az 1., 6., 7., 8., 12., 15., 21. és 26. módosítást a Tanács nem fogadta el, mivel véleménye szerint megterhelő lenne a válaszadókra és a hatóságokra nézve, ha a hatályt az értékesítésen és a felhasználáson túl kiterjesztenék.

– *Kiterjesztés a biocidokra*

A Tanács nem fogadta el a 11., 12., 22., 33. és 34. módosítást, mivel a biocidokra vonatkozó ismeretek és tapasztalatok egyelőre korlátozottak, és mivel ez az ágazat még fejlődési stádiumban van, a hatások nem ismertek.

⁽¹⁾ HL C 126., 2007.6.7., 5. o.

⁽²⁾ HL C 256., 2007.10.27., 86. o.

– *Adatforrás-választás*

14. módosítás

A módszerek Bizottság általi jóváhagyásának előírása költséges és megterhelő eljárást vonna maga után. A szubszidiaritás elvével összhangban az adatgyűjtési módszerek vagy adatforrások megválasztása a tagállamok hatáskörébe tartozik.

– *Képesített szakértőkből álló csoport által gyűjtött adatok értékelése*

31. módosítás

Mivel egy ilyen értékelés túllépi a rendelet célját, ezért az a Tanács számára elfogadhatatlan.

– *Az anyagok jegyzékének rendszeresen és a hatóanyagok folyamatos vizsgálata alapján történő kiigazítása*

19. módosítás

Ez a javaslat az adminisztratív terhek szükségtelen növelésével járhat.

– *Bizalmas kezelés*

16., 25., 30. módosítás

A Bizottság köteles minden ahhoz szükséges intézkedést meghozni, hogy biztosítsa a tagállamok által továbbított bizalmas adatoknak a 322/97/EK rendeletben előírt védelmét. Ezért nincs szükség új rendelkezések vagy hivatkozások bevezetésére e tekintetben.

– *A növényvédő szerek mennyiségére vonatkozó éves jelentéstételi kötelezettség*

15. és 23. módosítás

A rendelet kötelezettséget ír elő a tagállamok számára a szükséges statisztikáknak a Bizottság felé való továbbítására vonatkozóan. A tagállamok kiválasztják az általuk leginkább megfelelőnek vélt adatgyűjtési módszereket vagy adatforrásokat. Az előállított, behozott vagy kivitt növényvédőszer-mennyiségekről való jelentéstételi kötelezettséget a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló rendelet keretében kell megvizsgálni.

– *Az adatok közzététele*

25. és 28. módosítás:

A Tanács nem tudja elfogadni, hogy konkrétan ebben a rendeletben bevezetésre kerüljön a statisztikák közzététele tagállami kötelezettsége. A rendelet előírja a tagállamok számára a szükséges adatok összegyűjtésének és a statisztikai eredmények Bizottság részére történő továbbításának kötelezettségét.

– *Fogalommeghatározások*

A fogalommeghatározásokat a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló rendeletben használt fogalommeghatározások figyelembe vétele és az azokhoz való hozzáigazítás érdekében módosították.

– *Irányadó elvek*

A (8) preambulumbekkezdésben említett 322/97/EK rendelet szerinti, a közösségi statisztikákra irányadó elvek között a pontosság nincs felsorolva. A Tanács ezért a 3. módosítást nem tudja elfogadni. Ugyanakkor a Tanács ezt az elvet megtartotta a 4. cikkben foglalt minőségi kritériumok között.

– *Hivatkozás a 322/97/EK rendeletre és az 1588/90/EK rendeletre*

A szöveg új (8) preambulumbekkezdéssel egészült ki az adattovábbítás keretének egyértelművé tétele, valamint a bizalmas adatkezelés biztosításának módjára való emlékeztetés érdekében.

– *Célok*

A Tanács hozzájárul ahhoz, hogy az 1. cikk hivatkozást tartalmazzon a peszticidek fenntartható használatáról szóló irányelv 14. cikkére. Ugyanakkor a Tanács nem tudja elfogadni, hogy a rendelet célja a peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia végrehajtása és értékelése legyen, ahogyan azt az EP 10. módosítása javasolja.

– *Minőségértékelés*

A Tanács cikket vezetett be a minőségértékelésről (4. cikk). A minőségértékelési jellemzők már egyéb statisztikai vonatkozású dokumentumokban is bevezetésre kerültek, így például a nép- és lakásszámlálásról, a húsról és állatállományra vonatkozó statisztikákról, az energiaszisztematikákról, illetve a közösségi üres álláshelyekre vonatkozó statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletekben.

– *Végrehajtási intézkedések*

Mivel a Tanács által bevezetett, minőségértékelésről szóló cikk meglehetősen konkrét, a minőségi jelentésekre és a jelentéstételi intézkedésekre vonatkozó szabályozási eljárásokra történő hivatkozást törölték. Ezenfelül a „kezelt terület” meghatározása a II. mellékletből átkerült a 5. cikkbe, továbbá a Bizottság azon lehetősége, hogy módosítsa az anyagok harmonizált besorolását, átkerült a III. mellékletből az 5. cikkbe.

– *II. melléklet I. szakasz, lefedettség*

A Tanács úgy döntött, hogy széles mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok számára azon növények kiválasztása tekintetében, amelyekre vonatkozóan statisztikát kell vezetni. A rendelet végrehajtásáról szóló, 7. cikk szerinti jelentés alkalmat nyújt annak értékelésére, hogy szükség van-e a kiválasztott növények listájának módosítására.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

A Tanács úgy véli, hogy közös álláspontja kiegyensúlyozott és reális megoldást jelent a növényvédő szerekre vonatkozó, összehasonlítható adatok gyűjtését célzó első kísérlettel kapcsolatban felmerülő számos aggályra. A Tanács várakozással tekint a rendeletről történő működőképes megállapodás érdekében az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív tárgyalás elé.

4/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2008. december 17-én elfogadva

a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)

(2009/C 38 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 42. és 308. cikkére,

tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 89. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 883/2004/EK rendelet korszerűsíti a tagállamok nemzeti szociális biztonsági rendszereinek koordinálására vonatkozó szabályokat, megállapítva a végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket és eljárásokat és egyszerűsítve azokat minden érintett szereplő számára. A végrehajtási szabályokat meg kell állapítani.
- (2) A szociális biztonsági intézmények közötti eredményesebb és szorosabb együttműködés kulcsfontosságú tényező abból a szempontból, hogy a 883/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó személyek a lehető legrövidebb idő alatt és optimális feltételek mellett élhessenek jogaikkal.
- (3) Az elektronikus kommunikáció megfelelő eszköze a tagállami intézmények közötti gyors és megbízható adatcserének. Az adatok elektronikus feldolgozása várhatóan hozzájárul ahhoz, hogy az eljárások minden érintett számára gyorsabbá váljanak. Az érintett személyek számára lehetővé kell tenni, hogy élhessenek a személyes adatok kezelése és szabad mozgása tekintetében a természetes személyek védelméről szóló közösségi rendelkezésekben meghatározott valamennyi biztosíték által nyújtott előnyökkel.
- (4) Amennyiben a 883/2004/EK rendelet végrehajtásában valószínűleg részt vevő tagállami szervek adatait – beleértve az elektronikus adatokat is – olyan formában bocsátják rendelkezésre, amely lehetővé teszi azok valós idejű frissítését, az megkönnyíti a tagállami intézmények közötti információcserét. Ez a megközelítés, amely a

tisztán ténybeli információk helytállóságát helyezi a középpontba, valamint azok azonnali elérhetőségét a polgárok számára, egyike az e rendelet által bevezetendő jelentős egyszerűsítő intézkedéseknek.

- (5) A szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó szabályok végrehajtására szolgáló összetett eljárások lehető legzavartalanabb működésére és az eljárások hatékony irányításának elérése az e rendelet IV. mellékletének haladéktalan felülvizsgálatára szolgáló rendszert igényel. Az erre irányuló rendelkezések előkészítése és alkalmazása szoros együttműködést követel meg a tagállamok és a Bizottság között, továbbá – tekintve a késedelem állampolgárokra és a közigazgatásra gyakorolt hatásait – e rendelkezéseket gyorsan kell végrehajtani. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni egy adatbázis létrehozására és kezelésére, valamint biztosítani kell, hogy az legalább e rendelet hatálybalépésének időpontjától működőképes legyen. A Bizottságnak lépéseket kell tennie különösen a IV. mellékletben felsorolt adatoknak az adatbázisba való bevitel érdekében.
- (6) Bizonyos eljárások megerősítése révén nagyobb jogbiztonságot és átláthatóságot kell biztosítani a 883/2004/EK rendelet alkalmazói számára. Például az egyes kötelezettségek teljesítésére vagy bizonyos adminisztratív feladatok végrehajtására szabott határidőknek elő kell segíteniük a biztosított személyek és az intézmények közötti kapcsolatok tisztázását és strukturálását.
- (7) A tagállamoknak, azok illetékes hatóságainak, valamint a szociális biztonsági intézményeknek rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy egymás között megállapodjanak az általuk eredményesebbnek, és a szociális biztonsági rendszereikhez leginkább igazodónak ítélt egyszerűsített eljárásokról és igazgatási intézkedésekről. Az ilyen megállapodások azonban nem érinthetik a 883/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó személyek jogait.
- (8) A szociális biztonság területére jellemző összetettség a tagállamok minden intézményétől a biztosítottak támogatására irányuló különös erőfeszítést követel annak elkerülése érdekében, hogy szankciókkal sújtásuk azokat, akik nem juttatták el a kérelmüket vagy bizonyos információkat a 883/2004/EK rendeletben és az e rendeletben meghatározott szabályok és eljárások alapján az e kérelem kezelésére felhatalmazott intézménynek.

⁽¹⁾ HL L 166., 2004.4.30., 1. o.; Helyesbített változat: HL L 200., 2004.6.7., 1. o.

⁽²⁾ HL C 324., 2006.12.30., 59. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. július 9-i véleménye (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2008. december 17-i közös álláspontja és a Tanács ...-i határozata (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (9) Az illetékes intézmény – azaz amely jogszabályai alkalmazandók, vagy amelynek bizonyos ellátásokat ki kell fizetnie – meghatározásához a biztosított és családtagjai objektív helyzetét egynél több tagállam intézményeinek kell megvizsgálnia. Annak érdekében, hogy az érintett személy az intézmények közötti szükséges kommunikáció időtartama alatt kellő védelemben részesüljön, gondoskodni kell arról, hogy ideiglenes jelleggel valamely szociális biztonsági rendszer tagja legyen.
- (10) A tagállamoknak együtt kell működniük az e rendelet és a 883/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó személyek lakóhelyének megállapítása érdekében, és vita esetén minden vonatkozó ismérvet figyelembe kell venni a vita megoldása érdekében. Ez magába foglalhatja az e rendelet megfelelő cikkében említett kritériumok figyelembe vételét.
- (11) Az e rendelet által meghatározott számos intézkedésnek és eljárásnak az a célja, hogy nagyobb átláthatóságot biztosítson a tagállamok által a 883/2004/EK rendelet keretében alkalmazandó előírások vonatkozásában. Ezek az intézkedések és eljárások az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlatából, az igazgatási bizottság határozataiból, valamint a Szerződésben meghatározott alapvető szabadságok keretén belül a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának több mint harmincéves tapasztalatából erednek.
- (12) A rendeletben szereplő intézkedések és eljárások célja a munkavállalók és munkanélküli személyek mobilitásának előmozdítása. Egy teljesen munkanélkülivé vált határmenti munkavállaló rendelkezésre állhat a lakóhelye szerinti ország, valamint azon tagállam foglalkoztatási szolgálatánál is, ahol utoljára tevékenykedett. Ugyanakkor mindkét esetben kizárólag a lakóhelye szerinti tagállamtól igényelhet ellátást.
- (13) Bizonyos egyedi szabályokra és eljárásokra van szükség az azon alkalmazandó jogszabályok meghatározása céljából, amelyek figyelembe veszik azokat az időszakokat, amelyeket a biztosított személyek a különböző tagállamokban a gyermeknevelésre fordítottak.
- (14) Bizonyos eljárásoknak tükrözniük kell a költségek tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásának követelményét is. Különösen a betegbiztosítás területén, az ilyen eljárásoknak figyelembe kell venniük egyrészt azon tagállamok helyzetét, amelyek az abból adódó költségeket viselik, hogy a biztosított személyek számára hozzáférést biztosítsanak egészségügyi rendszerükhöz, másrészt pedig azon tagállamokét, amelyeknek intézményei a biztosítottjaik által a lakóhelyüktől eltérő tagállamban kapott természetbeni ellátások költségét viselik.
- (15) A 883/2004/EK rendelet egyedi összefüggésrendszerben tisztázni kell a tervezett gyógykezelések – nevezetesen, a biztosított személy által a biztosítása vagy lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban igénybe vett kezelések – részeként nyújtott természetbeni betegségi ellátások költségeinek viselésére vonatkozó feltételeket. Meg kell határozni a biztosított előzetes engedélykérési kötelezettségeit csakúgy, mint az intézménynek a beteggel szembeni kötelezettségeit az engedélyezési feltételek tekintetében. Az engedély alapján másik tagállamban kapott ellátások költségeinek felszámíthatóságával kapcsolatos következményeket szintén pontosítani kell.
- (16) A rendelet, és különösen az illetékes tagállamon kívüli tartózkodásra, valamint a tervezett gyógykezelésre vonatkozó rendelkezések nem akadályozzák meg a kedvezőbb nemzeti rendelkezések alkalmazását, különösen a más tagállamban felmerült költségek megtérítésének tekintetében.
- (17) Az ezen követelések tagállami intézmények közötti kifizetéséhez szükséges idő csökkentése céljából elengedhetetlen a szigorúbb eljárások bevezetése annak érdekében, hogy az információcseré során fennmaradjon a bizalom, és teljesüljön a tagállamok szociális biztonsági rendszereinek hatékony és eredményes igazgatása iránti igény. Ezért meg kell erősíteni a betegségi és munkanélküli ellátásokhoz kapcsolódó követelések feldolgozására vonatkozó eljárásokat.
- (18) A behajtás eredményességének fokozása és a koordinációs szabályok zavartalan működésének érdekében meg kell erősíteni az intézmények között a szociális biztonsági követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos eljárásokat. Az eredményes behajtás egyben a visszaélések és csalások megelőzésének és kezelésének is eszköze, és a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatósága biztosításának módja. Ez azzal jár, hogy új eljárásokat kell elfogadni az egyes lefolyozésekből, vámközből, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2008. május 26-i 2008/55/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ egyes meglévő rendelkezései alapján. Az ilyen új behajtási eljárásokat, a tapasztalatok alapján öt évvel a bevezetést követően felül kell vizsgálni, és szükség szerint ki kell igazítani, különösen azok teljes körű működőképességének biztosítása érdekében.
- (19) A jogosulatlanul felvett ellátások behajtására, az ideiglenes folyósítások és járulékok behajtására és a beszámítással és a behajtással kapcsolatos segítségnyújtásra vonatkozó, rendelkezések alkalmazásában a megkeresett tagállam joghatósága a végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos cselekményekre korlátozódik. Minden más cselekmény a megkereső tagállam joghatósága alá tartozik.
- (20) A megkeresett tagállamban hozott végrehajtási intézkedések nem jelentik azt, hogy az adott tagállam elismeri a követelést tárgyát vagy alapját.

⁽¹⁾ HL L 150., 2008.6.10., 28. o.

- (21) A biztosítottak jogairól és a kötelezettségeikről való tájékoztatása kulcsfontosságú eleme az illetékes hatóságokkal és a tagállami intézményekkel fenntartott, bizalmon alapuló kapcsolatnak.
- (22) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a személyek szabad mozgása eredményes gyakorlásának biztosítására irányuló koordinációs intézkedések elfogadását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a rendelet léptéke és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének

megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (23) E rendeletnek a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK rendelet⁽¹⁾ helyébe kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Fogalom meghatározások

1. cikk

Fogalom meghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában:
- a) „alaprendelet”: a 883/2004/EK rendelet;
- b) „végrehajtási rendelet”: ez a rendelet; valamint
- c) az alaprendeletben meghatározott fogalmak alkalmazandók.
- (2) Az (1) bekezdésben említett fogalom meghatározásokon kívül:
- a) „hozzáférési pont”: az alábbi funkciókat ellátó szerv:
- elektronikus kapcsolattartó pont;
 - automatikus útválasztás a cím alapján;
 - intelligens útválasztás olyan szoftver segítségével, amely lehetővé teszi az automatikus ellenőrzést és útválasztást (például mesterségesintelligencia-alkalmazás) és/vagy emberi beavatkozást;
- b) „összekötő szerv”: valamely tagállam illetékes hatósága által az alaprendelet 3. cikkében említett egy vagy több szociális biztonsági ágazat tekintetében kijelölt szervezet, amelynek feladata az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásának céljával kapcsolatos tájékoztatási és segítségnyújtási kérelmekre való válaszadás, és a végrehajtási rendelet IV. címe alapján ráruházott feladatok ellátása;
- c) „dokumentum”: az adathordozótól függetlenül, szerkezeténél fogva elektronikus úton történő adatcserére alkalmas adatcsoport, amelynek közzlése az alaprendelet és a végrehajtási rendelet megvalósulása érdekében szükséges;
- d) „strukturált elektronikus dokumentum”: a tagállamok közötti elektronikus információcseré céljára tervezett strukturált dokumentum;
- e) „elektronikus úton történő továbbítás”: elektronikus adatkezelési eszközök (beleértve a digitális tömörítést is) útján

történő adattovábbítás vezetéken, rádióan, optikai vagy más elektromágneses eljárással;

- f) „könyvvizsgáló bizottság”: az alaprendelet 74. cikkében említett szerv;

II. FEJEZET

Az együttműködésre és az adatcserére vonatkozó rendelkezések

2. cikk

Az intézmények közötti adatcsere hatálya és szabályai

- (1) A végrehajtási rendelet alkalmazásában a tagállami hatóságok és intézmények és az alaprendelet hatálya alá tartozó személyek közötti kommunikációnak a különösen a fogyatékkal élők és az idősek számára biztosított közszolgáltatás, hatékonyság, aktív segítségnyújtás, gyors szolgáltatásnyújtás és hozzáférhetőség – ideértve az e-hozzáférhetőséget is – elvein kell alapulnia.
- (2) Az intézmények haladéktalanul rendelkezésre bocsátanak vagy kicserélnék minden olyan adatot, amely azon személyek jogainak és kötelezettségeinek megállapításához és meghatározásához szükséges, akikre az alaprendeletet alkalmazni kell. A tagállami intézmények közötti adatközlés közvetlenül, maguk az intézmények között, vagy közvetve, az összekötő szervén keresztül történik.
- (3) Amennyiben egy személy tévedésből a végrehajtási rendelet alapján kijelölt intézmény szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén lévő intézménybe küldött információt, dokumentumokat vagy igényeket, ezen információt, dokumentumokat vagy igényeket az első intézménynek haladéktalanul továbbítania kell a végrehajtási rendelet alapján kijelölt intézménynek, feltüntetve azt az időpontot, amikor azokat eredetileg benyújtották. Az utóbbi intézményre nézve ez az időpont kötelező. Mindazonáltal valamely tagállam intézményei nem tekinthetők felelősnek, vagy az általuk hozott határozat nem tekinthető mulasztási határozatnak kizárólag a más tagállamok intézményei általi késedelmes információ-, dokumentum- vagy igényléstovábbítás miatt.

⁽¹⁾ HLL 74., 1972.3.27., 1. o.

(4) Amennyiben az adatok továbbítása közvetve, a rendeleti hely tagállamának összekötő szervén keresztül történik, az igénylésekre való válaszadás határidejét az igénynek az összekötő szerv általi kézhezvétele napjától kell számítani, úgy tekintve, mintha ezen tagállam intézménye vette volna őket kézhez.

3. cikk

Az érintett személyek és az intézmények közötti adatcserék hatálya és szabályai

(1) Bármely, az alaprendelet hatálya alá tartozó személy köteles továbbítani a megfelelő intézménynek minden tájékoztatást, dokumentumot vagy bizonyítékot, amely a helyzete, a családja helyzete, továbbá a jogai és kötelezettségei megállapításához, azok fenntartásához, valamint az alkalmazandó jog, és az annak alapján fennálló kötelezettségei meghatározásához szükséges.

(2) Amikor a tagállamok jogszabályaik alapján, az alaprendelet végrehajtása érdekében ezeket az adatokat összegyűjtik, továbbítják vagy feldolgozzák, biztosítaniuk kell, hogy az érintett személyek teljes mértékben gyakorolhassák személyes adatok védelméhez kapcsolódó jogait, a személyes adatok kezelése és az adatok szabad mozgása tekintetében a magán-személyek védelmére vonatkozó közösségi rendelkezések betartásával.

(3) Az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazása által megkívánt mértékben az illetékes intézmények haladéktalanul továbbítják az információkat és kiállítják a szükséges dokumentumokat az érintett személyek számára.

A megfelelő intézménynek közvetlenül, illetve a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti tagállam összekötő szervén keresztül értesítenie kell döntéséről a más tagállamban lakó vagy tartózkodó igénylőt. Az ellátás elutasítása esetén meg kell neveznie az elutasítás okait, a jogorvoslati lehetőségeket és fellebbezési határidőket. E határozat egy példányát megküldik a többi érintett intézmény számára.

4. cikk

Az adatcserék formátuma és módja

(1) Az igazgatási bizottság megállapítja a dokumentumok és a strukturált elektronikus dokumentumok szerkezetét, tartalmát, formátumát és kicserélésükre vonatkozó részletes megállapodásokat.

(2) Az intézmények vagy a kapcsolattartási szervezetek közötti adattovábbítás elektronikus úton történik, közvetlenül vagy közvetve, a hozzáférési pontokon keresztül, egy közös, biztonságos kereten belül, amely alkalmas az adatok titkosságának és az adatcsere védelmének biztosítására.

(3) Az érintett személyekkel való kapcsolattartás során a megfelelő intézmények az adott esetben megfelelő megállapodást alkalmaznak, és amennyire lehetséges, előnyben részesítik

az elektronikus eszközök alkalmazását. Az igazgatási bizottság megállapítja az információknak, dokumentumoknak vagy határozatoknak az érintett személy részére elektronikus úton való megküldésére vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

5. cikk

Más tagállamban kiállított dokumentumok és bizonyítékok jogi értéke

(1) A valamely tagállam intézménye által az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazása céljából egy személy helyzetének bemutatására kiállított dokumentumokat, valamint a dokumentumok kiállításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a többi tagállam intézményei mindaddig elfogadják, amíg azokat a kiállító tagállam vissza nem vonja vagy érvénytelenné nem nyilvánítja.

(2) Amennyiben a dokumentum érvényessége vagy az abban szereplő bejegyzések alapját képező tények pontossága tekintetében kétség merül fel, a dokumentumot átvevő tagállami intézmény kéri a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását. A kiállító intézmény felülvizsgálja a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat és szükség esetén visszavonja a dokumentumot.

(3) A (2) bekezdés értelmében az érintett személy által szolgáltatott információ, a dokumentum vagy bizonyíték megalapozottsága vagy az azokban szereplő bejegyzések alapját képező tények tekintetében felmerült kétség esetén a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény az illetékes intézmény kérésére – ha ez lehetséges – elvégzi ezen információ vagy dokumentum szükséges ellenőrzését.

(4) Amennyiben az érintett intézmények között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azon napot követően, hogy a dokumentumot kézhezvevő intézmény benyújtotta a kérelmet. Az igazgatási bizottság hat hónapon belül azon napot követően, hogy az ügyet elé terjesztették, megkísérli az álláspontok összeegyeztetését.

6. cikk

Jogszabályok ideiglenes alkalmazása és ellátások ideiglenes nyújtása

(1) Ha a végrehajtási rendelet eltérően nem rendelkezik, amennyiben az alkalmazandó jogszabályok azonosítása tekintetében két vagy több tagállam intézményeinek vagy hatóságainak álláspontja eltér, az érintett személyre átmenetileg ezen tagállamok valamelyikének jogszabályait kell alkalmazni, az elsőbbséget az alábbiak szerint megállapítva:

a) ha a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység gyakorlása kizárólag egy tagállamban történik, azon tagállam jogszabályai alkalmazandók, ahol a személy munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységét ténylegesen gyakorolja;

b) ha az érintett személy a tevékenysége vagy tevékenységei egy részét a lakóhelye szerinti tagállamban gyakorolja, vagy ha nem gyakorol munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet vagy tevékenységeket, a lakóhely szerinti tagállam jogszabályai alkalmazandók;

c) ha az érintett személy két vagy több tagállamban gyakorol tevékenységet vagy tevékenységeket, akkor azon tagállam jogszabályai alkalmazandók, amelyben először kérték az adott tagállam jogának alkalmazását.

(2) Amennyiben két vagy több tagállam intézményei vagy hatóságai között véleménykülönbség alakul ki azzal kapcsolatban, hogy melyik intézménynek kell pénzbeli vagy természetbeni ellátást nyújtania, az az érintett személy, aki, ha nem merült volna fel vita, jogosult lenne az ellátások igénylésére, ideiglenesen jogosult a lakóhelye szerinti intézmény által alkalmazott jog által előírt ellátásra, vagy – ha az érintett személy nem az érintett tagállamok valamelyikének területén rendelkezik lakóhellyel – az azon intézmény által alkalmazott jogszabályokban meghatározott ellátásra, amelyhez a kérelmet először benyújtották.

(3) Amennyiben az érintett intézmények vagy hatóságok között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azon napot követően, amikor az (1) vagy a (2) bekezdésben említett álláspontbeli különbség felmerült. Az igazgatási bizottság hat hónapon belül azon napot követően, hogy az ügyet elé terjesztették, megkísérli az álláspontok összeegyeztetését.

(4) Amennyiben megállapítják, hogy az alkalmazandó jogszabályok nem az ideiglenes tagság szerinti tagállam jogszabályai, vagy ha az ellátást ideiglenes alapon nyújtó intézmény nem az illetékes intézmény, az illetékesnek bizonyuló intézményt – visszaható hatállyal, úgy tekintve, mintha az álláspontbeli különbség nem állt volna fenn – az ideiglenes tagság időpontjától vagy a kérdéses ellátás első ideiglenes folyósításától kezdődően illetékesnek kell tekinteni.

(5) Szükség esetén az illetékesként megjelölt intézmény és az az intézmény, amely ideiglenesen folyósított pénzbeli ellátásokat vagy amelynek ideiglenesen járulékokat fizettek, a végrehajtási rendelet IV. címének III. fejezetében szereplő szabályoknak megfelelően rendezi az érintett személy pénzügyi helyzetét az ideiglenesen befizetett járulékok és adott esetben az ideiglenesen folyósított pénzbeli ellátások tekintetében.

Az illetékes intézmény a végrehajtási rendelet IV. címével összhangban a valamely intézmény által a (2) bekezdéssel összhangban ideiglenesen nyújtott valamennyi természetbeni ellátást megtéríti.

7. cikk

Az ellátások és járulékok ideiglenes számítása

(1) A végrehajtási rendelet eltérő rendelkezése hiányában, ha egy személy az alaprendelettel összhangban ellátásra jogosult

vagy járulékfizetésre kötelezett, és az illetékes intézmény azonban nem rendelkezik a másik tagállambeli helyzetre vonatkozó valamennyi, az ellátás vagy a járulék végleges összegének kiszámításához szükséges információval, ezen intézmény az ellátást az érintett személy kérelmére ideiglenesen megadja, illetve ideiglenes járulékot számít ki, ha a kiszámítás az intézmény rendelkezésére álló információk alapján lehetséges.

(2) A kérdéses ellátás vagy járulék új számítását azonnal el kell készíteni, amint az érintett intézmény hozzájutott valamennyi szükséges bizonyítékhoz vagy igazoló dokumentumhoz.

III. FEJEZET

Az alaprendelet további általános végrehajtási rendelkezései

8. cikk

Két vagy több tagállam közötti igazgatási megállapodások

(1) A végrehajtási rendelet rendelkezései az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett egyezmények alkalmazására vonatkozó megállapodások rendelkezéseinek helyébe lépnek, kivéve az azon rendelkezéseket, amelyek az alaprendelet II. mellékletében említett egyezményekre vonatkozó megállapodásokat érintik, amennyiben az említett megállapodások rendelkezései szerepelnek a végrehajtási rendelet I. mellékletében.

(2) A tagállamok szükség esetén az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében említett egyezmények alkalmazására vonatkozó megállapodásokat köthetnek egymás között, amennyiben e megállapodások nem sértik az érintett személyek jogait és kötelezettségeit, és szerepelnek a végrehajtási rendelet I. mellékletében.

9. cikk

Hatóságok és intézmények közötti további eljárások

(1) Két vagy több tagállam, illetve azok illetékes hatóságai a végrehajtási rendeletben meghatározottaktól eltérő eljárásokban is megállapodhatnak, amennyiben ezek az eljárások nem sértik az érintett személyek jogait vagy kötelezettségeit.

(2) Az e célból kötött megállapodásokat az igazgatási bizottság tudomására kell hozni, és azokat a végrehajtási rendelet I. mellékletében fel kell sorolni.

(3) A két vagy több tagállam között ugyanezen célból kötött végrehajtási megállapodásokban foglalt olyan rendelkezéseket, illetve a (2) bekezdésben említett rendelkezésekhez hasonló olyan rendelkezéseket, amelyek a végrehajtási rendelet hatálybalépését megelőző napon hatályosak, és az 574/72/EGK rendelet V. mellékletének részét képezik, továbbra is alkalmazni kell az ezen tagállam közötti kapcsolatok céljából, amennyiben azokat a végrehajtási rendelet I. melléklete is tartalmazza.

10. cikk

Az ellátások halmozódásának megakadályozása

Az alaprendelet egyéb rendelkezései ellenére, amennyiben a két vagy több tagállam jogszabályai alapján járó ellátásokat kölcsönösen csökkentik, felfüggesztik vagy visszavonják, azokat az összegeket, amelyeket az érintett tagállamok jogszabályai által előírt csökkentési, felfüggesztési vagy eltörlési szabályok szigorú alkalmazása esetén nem fizetnének ki, el kell osztani a csökkentendő, felfüggesztendő vagy visszavonandó ellátások számával.

11. cikk

A lakóhely meghatározásának elemei

(1) Amennyiben két vagy több tagállam intézményeinek álláspontja eltér az alaprendelet hatálya alá tartozó személy lakóhelyének meghatározását illetően, ezen intézmények közös megegyezéssel meghatározzák az érintett személy érdekeltségének központját, a releváns tényekre vonatkozóan rendelkezésre álló összes információ átfogó értékelése alapján, amely adott esetben az alábbiakat tartalmazhatja:

- a) az érintett tagállamok területén való jelenlét időtartama és folyamatossága;
- b) a személy helyzete, beleértve az alábbiakat:
 - i. a személy által gyakorolt bármely tevékenység jellege és sajátos jellemzői, különösen a tevékenység gyakorlásának szokásos helye, a tevékenység stabilitása és a munkaszerződés időtartama;
 - ii. a személy családi állapota és családi kötelei;
 - iii. nem jövedelemszerző tevékenységek gyakorlása;
 - iv. tanulók esetében a jövedelmük forrása;
 - v. a személy lakhatási körülményei, különösen a lakás állandósága;
 - vi. a tagállam, amelyben a személy adózási szempontból lakóhellyel rendelkezik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben szereplő, releváns tényeken alapuló különböző ismérvek figyelembe vétele nem vezet az intézmények közötti megállapodáshoz, a személynek az ezen tényekből és körülményekből, különösen a személy adott területre költözésének indokaiból kikövetkeztethető szándékát kell meghatározónak tekinteni a tényleges lakóhelyének megállapítása tekintetében.

12. cikk

Időszakok összesítése

(1) Az alaprendelet 6. cikke alkalmazásában az illetékes intézmény kapcsolatba lép azon tagállam intézményeivel, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy szintén tartozott, az utóbbi jogszabályai alapján megszerzett valamennyi időszak meghatározása érdekében.

(2) A valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett vonatkozó biztosítási, munkavállalási, önálló vállalkozói vagy helyben lakási időszakokat hozzá kell adni a bármely más tagállam jogszabályai alapján megszerzett ilyen jellegű időszakokhoz, amennyiben az az alaprendelet 6. cikkének alkalmazása céljából szükséges, feltéve, hogy ezek az időszakok nem fedik egymást.

(3) Amennyiben a biztosítási vagy helyben lakási időszak, amelyet valamely tagállam jogszabályai alapján kötelező biztosítás keretében szereztek meg, egybeesik egy másik tagállam jogszabályai alapján önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében megszerzett biztosítási időszakkal, csak a kötelező biztosítás alapján megszerzett időszakot kell figyelembe venni.

(4) Amennyiben a valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett biztosítási vagy helyben lakási, egyenértékűnek nem minősülő időszak egybeesik egy másik tagállam jogszabályai szerint egyenértékűnek minősülő időszakkal, kizárólag a nem egyenértékű időszakot kell figyelembe venni.

(5) Bármely, kettő vagy több tagállam jogszabályai alapján egyenértékűnek tekintett időszakot csak azon tagállam intézménye veszi figyelembe, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak előtt utoljára kötelezően tartozott. Abban az esetben, ha az érintett személy az említett időszak előtt nem tartozott kötelezően valamely tagállam jogszabályainak hatálya alá, azon tagállam intézménye veszi figyelembe az említett időszakot, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak után először tartozott kötelezően.

(6) Abban az esetben, ha nem lehet pontosan meghatározni azt az időszakot, amelyben bizonyos biztosítási vagy helyben lakási időszakokat egy tagállam jogszabályai alapján szereztek, vélelmezni kell, hogy ezek az időszakok nem fedik át egymást az egy másik tagállam jogszabályai alapján megszerzett biztosítási vagy helyben lakási időszakokkal, és – ha az az érintett személy számára előnyös – figyelembe kell őket venni, amennyiben ésszerűen számításba vehetők.

13. cikk

Az időszakok átváltásának szabályai

(1) Amennyiben a valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett időszakokat egy másik tagállam jogszabályában megállapítottól eltérő egységekben fejezik ki, az alaprendelet 6. cikke szerinti összesítés céljából szükséges átváltást a következő szabályok szerint kell elvégezni:

- a) az átváltás alapjául az azon tagállam intézménye által közölt időszak szolgál, amelynek jogszabályai alapján az időszakot megszerzték;
- b) az időszakokat napokban kifejező rendszerek esetében a napokról más egységekre, illetve fordítva történő átváltás, valamint a napokon alapuló különböző rendszerek közötti átváltás számítása az alábbi táblázat szerint történik:

Rendszer alapja	1 napnak megfelelő időtartam	1 hétnek megfelelő időtartam	1 hónapnak megfelelő időtartam	1 negyedévnek megfelelő időtartam	Napok maximális száma egy naptári évben
5 nap	9 óra	5 nap	22 nap	66 nap	264 nap
6 nap	8 óra	6 nap	26 nap	78 nap	312 nap
7 nap	6 óra	7 nap	30 nap	90 nap	360 nap

- c) Az időszakokat a napoktól eltérő egységekben kifejező rendszerek esetében:
- három hónap vagy tizenhárom hét egy negyedévnek felel meg, és fordítva;
 - egy év négy negyedévnek, 12 hónapnak vagy 52 hétnek felel meg, és fordítva;
 - a hetek hónapokra való átváltása esetében, illetve fordítva, a heteket és a hónapokat a hatnapos rendszereknek a b) pont táblázata szerinti átváltási szabályai szerint kell napokra átváltani.
- d) Törtszámokban kifejezett időszakok esetében a számokat a b) és c) pontban meghatározott szabályok alkalmazásával a legközelebbi kisebb egész számra kell váltani. A tört éveket hónapokra kell átváltani, kivéve, ha az adott rendszer negyedéveken alapul.
- e) Amennyiben az ezen bekezdés alapján végzett átváltás eredménye egy egység törtrésze, a legközelebbi magasabb egész számot kell az e bekezdés szerinti átváltás eredményének tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása az egy naptári év alatt szerzett időszakok teljes összegére vonatkozóan nem haladhatja meg az (1) bekezdés b) albekezdésében foglalt táblázat utolsó oszlopában jelzett napok számát, 52 hetet, 12 hónapot vagy négy negyedévet.

Amennyiben az átváltandó időszakok megfelelnek az időszakok azon tagállam jogszabályai szerinti éves maximális mennyiségének, amelyben megszerezték őket, az (1) bekezdés alkalmazása nem eredményezhet egy naptári éven belül rövidebb időszakokat, mint az időszakoknak az érintett jogszabályok szerinti éves lehetséges maximális mennyisége.

(3) Az átváltást vagy egyetlen, valamennyi összesítetten közölt időszakot lefedő műveletben kell végrehajtani, vagy minden egyes év vonatkozásában, amennyiben az időszakokat éves alapon közölték.

(4) Ha egy intézmény az időszakokat napokban fejezi ki, egyúttal azt is jelzi, hogy az általa alkalmazott rendszer ötnapos, hatnapos vagy hétnapos.

II. CÍM

AZ ALKALMAZANDÓ JOG MEGHATÁROZÁSA

14. cikk

Az alaprendelet 12. és 13. cikkére vonatkozó pontosítások

(1) Az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában „a személy, aki a tagállamok egyikében munkavállalóként végzi tevékenységét egy munkáltató alkalmazásában aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld”, lehet olyan személy, akit egy másik tagállamba való kiküldetés céljából létesítettek munkaviszonyt, feltéve, hogy az érintett személy – közvetlenül a foglalkoztatás kezdetét megelőzően – már azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyben munkáltatója letelepedettnek tekinthető.

(2) Az alaprendelet 12. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az „aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi” kifejezés olyan munkáltatóra utal, aki a letelepedése szerinti tagállam területén folytatja szokásos jelleggel a kizárólag belső irányítási tevékenységektől eltérő érdemi tevékenységét, figyelembe véve az adott vállalkozás által folytatott tevékenységek minden jellemző ismervét. A releváns ismerveknek kapcsolódniuk kell az egyes munkáltatók egyedi jellemzőihez és a tevékenységek valódi jellegéhez.

(3) Az alaprendelet 12. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a „szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedő olyan személy” kifejezés olyan személyre utal, aki a letelepedése szerinti tagállam területén szokásos jelleggel érdemi tevékenységet folytat. Különösen, a személynek egy bizonyos idő óta gyakorolnia kellett tevékenységét már az előtt a nap előtt, amikor a cikk rendelkezéseiből számára fakadó előnyöket igénybe kívánja venni, és bármely, valamely másik tagállamban átmenetileg folytatott tevékenység ideje alatt a letelepedése szerinti tagállamban teljesítnie kell a tevékenysége gyakorlásához szükséges követelményeket, hogy visszatértekor folytatni tudja azt.

(4) Az alaprendelet 12. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az a ismerv, amely alapján megállapítható, hogy egy önálló vállalkozó által az egyik tagállamban megkezdett tevékenység „hasonló”-e a rendszeren gyakorolt önálló tevékenységhez, a tevékenység tényleges jellege, és nem az, hogy e tevékenység a másik tagállamban esetlegesen foglalkoztatotti vagy önálló vállalkozói tevékenységnek minősül.

(5) Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a „két vagy több tagállamban szokásosan munkavállalóként tevékenykedő személy” különösen olyan személy, aki:

a) valamely tagállamban folytatott tevékenysége fenntartása mellett egy vagy több másik tagállamban egyidejűleg különálló tevékenységet folytat, e különálló tevékenység időtartamától és jellegétől függetlenül;

b) két vagy több tagállamban egymással folyamatosan váltakozó tevékenységeket folytat, az elhanyagolható tevékenységek kivételével, tekintet nélkül a váltakozás gyakoriságára, rendszeres vagy rendszertelen jellegére.

(6) Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a „két vagy több tagállamban szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedő személy” különösen olyan személy, aki két vagy több tagállamban egyidejűleg vagy váltakozva egy vagy több különálló, önálló vállalkozói tevékenységet folytat, tekintet nélkül ezen tevékenységek jellegére.

(7) Az (5) és (6) bekezdés hatálya alá tartozó tevékenységeknek az alaprendelet 12. cikkének (1) és (2) bekezdése alá tartozóktól való megkülönböztetése érdekében az egy vagy több tagállam területén folytatott tevékenység időtartama (azaz állandó vagy esetleges, illetve átmeneti jellege) a meghatározó. E célból az összes releváns tény, beleértve a munkavállalók esetében különösen a munkavégzés munkaszerződésben megjelölt helyét, meg kell vizsgálni.

(8) Az alaprendelet 13. cikke (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában a „munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység lényeges része” valamely tagállamban való gyakorlása azt jelenti, hogy a munkavállaló vagy önálló vállalkozó a tevékenységeinek mennyiségileg jelentős részét ott gyakorolja, anélkül, hogy szűkszerűen e tevékenységek főbb részéről lenne szó.

Annak meghatározásakor, hogy a tevékenységek lényeges része egy adott tagállamban zajlik-e, az alábbi iránymutató jellegű ismérveket kell figyelembe venni:

- a) munkavállalói tevékenység esetén a munkaidőt és/vagy a díjazást; valamint;
- b) önálló vállalkozói tevékenység esetén a forgalmat, a munkaidőt, a nyújtott szolgáltatások számát és/vagy a jövedelmet.

A fent említett ismérvek tekintetében a 25 %-ánál kisebb arányú megfelelés – amit átfogó értékelés keretében kell megállapítani – azt jelzi, hogy a tevékenységek jelentős része nem az adott tagállamban folyik.

(9) Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában egy önálló vállalkozó „érdekeltségeinek központját” úgy kell meghatározni, hogy figyelembe veszik szakmai tevékenységei valamennyi elemét, különösen az üzletvitel rögzített és állandó helyét, a szokásos jellegű vagy a gyakorolt tevékenység időtartamát, a nyújtott szolgáltatások számát, valamint az érintett személynek az összes körülményből kikövetkeztethető szándékát.

(10) A (8) és (9) bekezdés szerinti alkalmazandó jogszabályok meghatározásához az érintett intézmények figyelembe veszik a következő 12 naptári hónapra előre jelzett helyzetet.

(11) Abban az esetben, ha egy személy a munkavállalói tevékenységét két vagy több tagállamban, az Unió területén kívül

letelepedett munkáltató számára végzi, és amennyiben ez a személy valamely tagállamban rendelkezik lakóhellyel anélkül, hogy ott érdemi tevékenységet folytatna, akkor a lakóhely szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

15. cikk

Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése b) és d) pontjának, valamint 11. cikke (4) bekezdésének és 12. cikkének alkalmazására irányuló eljárás

(az érintett intézmények tájékoztatása)

(1) Amennyiben a végrehajtási rendelet 16. cikke másképp nem rendelkezik, ha egy személy az alaprendelet II. címe szerint illetékes tagállamtól eltérő tagállamban folytatja tevékenységét, a munkáltató vagy – tevékenységét nem munkavállalóként gyakorló személy esetében – az érintett személy erről tájékoztatja – lehetőleg előzetesen – a személyre alkalmazandó jog szerinti tagállam illetékes intézményét. Ezen intézmény az érintett személyre az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja vagy 12. cikke szerint alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó információt haladéktalanul hozzáférhetővé teszi a tevékenység gyakorlása szerinti tagállam illetékes hatósága számára.

(2) Az (1) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartozó személyekre.

(3) Az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti munkáltató, akinek egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén munkavállalója van, amennyiben lehetséges, előre tájékoztatja annak a tagállamnak az illetékes intézményét, amelynek a jogszabályait a munkavállalóra alkalmazni kell. Az említett intézmény haladéktalanul hozzáférhetővé teszi az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerint az érintett személyre alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó információt az azon tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézmény részére, amelynek a lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén a munkavállalót foglalkoztatni fogják.

16. cikk

Az alaprendelet 13. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) Az a személy, aki két vagy több tagállamban végez különböző tevékenységeket, értesíti erről a lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt.

(2) A tevékenységet végző személy lakóhelye szerinti kijelölt intézmény haladéktalanul meghatározza az érintett személyre alkalmazandó jogot, tekintettel az alaprendelet 13. cikkére és a végrehajtási rendelet 14. cikkére. E kezdeti meghatározás ideiglenes jellegű. Az intézmény az általa ideiglenesen meghatározott jogról tájékoztatja minden olyan tagállam kijelölt intézményét, amelyben az érintett személy tevékenységet folytat.

(3) Az alkalmazandó jogszabályok (2) bekezdésben előírt ideiglenes meghatározása két hónapon belül véglegessé válik azt követően, hogy az érintett tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt intézmények arról a (2) bekezdésnek megfelelően értesítést kaptak, kivéve, ha az alkalmazandó jogszabályokat a (4) bekezdés alapján már előzőleg véglegesen meghatározták, vagy ha az érintett intézmények legalább egyike e kéthónapos időszak végéig tájékoztatja a lakóhely szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt arról, hogy a meghatározást nem tudja még elfogadni, vagy az azzal kapcsolatos álláspontja eltérő.

(4) Amennyiben az alkalmazandó jog meghatározásával kapcsolatos bizonytalanság két vagy több tagállam intézményei vagy hatóságai közötti kapcsolatfelvételt igényel, az érintett tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt intézmények vagy maguk az illetékes hatóságok közül egy vagy több kérésére az érintett személyre alkalmazandó jogot közös megegyezéssel kell meghatározni, tekintetbe véve az alaprendelet 13. cikkét és a végrehajtási rendelet 14. cikkének vonatkozó rendelkezéseit.

Amennyiben az érintett intézmények vagy illetékes hatóságok álláspontja különböző, e szervek a fent meghatározott feltételeknek megfelelően megállapodásra törekednek, és a végrehajtási rendelet 6. cikkét kell alkalmazni.

(5) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályait akár ideiglenesen, akár véglegesen alkalmazandóként határozták meg, haladéktalanul értesíti erről az érintett személyt.

(6) Amennyiben az érintett személy elmulasztja közölni az (1) bekezdésben említett információt, e cikket személy lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézmény kezdeményezésére alkalmazni kell, amint az intézmény lehetőleg más érintett intézményen keresztül tudomást szerez a személy helyzetéről.

17. cikk

Az alaprendelet 15. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

Az Európai Közösségek szerződéses személyzete a munkaszerződés megkötésekor gyakorolja az alaprendelet 15. cikkében meghatározott választási jogot. A szerződés megkötésére felhatalmazott hatóság tájékoztatja az Európai Közösségek szerződéses személyzete tagjának jogválasztása szerinti tagállam kijelölt intézményét.

18. cikk

Az alaprendelet 16. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

A munkáltatónak vagy az érintett személynek az alaprendelet 11–15. cikke alóli kivételek iránti kérelmét azon tagállam illetékes hatóságához vagy ezen hatóság által kinevezett szervhez kell – lehetőség szerint előzetesen – benyújtani, amely tagállam

jogának alkalmazását a foglalkoztatott vagy az érintett személy kéri.

19. cikk

Az érintett személyek és a munkáltatók tájékoztatása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabálya az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandóvá válik, értesíti az érintett személyt — valamint adott esetben annak munkáltatóját vagy munkáltatóit — az e jog szerinti kötelezettségeiről. Megadja nekik a jogszabályokban előírt alakosságok teljesítéséhez szükséges segítséget.

(2) Az érintett személy vagy a munkáltató kérésére azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandók, tanúsítja, hogy ezeket a jogszabályokat kell alkalmazni, és adott esetben jelzi, hogy mely időpontig és milyen feltételekkel.

20. cikk

Az intézmények közötti együttműködés

(1) A megfelelő intézmények közlik az alaprendelet II. címe szerint valamely személyre alkalmazandó jogszabályok szerinti tagállam illetékes intézményével az azon időpont megállapításához szükséges információt, amelytől kezdve a jogszabályokat alkalmazni kell, valamint az azon járulékok megállapításához szükséges információt, amelyek fizetésére a személy és annak munkáltatója vagy munkáltatói e jogszabályok alapján kötelezettek.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai valamely személyre vonatkozóan az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandóvá válnak, az ezen jogszabályok hatálybalépésének időpontjára vonatkozó információt elérhetővé teszi azon tagállam illetékes hatósága számára, amely jogszabályainak hatálya alá a személy a legtöbb tartozott.

21. cikk

A munkáltató kötelezettségei

(1) A munkáltató, amelynek bejegyzett székhelye vagy üzletviteli helye nem az illetékes tagállam területén található, a munkavállalóira vonatkozó jogszabályok szerinti valamennyi kötelezettségét teljesíti, beleértve különösen az ezen jogszabályok által előírt járulékfizetési kötelezettséget, úgy, mintha bejegyzett székhelye vagy üzletviteli helye az illetékes tagállamban lenne.

(2) Az a munkáltató, amely nem rendelkezik telephellyel az alkalmazandó jog szerinti tagállamban, valamint a munkavállaló megállapodhat, hogy ez utóbbi a munkáltató járulékfizetési kötelezettségeit annak nevében végrehajthatja, nem érintve a munkáltató alapkötelezettségeit. A munkáltató az ilyen megállapodásról értesítést küld e tagállam illetékes intézményének.

III. CÍM

AZ ELLÁTÁSOK EGYES CSOPORTJAIIRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

25. cikk

Betegségi, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások

22. cikk

Általános végrehajtási rendelkezések

(1) Az illetékes hatóságok vagy intézmények gondoskodnak arról, hogy a biztosítottak megkapják a szükséges tájékoztatást a természetbeni ellátások nyújtásával kapcsolatos eljárásokról és feltételekről, amennyiben az ilyen ellátásokat az illetékes intézmény szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén kapják.

(2) Az alaprendelet 5. cikkének a) pontja ellenére egy tagállam az alaprendelet 22. cikke szerint csak akkor válhat felelőssé az ellátások költségeinek megtérítéséért, ha vagy a biztosított e tagállam jogszabályai szerint nyugdíjat igényelt, vagy az alaprendelet 23–30. cikke szerint a biztosított e tagállam jogszabályai szerint nyugdíjat kap.

23. cikk

A lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti tagállamban egynél több rendszer létezése esetén alkalmazandó rendszer

Ha a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti tagállam joga a biztosítottak egynél több kategóriája tekintetében egynél több betegségi, anyasági és apasági biztosítási rendszert is magába foglal, az alaprendelet 17. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, valamint 20., 22., 24. és 26. cikke alapján alkalmazandó rendelkezések a munkavállalókra vonatkozó általános rendszerrel kapcsolatos jogszabályok rendelkezései.

24. cikk

Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban levő lakóhely

(1) Az alaprendelet 17. cikkének alkalmazása céljából a biztosított és/vagy annak családtagjai kötelesek bejelentkezni a lakóhely szerinti intézménynél. A természetbeni ellátásokhoz a lakóhely szerinti tagállamban való jogosultságukat az illetékes intézmény által a biztosított vagy a lakóhely szerinti intézmény kérésére kibocsátott dokumentum igazolja.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentum mindaddig érvényes, amíg az illetékes intézmény nem értesíti a lakóhely szerinti intézményt annak érvénytelenítéséről.

A lakóhely szerinti intézmény tájékoztatja az illetékes intézményt minden, az (1) bekezdésszerű nyilvántartásba vételről, valamint az abban történt változtatásokról vagy annak törléséről.

(3) E cikket értelemszerűen kell alkalmazni az alaprendelet 22., 24., 25. és 26. cikkében említett személyekre.

Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás

A) Eljárás és a jog hatálya

(1) Az alaprendelet 19. cikkének alkalmazása céljából a biztosított bemutatja a tartózkodás helye szerinti tagállam egészségügyi ellátást nyújtó intézményének a biztosított illetékes intézménye által kibocsátott dokumentumot, amely igazolja a biztosított természetbeni ellátásokhoz való jogosultságát. Ha a biztosított nem rendelkezik az említett dokumentummal, a tartózkodási hely szerinti intézmény – kérelemre, vagy ha szükséges, anélkül – az illetékes intézményhez fordul a dokumentum beszerzése érdekében.

(2) E dokumentum igazolja, hogy a biztosított ugyanazon feltételek mellett jogosult az alaprendelet 19. cikkében meghatározott feltételek szerinti természetbeni ellátásokra, mint amelyek a tartózkodási hely szerinti tagállam joga szerint biztosítottakra vonatkoznak.

(3) Az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdésében említett természetbeni ellátások azokat az orvosi okokból szükségessé váló természetbeni ellátásokat jelentik, amelyeket a tartózkodási hely szerinti tagállamban, ennek jogszabályai alapján nyújtanak annak érdekében, hogy a biztosított a szükséges kezelés céljából ne kényszerüljön tervezett tartózkodásának vége előtt visszatérni lakóhelyére.

B) A természetbeni ellátások költségeinek viselésére és megtérítésére vonatkozó eljárás és szabályok

(4) Amennyiben az alaprendelet 19. cikke keretében biztosított természetbeni ellátásoknak vagy azok egy részének költségét ténylegesen a biztosított viselte, és a tartózkodási hely szerinti intézmény által alkalmazott jogszabályok lehetővé teszik e költségek biztosítottnak való visszatérítését, a biztosított a visszatérítés iránti kérelmét a tartózkodási hely szerinti intézménynek küldheti el. Ebben az esetben ez az intézmény az ellátások költségének összegét — a jogszabályaiban a visszatérítésre vonatkozóan előírt mértékben és feltételekkel — közvetlenül a biztosított személynek téríti vissza.

(5) Ha az ilyen költségek megtérítését nem közvetlenül a tartózkodási hely szerinti intézménytől kérték, akkor a felmerült költségeket az illetékes intézmény téríti vissza az érintett személynek, mégpedig a tartózkodási hely szerinti intézmény által alkalmazott visszatérítés mértékében, vagy annak az összegnek megfelelően, amely a végrehajtási rendelet 62. cikkének a kérdéses esetben való alkalmazása esetén a tartózkodási hely szerinti intézménynek lenne visszatérítendő.

A tartózkodási hely szerinti intézmény kérésre minden szükséges felvilágosítást megad az illetékes intézménynek az említett mértékről vagy összegekről.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve, az illetékes intézmény megtérítheti a felmerült költségeket saját jogszabályainak megfelelően és az azokban megállapított visszatérítési mérték feltételei szerint, feltéve, hogy a biztosított hozzájárult e rendelkezés alkalmazásához.

(7) Ha a tartózkodási hely szerinti tagállam joga nem rendelkezik a kérdéses esetben az (4) és (5) bekezdés szerinti visszatérítésről, az illetékes intézmény a biztosított beleegyezése nélkül a saját jogszabályainak keretein belül és az azokban megállapított visszatérítési mérték feltételei szerint térítheti meg a költségeket.

(8) A biztosítottak nyújtott visszatérítés semmilyen esetben sem haladhatja meg a biztosított ténylegesen felmerült költségeinek összegét.

(9) Nagy összegű kiadások esetén az illetékes intézmény megfelelő előleget folyósíthat a biztosítottak, amint az visszatérítés iránti kérelmét benyújtotta ezen intézménynek.

C) Családtagok

10. Az (1)–(9) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a biztosított családtagjaira.

26. cikk

Tervezett gyógykezelés

A) Engedélyezési eljárás

(1) Az alaprendelet 20. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából a biztosított az illetékes intézmény által kibocsátott dokumentumot mutat be a tartózkodási hely szerinti intézménynek. E cikk alkalmazásában az illetékes intézmény azon intézmény, amely a tervezett gyógykezelés költségeit viseli; az alaprendelet 20. cikkének (4) bekezdésében és 27. cikkének (5) bekezdésben említett esetekben, amikor a lakóhely szerinti tagállamban biztosított természetbeni ellátásokat rögzített összegek alapján térítik vissza, az illetékes intézmény a lakóhely szerinti intézmény.

(2) Amennyiben a biztosított személy lakóhelye nem az illetékes tagállam területén van, az engedélyt a lakóhely szerinti intézménytől igényli, amely azt haladéktalanul továbbítja az illetékes intézménynek.

Ebben az esetben a lakóhely szerinti intézmény nyilatkozatban igazolja, hogy a lakóhely szerinti tagállamban teljesülnek-e az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek.

Az illetékes intézmény csak akkor tagadhatja meg a kért engedélyt, ha a lakóhely szerinti intézmény értékelése szerint az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek a biztosított lakóhelye szerinti tagállamban nem teljesülnek, vagy ha ugyanaz a kezelés az illetékes tagállamban – orvosilag indokolt határidőn belül, figyelembe véve az érintett személy aktuális egészségi állapotát és betegségének várható lefolyását – is biztosítható.

Az illetékes intézmény döntéséről tájékoztatja a lakóhely szerinti intézményt.

Amennyiben az intézmény államának nemzeti jogszabályaiban megállapított határidőkön belül nem érkezik válasz, az engedélyt az illetékes intézmény által megadottnak kell tekinteni.

(3) Amennyiben egy biztosítottak, akinek lakóhelye nem az illetékes tagállamban van, sürgős, életmentő ellátásra van szüksége, és az engedély az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondatával összhangban nem tagadható meg, az engedélyt az illetékes intézmény nevében a lakóhely szerinti intézmény adja meg, és erről azonnal értesíti az illetékes intézményt.

Az illetékes intézmény elfogadja az engedélyt kiadó, lakóhely szerinti intézmény által jóváhagyott orvosoknak a sürgős, életmentő ellátás szükségességét alátámasztó megállapításait és kezelési módszereit.

(4) Az illetékes intézménynek bármikor joga van ahhoz, hogy az engedélyezési eljárás során a biztosítottat a tartózkodási vagy lakóhely szerinti tagállamban az általa kiválasztott orvossal bármikor megvizsgáltsa.

(5) A lakóhely szerinti intézmény – az engedélyezést érintő bármely döntés sérelme nélkül – értesíti az illetékes intézményt, amennyiben a meglévő engedélyben szereplő kezelésen kívüli kiegészítő kezelés tűnik orvosilag indokoltnak.

B) A természetbeni ellátásoknak a biztosított számára felmerülő költségeinek viselése

(6) A (7) bekezdés sérelme nélkül a végrehajtási rendelet 25. cikkének (4) és (5) bekezdését értelemszerűen alkalmazandó az alábbiakra:

(7) Amennyiben az engedélyezett gyógykezelés költségét részben vagy egészben a biztosított személy ténylegesen maga viselte, és az illetékes intézmény által a tartózkodás helye szerinti intézménynek vagy a biztosítottak a (6) bekezdés értelmében visszatérítendő költség (tényleges költség) alacsonyabb, mint amelyet ugyanazon kezelésért az illetékes tagállamban kellett volna fizetnie (fiktív költség), az illetékes intézmény a biztosított gyógykezelésének költségeit, annak kérésére, visszatéríti azon összeg erejéig, amennyivel a fiktív költség meghaladja a tényleges költséget. A visszatérített összeg azonban nem haladhatja meg a biztosított számára ténylegesen felmerült költségeket és megállapításánál figyelembe veheti azt az összeget, amelyet a biztosítottak akkor kellett volna fizetnie, ha a kezelést az illetékes tagállamban veszi igénybe.

C) A tervezett gyógykezelés részét képező utazás és tartózkodás költségeinek viselése

(8) Ha az illetékes intézmény nemzeti jogszabályai rendelkeznek a biztosított kezelésétől elválaszthatatlan utazás és tartózkodás költségeinek megtérítéséről, az érintett személy, valamint szükség esetén a kísérő személy költségeit ezen intézmény vállalja, amennyiben egy más tagállamban való kezelésre engedélyezte.

D) Családtagok

(9) Az (1)–(8) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a biztosítottak családtagjaira.

27. cikk

Keresőképtelenség esetén járó pénzbeli ellátások az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás vagy lakóhely esetén

A) A biztosított által követendő eljárás

(1) Amennyiben az illetékes tagállam jogszabályai előírják, hogy a biztosítottnak keresőképtelensége esetén igazolást kell bemutatnia ahhoz, hogy az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerinti pénzbeli ellátásokra legyen jogosult, a biztosítottnak kérnie kell az egészségi állapotát elbíráló orvost, a lakóhelye szerinti tagállamban, hogy igazolja keresőképtelenségét és annak várható időtartamát.

(2) A biztosított az illetékes tagállam jogszabályaiban megállapított határidőn belül elküldi az igazolást az illetékes intézménynek.

(3) Ha a lakóhely szerinti tagállamban az ellátást nyújtó orvosok nem állítanak ki keresőképtelenségre vonatkozó igazolást, és ha az illetékes tagállam jogszabályai igénylik ezt az igazolást, az érintett személy közvetlenül a lakóhelye szerinti intézményhez fordul. Ez az intézmény azonnal intézkedik az érintett személy keresőképtelenségének orvosi elbírálásáról és az (1) bekezdésben említett igazolás kiállításáról. Az igazolást haladéktalanul továbbítani kell az illetékes intézménynek.

(4) A (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő dokumentum továbbítása nem mentesíti a biztosítottat az alkalmazandó jogszabályok értelmében fennálló kötelezettségeinek teljesítése alól, különösen a munkáltatójával szemben. Adott esetben a munkáltató, illetve az illetékes szerv olyan tevékenységre kérheti fel a munkavállalót, melynek célja a munkába történő visszaléteszkedés elősegítése és támogatása.

B) A lakóhely szerinti tagállam intézménye által követendő eljárás

(5) Az illetékes intézmény kérésére, a lakóhely szerinti intézmény elvégzi az érintett személlyel kapcsolatos bármely szükséges igazgatási ellenőrzést és orvosi felülvizsgálatot, az utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabályokban előírtak szerint. Az ellenőrzést végző orvos jelentését — különösen a keresőképtelenség várható időtartamát — a lakóhely szerinti intézmény haladéktalanul továbbítja az illetékes intézményhez.

C) Az illetékes intézmény által követendő eljárás

(6) Az illetékes intézménynek joga van ahhoz, hogy a biztosítottat az intézmény által választott orvossal vizsgálta meg.

(7) Az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdése második mondatának sérelme nélkül az illetékes intézmény a pénzbeli ellátásokat közvetlenül az érintett személynek folyósítja, és amennyiben szükséges, értesíti erről a lakóhely szerinti intézményt.

(8) Az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából, a biztosított részére a vizsgálatot végző orvos vagy

intézmény megállapítása alapján egy másik tagállamban kiállított keresőképtelenségi igazolásban szereplő adatok jogilag egyenértékűek az illetékes tagállamban kiállított igazolással.

(9) Ha az illetékes intézmény úgy dönt, hogy elutasítja a pénzbeli ellátás iránti kérelmet, döntéséről értesíti a biztosítottat és ezzel egyidejűleg a lakóhely szerinti intézményt is.

D) Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás esetén követendő eljárás

(10) Az (1)–(9) bekezdéseket értelemszerűen alkalmazni kell, amennyiben a biztosított az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodik.

28. cikk

Hosszú távú kezelés esetén járó pénzbeli ellátások az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás vagy lakóhely esetén

A) A biztosított által követendő eljárás

(1) Az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerinti tartós ápolással kapcsolatos pénzbeli ellátásokra való jogosultság megszerzése érdekében a biztosítottnak az illetékes intézményhez kell fordulnia. Az illetékes intézmény szükség esetén értesíti erről a lakóhely szerinti intézményt.

B) A lakóhely szerinti intézmény által követendő eljárás

(2) Az illetékes intézmény kérésére a lakóhely szerinti intézmény megvizsgálja a biztosított állapotát a tartós ápolás szükségessége szempontjából. Az illetékes intézmény megad minden olyan információt a lakóhely szerinti intézménynek, amely e vizsgálat elvégzéséhez szükséges.

C) Az illetékes intézmény által követendő eljárás

(3) A tartós ápolás szükségessége mértékének meghatározása érdekében az illetékes intézmény jogosult a biztosítottat az általa választott orvossal vagy egyéb szakértővel megvizsgáltatni.

(4) A végrehajtási rendelet 27. cikkének (7) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.

D) Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás esetén követendő eljárás

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell, amennyiben a biztosított az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodik.

E) Családtagok

(6) Az (1)–(5) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a biztosított családtagjaira.

29. cikk

Az alaprendelet 28. cikkének alkalmazása

Amennyiben az a tagállam, amelyben a korábbi határ menti munkavállaló legutóbbi tevékenységét folytatta, megszűnik illetékes tagállamnak lenni, és a korábbi határ menti munkavállaló vagy családtagja abból a célból utazik oda, hogy az alaprendelet 28. cikke szerint természetbeni ellátásokban részesüljön, az illetékes intézmény által kibocsátott dokumentumot kell bemutatnia a tartózkodási hely szerinti intézménynek.

30. cikk

Nyugdíjasok által fizetendő járulékok

Ha egy személy egynél több tagállamból kap nyugdíjat, a kifizetett összes nyugdíjból levont járulékok összege semmilyen körülmények között sem lehet magasabb, mint az olyan személytől levont összeg, aki az illetékes tagállamtól azonos összegű nyugdíjat kap.

31. cikk

Az alaprendelet 34. cikkének alkalmazása

A) *Az illetékes intézmény által követendő eljárás*

(1) Az illetékes intézmény tájékoztatja az érintett személyt az alaprendelet 34. cikkében foglalt, az ellátások halmozódásának tilalmáról szóló rendelkezésről. Az ilyen szabályok alkalmazásának biztosítania kell, hogy a nem az illetékes tagállamban lakó személy legalább olyan összegű vagy értékű ellátásra legyen jogosult, mint amilyenre akkor lenne jogosult, ha abban a tagállamban lakna.

(2) Az illetékes intézmény értesíti továbbá a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézményt a tartós ápolást biztosító pénzbeli ellátások fizetéséről olyan esetben, amikor az utóbbi intézmény által alkalmazandó jog olyan tartós ápolást biztosító természetbeni ellátásokról rendelkezik, amelyek szerepelnek az alaprendelet 34. cikke (2) bekezdésében említett felsorolásban.

B) *A lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény által követendő eljárás*

(3) A (2) bekezdésben előírt értesítés kézhezvételét követően a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény haladéktalanul értesíti az illetékes intézményt a jogszabályai alapján az érintett személynek nyújtott, ugyanolyan célú, tartós ápolást biztosító természetbeni ellátásról, valamint az alkalmazandó visszatérítés mértékéről.

(4) Az igazgatási bizottság szükség esetén megállapítja e cikk végrehajtási intézkedéseit.

32. cikk

Különleges végrehajtási rendelkezések

(1) Ha egy személy vagy csoport kérésre mentesül a kötelező betegbiztosítás alól, és így ezekre a személyekre nem érvényes valamely olyan betegbiztosítási rendszer, amelyre az alaprendelet alkalmazni kell, kizárólag e mentesség miatt más tagállam

intézménye nem válik felelőssé az alaprendelet III. címe I. fejezetének értelmében e személyeknek vagy családtagjuknak nyújtott természetbeni vagy pénzbeli ellátások költségeinek viseléséért.

(2) A II. mellékletben említett tagállamok esetében az alaprendelet III. címe I. fejezetének a természetbeni ellátásokra vonatkozó rendelkezéseit a kizárólag a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszer alapján ellátásokra jogosult személyekre kizárólag az abban meghatározott mértékben kell alkalmazni.

Más tagállam intézménye kizárólag ezen okból nem válik felelőssé az e személyeknek vagy családtagjuknak nyújtott természetbeni vagy pénzbeli ellátások költségeinek viseléséért.

(3) Ha az (1) és (2) bekezdésben említett személyek és családtagjaik olyan tagállamban laknak, amelyben a természetbeni ellátásra való jogosultságnak nem feltétele a biztosítás, vagy a munkaviszony keretében vagy önálló vállalkozóként végzett tevékenység, a tartózkodás szerinti országban nyújtott természetbeni ellátás teljes költségét meg kell téríteniük.

II. FEJEZET

Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott ellátások

33. cikk

Természetbeni és pénzbeli ellátásokra való jogosultság az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lévő lakóhely vagy tartózkodás esetén

(1) Az alaprendelet 36. cikkének alkalmazása céljából a végrehajtási rendelet 24–27. cikkében meghatározott eljárásokat értelemszerűen kell alkalmazni.

(2) A munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti tagállam nemzeti jogszabályai alapján nyújtott különleges, természetbeni ellátások esetén az adott tagállam intézményének haladéktalanul értesíteni kell az illetékes intézményt.

34. cikk

Intézmények közötti együttműködés az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén bekövetkezett munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés esetén

(1) Amennyiben az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén történik a munkahelyi baleset, vagy a foglalkozási megbetegedést először ott állapítják meg, a munkahelyi balesetről vagy a foglalkozási megbetegedésről – amennyiben a nemzeti jogszabályokban létezik ilyen nyilatkozat vagy értesítés – az illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően kell nyilatkozatot vagy értesítést benyújtani, adott esetben azon tagállam egyéb alkalmazandó hatályos jogszabályi rendelkezéseinek sérelme nélkül, ahol a munkahelyi baleset bekövetkezett vagy a foglalkozási megbetegedést orvosilag először megállapították, mely utóbbi rendelkezéseket az ilyen esetekben továbbra is alkalmazni kell. A nyilatkozatot vagy értesítést az illetékes intézményhez kell címezni.

(2) Azon tagállam intézménye, amelynek területén a munkahelyi baleset bekövetkezett vagy a foglalkozási megbetegedés először megállapították, tájékoztatja az illetékes intézményt az e tagállam területén kiállított orvosi igazolásokról.

(3) Ha az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén a munkahelyre való utazás vagy az onnan való hazatérés közben elszenvedett baleset következtében vizsgálatot kell indítani ez utóbbi tagállam területén a megfelelő ellátásokra való jogosultság megállapítása céljából, az illetékes intézmény e célra kijelölheti a vizsgálatot végző személyt, és erről tájékoztatja a másik tagállam hatóságait. Az intézményeknek együtt kell működniük valamennyi lényeges információ összegyűjtése érdekében, és meg kell vizsgálniuk a balesettel kapcsolatos jelentéseket és minden egyéb dokumentumot.

(4) A kezelést követően az illetékes intézmény kérésére a baleset vagy a megbetegedés tartós következményeire – és különösen a sérülést szenvedett személy aktuális állapotára, valamint a gyógyulásra vagy a sérülések stabilizálódására – vonatkozó orvosi igazolásokkal kísért részletes jelentést kell küldeni. A fizetendő díjakat a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény fizeti, adott esetben saját térítési díjai szerint, az illetékes intézmény terhére.

(5) Adott esetben a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézményt, kérésére az illetékes intézmény értesíti a gyógyulás vagy a sérülés stabilizálódása időpontjára vonatkozó határozatról, valamint adott esetben a nyugdíj megállapítására vonatkozó határozatról.

35. cikk

A baleset vagy a megbetegedés foglalkozási jellegének vitatása

(1) Amennyiben az illetékes intézmény vitatja az alaprendelet 36. cikkének (2) bekezdése szerinti munkahelyi balesetekre vagy foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó jogszabályok alkalmazását, erről haladéktalanul értesíti a természetbeni ellátásokat nyújtó lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézményt, és ezt követően az ellátásokat betegségi ellátásoknak kell tekinteni.

(2) Amint e tárgyban végleges határozatot hoznak, az illetékes intézmény haladéktalanul értesíti a természetbeni ellátásokat nyújtó, lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézményt.

Amennyiben munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés nem állapítható meg, ezt követően a természetbeni ellátásokat betegségi ellátásként kell nyújtani, ha az érintett személy jogosult rá.

Amennyiben megállapítható a munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés, akkor az érintett személynek nyújtott természetbeni betegségi ellátásokat munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés esetén járó ellátásnak kell tekinteni attól a naptól kezdve, amikor a munkahelyi baleset megtörtént, vagy a foglalkozási megbetegedést először orvosilag megállapították.

(3) A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

36. cikk

Eljárás az egynél több tagállamban foglalkozási megbetegedés kockázatának való kitétség esetén

(1) Az alaprendelet 38. cikkében említett esetben a foglalkozási megbetegedésről szóló nyilatkozatot vagy értesítést azon utolsó tagállam foglalkozási betegségek esetében illetékes hatóságának kell megküldeni, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy az említett betegséget feltételezhetően okozó tevékenységet folytatott.

Ha azon intézmény, amelynek a nyilatkozatot vagy értesítést megküldték, megállapítja, hogy a szóban forgó megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet a utoljára egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt gyakorolták, akkor a nyilatkozatot vagy értesítést és az azt kísérő valamennyi igazolást továbbítja azon tagállam megfelelő intézményének.

(2) Amennyiben azon utolsó tagállam intézménye, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy a szóban forgó foglalkozási megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet utoljára gyakorolta, megállapítja, hogy az érintett személy vagy annak túlélő nem teljesítik e jogszabályok előírásait – többek közt azért, mert az érintett személy sosem gyakorolta az adott tagállamban a foglalkozási megbetegedést okozó tevékenységet vagy azért, mert az a tagállam nem ismeri el a megbetegedés foglalkozási jellegét – az említett intézmény a nyilatkozatot vagy értesítést és az azt kísérő valamennyi igazolást az első intézmény által elvégzett orvosi vizsgálatok alapján született megállapításokkal és jelentésekkel együtt haladéktalanul továbbítja azon előző tagállam intézményének, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy előzőleg gyakorolta a szóban forgó megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet.

(3) Adott esetben az intézmények megismétlik a (2) bekezdés szerinti eljárást, azon tagállam megfelelő intézményéhez utalják az ügyet, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy először gyakorolta a szóban forgó foglalkozási megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet.

37. cikk

Információcsere az intézmények között, valamint előleg folyósítása elutasító határozat elleni fellebbezés esetén

(1) Abban az esetben, ha fellebbezés történik valamely olyan tagállam intézményének az ellátások elutasításáról szóló határozata ellen, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy a szóban forgó foglalkozási megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet folytatott, ez az intézmény erről értesíti azt az intézményt, amelyhez a nyilatkozatot vagy az értesítést a végrehajtási rendelet 36. cikke (2) bekezdésében szereplő eljárás szerint megküldték, majd értesíti a végleges határozatról is.

(2) Ha valamely személy azon intézmény által alkalmazott jogszabályok alapján jogosult ellátásokra, amelynek a nyilatkozatot vagy értesítést elküldték, akkor ennek az intézménynek előleget kell folyósítania, amelyek összegét adott esetben azon intézménnyel folytatott konzultációt követően állapítják meg, amelynek határozata ellen a fellebbezést benyújtották és oly módon, hogy ne kerüljön sor túlfizetésre. Ez utóbbi intézmény megtéríti a kifizetett előlegeket, amennyiben a fellebbezés eredményeképp köteles az említett ellátásokat biztosítani. Az említett összeget ekkor a végrehajtási rendelet 73. és 74. cikkében szereplő eljárásnak megfelelően levonják az érintett személynek járó ellátások összegéből.

(3) A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

38. cikk

Foglalkozási megbetegedés súlyosbodása

Az alaprendelet 39. cikkében szereplő esetekben az igénylőnek a szóban forgó foglalkozási megbetegedés tekintetében korábban megállapított ellátásokról részletesen tájékoztatnia kell azon tagállam intézményét, amelyhez ellátás iránti igényével fordul. Ez az intézmény az általa szükségesnek ítélt tájékoztatásért bármely, korábban illetékes intézményhez fordulhat.

39. cikk

A keresőképtelenség mértékének megállapítása a korábbiakban vagy a későbbiekben bekövetkező munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések esetén

Amennyiben egy korábbi vagy későbbi munkaképtelenséget egy akkor bekövetkezett baleset okozott, amikor az érintett személy olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amely nem tesz különbséget a munkaképtelenség eredete szerint, az illetékes intézmény vagy a szóban forgó tagállam illetékes hatósága által kijelölt szerv:

- egy másik tagállam illetékes intézményének kérésére tájékoztatást ad a korábbi vagy későbbi munkaképtelenség mértékéről, valamint – amennyiben lehetséges – megadja azon információkat, amelyek alapján megállapítható, hogy a munkaképtelenség a másik tagállam intézménye által alkalmazott jogszabályok értelmében munkahelyi baleset következménye-e;
- az alkalmazandó jogszabályoknak megfelelően az ellátásokra való jogosultságnak és az ellátás összegének meghatározásakor figyelembe veszi az ilyen korábbi vagy későbbi esetek által okozott munkaképtelenség mértékét.

40. cikk

Nyugdíj vagy kiegészítő juttatás iránti kérelmek benyújtása és vizsgálata

Ahhoz, hogy az érintett személy, illetve túlélő hozzátartozói, aki vagy akik egy másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel, valamely tagállam jogszabályai alapján nyugdíjban vagy kiegészítő juttatásban részesüljenek, kérelmüket vagy az illetékes

intézményhez, vagy adott esetben a lakóhely szerinti intézményhez kell benyújtaniuk, amely intézmény továbbítja azt az illetékes intézménynek.

A kérelemnek tartalmaznia kell az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint szükséges információkat.

41. cikk

Különleges végrehajtási rendelkezések

(1) A II. mellékletben említett tagállamok vonatkozásában az alaprendelet III. címe 2. fejezetének a természetbeni ellátásokra vonatkozó rendelkezéseit a kizárólag a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszer alapján járó ellátásokra jogosult személyekre és csak az abban meghatározott mértékben kell alkalmazni.

(2) A végrehajtási rendelet 32. cikke (2) bekezdésének második mondatát és 32. cikke (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

III. FEJEZET

Haláleseti juttatások

42. cikk

Haláleseti juttatás iránti kérelem

Az alaprendelet 42. és 43. cikkének alkalmazásában a haláleseti juttatás iránti kérelmet vagy az illetékes intézményhez vagy az igénylő lakóhelye szerinti intézményhez kell benyújtani, mely utóbbi elküldi azt az illetékes intézménynek.

A kérelemnek tartalmaznia kell az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint szükséges információkat.

IV. FEJEZET

Rokkantsági ellátások, valamint öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak

43. cikk

Az ellátások kiszámítására vonatkozó további rendelkezések

(1) Az ellátás elméleti és tényleges összegének az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelő kiszámítására a végrehajtási rendelet 12. cikkének (3), (4), (5) és (6) bekezdésében előírt szabályokat kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakokat a végrehajtási rendelet 12. cikkének (3) bekezdése alapján nem vették figyelembe, azon tagállam intézménye, amelynek jogszabályai alapján ezen időszakokat megszerezték, az általa alkalmazandó jogszabályok alapján számítja ki az ezen időszakoknak megfelelő összeget. Az ellátás tényleges, az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján számított összegét növelni kell az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakoknak megfelelő összeggel.

(3) Minden tagállam intézménye az általa alkalmazott jogszabály alapján kiszámítja az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakoknak megfelelő, azok után járó összeget, amely időszakokra az alaprendelet 53. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján más tagállam visszavonásra, csökkentésre vagy felfüggesztésre vonatkozó szabályainak hatálya nem terjedhet ki.

Amennyiben az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok nem teszik lehetővé ezen összeg közvetlen meghatározását amiatt, hogy ezen jogszabályok a biztosítási időszakokat különbözően értékelik, elméleti összeg állapítható meg. Az igazgatási bizottság meghatározza az elméleti összeg megállapításának módjára vonatkozó részletes szabályokat.

44. cikk

A gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevétele

(1) E cikk alkalmazásában a „gyermekneveléssel töltött időszak” bármely olyan időszak, amelyet valamely tagállam nyugellátásra vonatkozó jogszabályai jogosultsági időként ismernek el, vagy amely kimondottan gyermeknevelés miatt nyugdíjkiegészítést biztosít, függetlenül ezen időszakok kiszámításának módszerétől, illetve attól, hogy ezen időszakok a gyermek nevelésének idején halmozódnak-e fel, vagy azok elismerésére visszamenőlegesen kerül sor.

(2) Amennyiben az alaprendelet II. címe értelmében illetékes tagállam jogszabályai szerint a gyermeknevelési időszakokat nem veszik számításba, annak a tagállamnak az intézménye, amelynek jogszabályait az alaprendelet II. címe értelmében az érintett személyre alkalmazni kellett, azon az alapon, hogy az munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységet abban az időpontban, amikor e jogszabályok értelmében a gyermeknevelési időszak beszámítása az érintett gyermek tekintetében megkezdődött, e gyermeknevelési időszakot a saját jogszabályai szerinti gyermeknevelési időszakként kell továbbra is figyelembe vennie, úgy, mintha a gyermeknevelésre saját területén került volna sor.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érintett személy a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenysége miatt valamely más tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik vagy kerül.

45. cikk

Ellátások iránti kérelem

A) Az ellátások iránti kérelem benyújtása az alaprendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti A típusú jogszabályok alapján

(1) Az alaprendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti A típusú jogszabályok szerint ellátás érdekében az igénylőnek vagy azon tagállam intézményéhez kell kérelmet benyújtania, amelynek jogszabályai a rokkantsággal vagy e rokkantság súlyosbodásával járó munkaképtelenség bekövetkeztékor vonatkoztak rá, vagy a lakóhely szerinti intézményhez, amely majd továbbítja a kérelmet az előbbi intézményhez.

(2) Ha pénzbeli betegségi ellátásokat állapítottak meg, ezen ellátások folyósítási időszakának lejártát adott esetben a nyugdíj iránti kérelem benyújtási időpontjának kell tekinteni.

(3) Az alaprendelet 47. cikke (1) bekezdésében említett esetben az az intézmény, amelynél az érintett személy utoljára biztosított volt, értesíti az ellátásokat kezdetben nyújtó intézményt az alkalmazandó jogszabályok szerinti ellátások összegéről és a folyósítás megkezdésének időpontjáról. Ezen időponttól számítva a rokkantság súlyosbodása előtt járó ellátásokat vissza kell vonni, vagy az alaprendelet 47. cikke (2) bekezdésében említett kiegészítés mértékére kell csökkenteni.

B) Ellátások iránti egyéb kérelmek benyújtása

(4) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő esetekben, az igénylő a lakóhelye szerinti intézményhez vagy azon tagállam intézményéhez nyújt be kérelmet, amelynek jogszabályai hatálya alá utoljára tartozott. Amennyiben az érintett személy soha nem tartozott az említett, lakóhely szerinti intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá, ez az intézmény továbbítja a kérelmet azon tagállam intézményéhez, amelynek jogszabályai hatálya alá az érintett személy utoljára tartozott.

(5) A kérelem benyújtásának időpontját minden érintett intézménynél irányadónak kell tekinteni.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően, ha az igénylő a felhívás ellenére sem tünteti fel, hogy valamely más tagállamban vállalt munkát vagy valamely más tagállamban lakott, azt az időpontot kell a kérelemnek a szóban forgó jogszabályt alkalmazó intézményhez való benyújtása időpontjának tekinteni, amikor az igénylő az eredeti kérelmét kiegészíti, vagy új kérelmet nyújt be a más tagállamban való munkavállalás vagy/és tartózkodás hiányzó időszakai tekintetében, e jog kedvezőbb rendelkezéseire is figyelemmel.

46. cikk

Az igénylő által a kérelemhez csatolandó igazolások és információk

(1) Az igénylő a kérelmet a végrehajtási rendelet 45. cikk (1) és (4) bekezdésében említett intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezéseivel összhangban nyújtja be, és csatolja hozzá az e jogszabályok által előírt igazoló dokumentumokat. Az igénylőnek be kell nyújtania különösen minden olyan lényeges, rendelkezésre álló információt és igazoló dokumentumot, amely olyan biztosítási (intézmények, azonosítószámok), munkavállalási (munkáltatók) vagy önálló vállalkozó (a tevékenység jellege és helye) és tartózkodási (lakcíme) időszakokra vonatkozik, amelyeket más jogszabályok szerint szerezhetett meg, továbbá az igénylőnek fel kell tüntetnie ezen időszakok hosszát.

(2) Amennyiben az alaprendelet 50. cikke (1) bekezdésének megfelelően az igénylő az egy vagy több tagállam jogszabályai szerinti öregségi ellátások megállapításának elhalasztását kéri, kérelmében meg kell jelölnie ezt a tényt, valamint azt, hogy mely állam joga alapján kéri az elhalasztást. Annak érdekében, hogy az igénylő élhessen e jogával, az érintett intézmények – az igénylő kérésére – tájékoztatást nyújtanak számára a rendelkezésre álló valamennyi információról, hogy lehetővé tegyék az általa kért ellátások egyidejű vagy egymást követő megállapítása következményeinek megismerését.

(3) Ha az igénylő visszavonja az egy adott tagállam jogszabályai alapján járó ellátások iránti kérelmét, ez a visszavonás nem minősül a más tagállamok jogszabályai szerinti ellátások iránti kérelmek egyidejű visszavonásának.

47. cikk

A kérelmek intézmények általi megvizsgálása

A) Kapcsolattartó intézmény

(1) Az intézményt, amelyhez a 45. cikk (1) vagy (4) bekezdésének megfelelően benyújtják vagy továbbítják a kérelmet, a továbbiakban kapcsolattartó intézménynek kell tekinteni. A lakóhely szerinti intézményt nem lehet kapcsolattartó intézménynek tekinteni, amennyiben az érintett személy soha nem tartozott az ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá.

Az intézmény – az általa alkalmazott jogszabályok szerinti ellátás iránti kérelem megvizsgálása mellett – kapcsolattartó intézményi minőségében előmozdítja az adatcserét és a kérelem érintett intézmények általi megvizsgálásához szükséges határozatokról és műveletekről folyó kommunikációt, továbbá az igénylőkérelmező számára – annak kérésére – a vizsgálat közösségi aspektusaira vonatkozó bármely lényeges információt megadja, és tájékoztatja az igénylőt a vizsgálat előrehaladásáról.

B) Az alaprendelet 44. cikke szerinti A típusú jogszabályok alá tartozó ellátások iránti kérelem megvizsgálása

(2) Az alaprendelet 44. cikkének (3) bekezdésében említett esetben a kapcsolattartó intézmény az érintett személyre vonatkozó valamennyi dokumentumot továbbítja annak az intézménynek, amelynél az érintett korábban biztosított volt, és ez utóbbi intézmény megvizsgálja az esetet.

(3) A végrehajtási rendelet 48–52. cikkét nem kell alkalmazni az alaprendelet 44. cikkében említett kérelmek vizsgálatára.

C) Ellátások iránti egyéb kérelmek vizsgálata

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő esetekben a kapcsolattartó intézmény haladéktalanul megküldi az ellátás iránti kérelmeket, a rendelkezésére álló valamennyi dokumentumot, és adott esetben az igénylő által benyújtott megfelelő dokumentumot valamennyi kérdéses intézménynek annak érdekében, hogy azok egyidejűleg kezdhessék meg a kérelem megvizsgálását. A kapcsolattartó intézmény értesíti a többi intézményt a saját jogszabályok hatálya alá tartozó biztosítási vagy tartózkodási időszakokról. Továbbá jelzi, hogy mely dokumentumok benyújtására kerül sor későbbi időpontban, és a kérelmet a lehető leghamarabb kiegészíti.

(5) Az érintett intézmények mindegyike a lehető leghamarabb értesíti a kapcsolattartó intézményt és valamennyi egyéb érintett intézményt az általa alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozó biztosítási vagy tartózkodási időszakokról.

(6) Az érintett intézmények mindegyike az alaprendelet 52. cikke alapján kiszámítja az ellátások összegét, és döntéséről, a megállapított ellátások összegéről, valamint bármely, az alaprendelet 53–55. cikke alkalmazásában előírt információról értesíti a kapcsolattartó intézményt és az egyéb érintett intézményeket.

(7) Amennyiben egy intézmény az e cikk (4) és (5) bekezdésében említett információk alapján megállapítja, hogy az alaprendelet 46. cikkének (2) bekezdése, vagy 57. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alkalmazandó, értesíti a kapcsolattartó intézményt és az egyéb érintett intézményeket.

48. cikk

A határozatok közzétele az igénylővel

(1) Minden intézmény értesíti az igénylőt az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban hozott határozatáról. Minden határozatnak tartalmaznia kell nevezni a jogorvoslati lehetőségeket és fellebbezési határidőket. Miután a kapcsolattartó intézmény az egyes intézmények által hozott valamennyi határozatról megkapta az értesítést, e határozatokról összefoglalót küld az igénylőnek és a többi érintett intézménynek. Az összefoglaló mintáját az igazgatási bizottság készíti el. Az összefoglalót vagy az intézmény nyelvén kell az igénylőnek megküldeni, vagy – az igénylő kérésére – az általa választott, a Szerződés 290. cikkével összhangban a közösségi intézmények hivatalos nyelveként elismert valamely nyelven.

(2) Amennyiben az igénylő az összefoglaló kézhezvételét követően úgy véli, hogy a két vagy több intézmény határozata közötti kölcsönhatás esetleg sértheti a jogait, az igénylőnek jogában áll a határozatok érintett intézmények általi felülvizsgálatát kérni az adott nemzeti jogszabályokban meghatározott határidőn belül. A határidőt az összefoglaló kézhezvételének időpontjától kell számítani. Az igénylőt a felülvizsgálat eredményéről írásban kell tájékoztatni.

49. cikk

A rokkantság fokának meghatározása

(1) Abban az esetben, ha az alaprendelet 46. cikkének (3) bekezdését alkalmazni kell, az igénylő rokkantságának fokáról kizárólag a kapcsolattartó intézmény jogosult határozatot hozni, amennyiben az ezen intézmény által alkalmazott jogszabály a VII. mellékletben szerepel; ennek hiányában a határozatot a VII. mellékletben foglalt jogszabályokat alkalmazó azon intézmény hozza meg, amely jogszabályainak hatálya alá az igénylő utoljára tartozott. A kapcsolattartó intézmény azonnal meghozza ezt a határozatot, amint meg tudja állapítani, hogy teljesülnek-e az alkalmazandó jogszabályokban megállapított jogosultsági feltételek, figyelembe véve adott esetben az alaprendelet 6. és 51. cikkét is. A határozatról haladéktalanul értesíti a többi érintett intézményt.

Ha a rokkantsági fokára vonatkozó feltételektől eltérő, a vonatkozó jogszabályokban meghatározott egyéb jogosultsági feltételek nem teljesülnek, figyelemmel az alaprendelet 6. és 51. cikkére, a kapcsolattartó intézmény erről haladéktalanul értesíti azon tagállam illetékes intézményét, amely jogszabályainak hatálya alá az igénylő utoljára tartozott. Ez utóbbi intézmény jogosult az igénylő rokkantsági fokára vonatkozó határozat meghozatalára, ha a vonatkozó jogszabályokban megállapított jogosultsági feltételek teljesülnek. A határozatról haladéktalanul értesíti a többi érintett intézményt.

Amennyiben szükséges, a jogosultság megállapítása során az ügy változatlan feltételek mellett visszautalható azon tagállam rokkantság tekintetében illetékes intézményéhez, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az igénylő először tartozott.

(2) Ha az alaprendelet 46. cikke (3) bekezdése nem alkalmazandó, valamennyi intézménynek lehetőség van arra, hogy – az általa alkalmazott jogszabállyal összhangban – a rokkantság fokának meghatározása céljából az igénylőt az általa választott orvossal vagy más szakértővel megvizsgáltassa. Mindazonáltal, a tagállami intézmények a bármely más tagállam intézménye által összegyűjtött dokumentumokat, orvosi jelentéseket és adminisztratív információkat ugyanúgy figyelembe veszik, mintha azokat a saját tagállamukban állították volna ki.

50. cikk

Ellátások ideiglenes kifizetése és előlegek fizetése

(1) A végrehajtási rendelet 7. cikke ellenére bármely intézmény, amely az ellátások iránti kérelem vizsgálatának folyamán megállapítja, hogy az alkalmazandó jog szerint az igénylő önálló ellátásra jogosult, az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően haladéktalanul folyósítja ezen ellátást. Ezt a folyósítást ideiglenesnek kell tekinteni, ha az igényelbírálási eljárásának eredménye befolyásolhatja az összeget.

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló információk alapján nyilvánvaló, hogy az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az igénylő jogosult az ellátás valamely intézmény részéről történő kifizetésére, az érintett intézmény előleget folyósít számára, amelynek összege a lehető legközelebb áll ahhoz az összeghez, amelyet az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján valószínűleg megállapítanak.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerint ideiglenes ellátások vagy előleg folyósítására kötelezett valamennyi intézmény erről haladéktalanul értesíti az igénylőt, kifejezetten felhívva figyelmét az intézkedés ideiglenes jellegére, és az általa alkalmazott jogszabályok szerinti fellebbezési jogokra.

51. cikk

Az ellátások újbóli kiszámítása

(1) Az alaprendelet 48. cikke (3) és (4) bekezdésének, 50. cikke (4) bekezdésének, valamint 59. cikke (1) bekezdésének alapján az ellátások újbóli kiszámítása esetében a végrehajtási rendelet 50. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni.

(2) Az ellátás újbóli kiszámítása, visszavonása vagy felfüggesztése esetén a határozatot meghozó intézmény haladéktalanul értesíti az érintett személyt, és értesít minden intézményt, amelyek tekintetében az érintett jogosultsággal rendelkezik.

52. cikk

A nyugdíj kiszámításának felgyorsítására irányuló intézkedések

(1) A kérelmek kivizsgálásának és az ellátások kifizetésének megkönnyítése és felgyorsítása érdekében az intézmény, amelynek joghatósága alá valamely személy tartozott:

a) a többi tagállam intézményeivel kicseréli vagy azok rendelkezésére bocsátja azokat az adatokat, amelyek egy alkalmazandó nemzeti jog hatálya alól egy másik nemzeti jog hatálya alá átkerülő személy azonosításához szükségesek, és az intézmények együtt biztosítják az azonosító adatok megőrzését és megfelelőségét, vagy ennek hiányában az érintett személyek számára biztosítják az azonosító adataikhoz való közvetlen hozzáférés eszközeit;

b) a nyugdíjjogosultság megnyílásának alsó korhatárát megfelelő idővel megelőzően vagy a nemzeti jogszabályok által meghatározott életkor előtt az érintett személlyel és az egyéb tagállamok intézményeivel kicseréli vagy azok rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek az olyan személyek nyugdíjjogosultságaira vonatkoznak, akik egy alkalmazandó jog hatálya alól egy másik jog hatálya alá kerültek át, vagy ennek hiányában tájékoztatják e személyeket a várható nyugdíjjogosultságaik megismeréséhez szükséges eszközökről vagy biztosítják számukra azokat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az igazgatási bizottság meghatározza a kicserélendő vagy rendelkezésre bocsátandó információkat, és megállapítja a megfelelő eljárásokat és mechanizmusokat, figyelembe véve a nemzeti nyugdíjrendszerek sajátosságait, azok igazgatási és technikai szervezetét, valamint a rendelkezésükre álló technológiai eszközöket. Az igazgatási bizottság a meghozott intézkedések és azok alkalmazása nyomán követésének megszervezésével gondoskodik e nyugdíjrendszerek végrehajtásáról.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az első tagállam intézménye számára, amelyben valamely személynek szociális biztonsági igazgatási célból személyi azonosítószámot (PIN) adtak, az intézmény számára biztosítani kell a fent említett információkat.

53. cikk

Tagállami koordinációs intézkedések

(1) Az alaprendelet 51. cikkének sérelme nélkül, amennyiben a nemzeti jogszabályok tartalmazznak szabályokat a felelős intézmény vagy az alkalmazandó rendszer meghatározására, vagy valamely különleges rendszer tekintetében a biztosítási időszakok megállapítására vonatkozóan, akkor ezeket a szabályokat kizárólag azon biztosítási időszakok figyelembevétele mellett kell alkalmazni, amelyek megszerzésére az érintett tagállam jogszabályainak hatálya alatt került sor.

(2) Amennyiben a nemzeti jogszabályok tartalmaznak a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszereknek és a munkavállalók általános rendszerének koordinációjára vonatkozó szabályokat, azokat az alaprendelet és a végrehajtási rendelet rendelkezései nem érintik.

V. FEJEZET

Munkanélküli ellátások

54. cikk

Az időszakok összesítése és az ellátások kiszámítása

(1) A végrehajtási rendelet 12. cikkének (1) bekezdését az alaprendelet 61. cikkére értelemszerűen kell alkalmazni. Az érintett személy – az érintett intézmények kötelezettségeinek sérelme nélkül – benyújthat az illetékes intézménynek olyan dokumentumot, amelyet azon tagállam intézménye állított ki, amely jogszabályainak hatálya alá az adott személy legutóbbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége tekintetében tartozott, és amely megjelöli az ezen joghatóság alatt teljesített időszakokat.

(2) Az alaprendelet 62. cikke (3) bekezdésének alkalmazása céljából azon tagállam illetékes intézménye, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy a legutóbbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége tekintetében tartozott, a lakóhely szerinti intézménnyel annak kérésére haladéktalanul közöl a munkanélküli ellátások kiszámításához szükséges minden olyan adatot, különösen a kapott bér vagy szakmai jövedelem összegét, amelyet a lakóhely szerinti tagállamban be tud szerezni.

(3) Az alaprendelet 62. cikkének alkalmazása céljából, és annak 63. cikke ellenére egy olyan tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai szerint az ellátások kiszámítása a családtagok száma szerint változik, az érintett személy más tagállamban lakó családtagjait is úgy veszi számításba, mintha azok az illetékes tagállamban laktának. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó, ha a családtagok lakóhelye szerinti tagállamban egy másik személy olyan munkanélküli ellátásokra jogosult, amelyek kiszámításához figyelembe veszik e családtagok számát.

55. cikk

Másik tagállamba távozó munkanélküli személyek ellátásokra való jogosultsága megtartásának feltételei és korlátai

(1) Ahhoz, hogy egy valamely másik tagállamba távozó munkanélküli személyre vonatkozzon az alaprendelet 64. cikke, e személynek távozása előtt értesítenie kell az illetékes intézményt, és igazolást kell kérnie arról, hogy az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek szerint továbbra is jogosult az ellátásokra.

Ez az intézmény tájékoztatja az érintett személyt a kötelezettségeiről, és rendelkezésére bocsátja az említett dokumentumot, amely tartalmazza az alábbi információkat:

a) az az időpont, amikor a munkanélküli személy megszűnt az illetékes állam foglalkoztatási szolgálatainak rendelkezésére állni;

b) az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően arra a célra biztosított időtartam, hogy a munkanélküli személy munkakeresőként nyilvántartásba vetesse magát abban a tagállamban, ahová távozott;

c) az a maximális időtartam, amíg az ellátásokra való jogosultság az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfelelően megőrizhető;

d) azok a körülmények, amelyek az ellátásra való jogosultságot befolyásolhatják.

(2) A munkanélküli személy az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően munkakeresőként regisztráltatja magát azon tagállam foglalkoztatási szolgálatainál, ahová távozik, és az (1) bekezdésben említett dokumentumot e tagállam intézményének rendelkezésére bocsátja. Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően tájékoztatta az illetékes intézményt, de e dokumentum rendelkezésre bocsátását elmulasztja, azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli távozott, az illetékes intézményhez fordul a szükséges információk megszerzése céljából.

(3) Azon tagállam foglalkoztatási szolgálatai, ahová a munkanélküli munkakeresés céljából távozott, tájékoztatják a munkanélküli személyt a rá háruló kötelezettségekről.

(4) Azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, az illetékes intézménynek azonnal megküldi a munkanélküli személynek a foglalkoztatási szolgálatoknál történt nyilvántartásba vételének időpontját és az új címét tartalmazó dokumentumot.

Amennyiben azon időszakban, amelyben a munkanélküli személy továbbra is jogosult az ellátásokra, bármiféle olyan körülmény lép fel, amely befolyásolhatja az ellátásokra való jogosultságát, azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, haladéktalanul megküldi az illetékes intézménynek és az érintett személynek a vonatkozó információt tartalmazó dokumentumot.

Az illetékes intézmény kérésére azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, havonta tájékoztatást ad a munkanélküli személy helyzetével kapcsolatos releváns fejleményekről, különösen arra vonatkozóan, hogy továbbra is szerepel-e a foglalkoztatási szolgálatok nyilvántartásában, és teljesíti-e a rendszeres ellenőrzési eljárásokat.

(5) Azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, úgy végzi el az ellenőrzéseket vagy gondoskodik azok elvégzéséről, mintha az érintett személy az általa alkalmazott jogszabály szerinti ellátásokban részesülő munkanélküli lenne. Az (1) bekezdés d) pontjában említett bármely körülmény bekövetkeztéről szükség esetén haladéktalanul értesíti az illetékes intézményt.

(6) Két vagy több tagállam illetékes hatóságai vagy illetékes intézményei egymás között meghatározhatnak a munkanélküli személy helyzetének nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárásokat és határidőket, valamint olyan intézkedéseket, amelyek célja az alaprendelet 64. cikke szerint e tagállamok valamelyikébe távozó munkanélküliek munkakeresésének elősegítése.

56. cikk

Munkanélküli személyek, akik az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkeztek lakóhellyel

(1) Amennyiben a munkanélküli személy az alaprendelet 65. cikke (2) bekezdésével összhangban úgy határoz, hogy azon tagállam foglalkoztatási szolgálatai számára is elérhetővé teszi magát – munkakeresőként ott is regisztráltatva magát –, ahol legutóbbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységét folytatta, arról értesíti a lakóhelye szerinti tagállam intézményét és foglalkoztatási szolgálatait.

Azon tagállam foglalkoztatási szolgálatainak kérésére, ahol az érintett személy utoljára munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytatott, a lakóhelye szerinti foglalkoztatási szolgálatok elküldik a munkanélküli személy nyilvántartásba vételére és munkakeresésére vonatkozó releváns információkat.

(2) Amennyiben az érintett tagállamban alkalmazandó jogszabályok bizonyos kötelezettségek, illetve munkakeresési tevékenységek teljesítését követelik meg a munkanélküli személytől, a munkanélküli személyre a lakóhely szerinti tagállamban háruló kötelezettségek és munkakeresési tevékenységek élveznek elsőbbséget.

A lakóhely szerinti tagállamban nyújtott ellátásokat nem befolyásolja, ha a munkanélküli személy abban a tagállamban, ahol legutóbbi tevékenységét végezte, nem teljesíti mindezeket a kötelezettségeket, illetve munkakereső tevékenységeket.

(3) Az alaprendelet 65. cikke (5) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából azon tagállam intézménye, amely jogszabályainak hatálya alá a munkavállaló a legutóbb tartozott, jelzi a lakóhely szerinti intézménynek – annak kérésére –, hogy a munkavállaló jogosult-e ellátásokra az alaprendelet 64. cikke alapján.

57. cikk

Az alaprendelet 61., 62., 64. és 65. cikkének alkalmazására vonatkozó rendelkezések, a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerbe tartozó személyek vonatkozásában

(1) A végrehajtási rendelet 54. és 55. cikke értelemszerűen alkalmazandó a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszerbe tartozó személyekre is.

(2) A végrehajtási rendelet 56. cikke nem alkalmazandó a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszerbe tartozó személyekre. Az a részleges vagy teljes munkanélküli, aki a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszerbe tartozik, és aki utolsó munkaviszonya folyamán az illetékes államon kívüli más tagállam területén rendelkezett lakóhellyel, az illetékes tagállam jogszabályainak rendelkezései szerint olyan módon részesül a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszer szerinti ellátásban, mintha e tagállam területén rendelkezne lakóhellyel; ezeket az ellátásokat az illetékes intézmény nyújtja saját költségén.

VI. FEJEZET

Családi ellátások

58. cikk

Halmazódás esetén alkalmazandó elsőbbségi szabályok

Az alaprendelet 68. cikke (1) bekezdése b) pontja i. és ii. alpontjának alkalmazása céljából, amennyiben a gyermekek lakóhelye alapján nem állapítható meg elsőbbségi sorrend, minden érintett tagállam kiszámítja az ellátások összegét, számításba véve a nem a területén lakó gyermekeket is. A 68. cikk (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának alkalmazása esetén azon tagállam illetékes intézménye, amelynek joga a legmagasabb összegű ellátást írja elő, ezen ellátások teljes összegét folyósítja, a másik tagállam illetékes intézménye pedig – a saját jogszabályában előírt összeg határáig – megtéríti számára ezen összeg felét.

59. cikk

Az alkalmazandó jogszabályok, és/vagy a családi ellátások nyújtására vonatkozó illetékesség változása esetén alkalmazandó szabályok

(1) Ha a tagállamok között a családi ellátások nyújtására alkalmazandó jog, illetve az azzal kapcsolatos illetékesség egy naptári hónapon belül megváltozik, a családi ellátások folyósításának e tagállamok jogszabályai szerinti esedékességétől függetlenül az adott hónap végéig azon intézmény folytatja ezen ellátások folyósítását, amely azokat a családi ellátásokat biztosító jogszabályok alkalmazásában a hónap elején folyósította.

(2) Az említett intézmény értesíti a másik tagállam vagy tagállamok intézményét azon időpontról, amikortól a szóban forgó családi ellátásokat megszüntetik folyósítani. Az ellátások másik tagállam vagy tagállamok által történő folyósítása e dátumtól veszi kezdetét.

60. cikk

Az alaprendelet 67. és 68. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) A családi ellátások iránti kérelmet az illetékes intézményhez kell címezni. Az alaprendelet 67. és a 68. cikke alkalmazásának céljából az egész család helyzetét úgy kell figyelembe venni, mintha valamennyi érintett személy az érintett tagállam joghatósága alá tartozna és ott tartózkodna, különösen az ilyen ellátások igénylésére való jogosultság szempontjából. Amikor az ellátások igénylésére jogosult személy nem él e jogával, a másik szülő vagy szülőnek tekintett személy, vagy a gyermek, illetőleg gyermekek gyámjaként eljáró személy vagy intézmény által benyújtott, családi ellátásokra vonatkozó kérelmet figyelembe kell vennie azon tagállam illetékes intézményének, amelynek a joga alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően megkeresett intézmény a kérelmező által nyújtott részletes információk alapján megvizsgálja a kérelmet, teljes egészében figyelembe véve a kérelmező családjának tényleges és jogi helyzetét.

Ha az intézmény úgy határoz, hogy az alaprendelet 68. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban az elsőbbségi jogszabály alapján saját jogszabálya alkalmazandó, az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően kell nyújtania a családi ellátásokat.

Ha az intézmény úgy látja, hogy az alaprendelet 68. cikke (2) bekezdésével összhangban egy másik tagállam jogszabályainak értelmében lehetőség van különbözőzeti kiegészítésre való jogosultságra, a kérelmet az intézmény haladéktalanul továbbítja a másik tagállam illetékes intézményéhez, és erről tájékoztatja az érintett személyt; értesíti továbbá a másik tagállam intézményét a kérelemről hozott határozatáról, valamint a folyósított családi ellátások összegéről.

(3) Ha a kérelemmel megkeresett intézmény úgy határoz, hogy jogszabályai alkalmazhatóak, de nem az alaprendelet 68. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti elsőbbség alapján, haladéktalanul ideiglenes határozatot hoz az alkalmazandó elsőbbségi szabályokról, és a kérelmet az alaprendelet 68. cikke (3) bekezdésének megfelelően továbbítja a másik tagállam intézményéhez, értesítve erről a kérelmezőt is. Az intézmény az ideiglenes határozattal kapcsolatban két hónapon belül állást foglal.

Ha a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül nem foglal állást az az intézmény, amelyhez a kérelmet továbbították, a fent említett ideiglenes határozatot kell alkalmazni, és ez az intézmény folyósítja a jogszabályaiban előírt ellátásokat, valamint tájékoztatja a megkeresett intézményt a folyósított ellátások összegéről.

(4) Ha az érintett intézmények véleménye eltér arra vonatkozóan, hogy elsőbbséggel melyik jog alkalmazandó, a végrehajtási rendelet 6. cikkének (2)–(5) bekezdését kell alkalmazni. E célból a 6. cikk (2) bekezdésében említett lakóhely szerinti intézmény a gyermek, illetve gyermekek lakóhelye szerinti intézmény.

(5) Amennyiben az az intézmény, amely ideiglenes ellátást biztosított, többet fizetett a végső soron általa fizetendő összegnél, a végrehajtási rendelet 73. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően a többlet megtérítéséért az elsődleges felelőséggel bíró intézményhez fordulhat.

61. cikk

Az alaprendelet 69. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

Az alaprendelet 69. cikkének alkalmazásában az igazgatási bizottság összeállítja ugyanezen cikk hatálya alá tartozó, árvák részére folyósított kiegészítő vagy különleges családi ellátások jegyzékét. Ha az elsőbbségi illetékességgel bíró intézmény az általa alkalmazott jogszabály értelmében nem köteles ilyen, árvák részére folyósított kiegészítő vagy különleges családi ellátásokat nyújtani, valamennyi vonatkozó dokumentummal és információval együtt haladéktalanul továbbít minden családi ellátás iránti kérelmet azon tagállam intézményének, amely jogának hatálya alá az érintett személy a leghosszabb ideig tartozott, és amely biztosít ilyen, árvák részére folyósított kiegészítő vagy különleges családi ellátásokat. Egyes esetekben ez azt is jelentheti, hogy ugyanilyen körülmények között azon tagállam intézményéig kell visszanyúlni, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy a legrövidebb biztosítási vagy helyben lakási időszakot töltötte.

IV. CÍM

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Az ellátások költségeinek megtérítése az alaprendelet 35. és 41. cikkének alkalmazásában

1. szakasz

Megtérítés a tényleges kiadások alapján

62. cikk

Alapelvek

(1) Az alaprendelet 35. és 41. cikkének alkalmazása céljából a természetbeni ellátások költségének az azokat nyújtó intézmény elszámolásában szereplő tényleges összegét az illetékes intézmény visszatéríti az intézménynek, kivéve, ha a végrehajtási rendelet 63. cikkét kell alkalmazni.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett ellátások költségének tényleges összege részben vagy egészben nem szerepel azon intézmény nyilvántartásában, amely azokat nyújtotta, a megtérítendő összeget a rendelkezésre álló adatokból nyert valamennyi hivatkozási alpból kiindulva számított átalányfizetés alapján kell

megállapítani. Az igazgatási bizottság felméri, hogy melyek az átalány kiszámításának alapjai, és megállapítja annak összegét.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellátásokat nyújtó intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozó biztosítottaknak nyújtott természetbeni ellátásokra alkalmazandónál magasabb díjak nem vehetők figyelembe a megtérítéskor.

2. szakasz

Visszatérítés rögzített összegek alapján

63. cikk

Az érintett tagállamok felsorolása

(1) Az alaprendelet 35. cikkének (2) bekezdésében említett azon tagállamok felsorolását, amelyek jogi vagy igazgatási struktúrái következtében a tényleges költségek alapján történő megtérítés nem alkalmazható, a végrehajtási rendelet III. melléklete sorolja föl.

(2) A végrehajtási rendelet III. mellékletében felsorolt tagállamok esetében az alábbi személyeknek nyújtott természetbeni ellátások összegét:

- a) az alaprendelet 17. cikke szerint azon családtagok, akik a biztosított lakhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban laknak; valamint
- b) az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése és 25–26. cikke szerinti nyugdíjasok és családtagjaik,

az illetékes intézmény az egyes naptári évekre megállapított rögzített összegek alapján téríti meg az említett ellátásokat nyújtó intézménynek. E rögzített összegnek a lehető legközelebb kell állnia a tényleges kiadásokhoz.

64. cikk

A havi rögzített összegek és a teljes rögzített összeg kiszámításának módszere

(1) Minden egyes hitelező tagállam esetében valamely naptári évre vonatkozóan az egy főre eső havi rögzített összeg (F_i) meghatározása úgy történik, hogy a korcsoportok (i) szerint bontott, egy főre jutó éves átlagos költséget elosztják 12-vel, és a kapott eredményt az alábbi képletnek megfelelően (X -szel) csökkentik:

$$F_i = Y_i * 1 / 12 * (1 - X)$$

Ahol:

– az index ($i = 1, 2$ és 3) a rögzített összegek kiszámítására alkalmazott három korcsoportot jelzi:

$i = 1$: 20 évnél fiatalabb személyek

$i = 2$: 20 és 64 év közötti személyek

$i = 3$: 65 éves és annál idősebb személyek

– Y_i a (2) bekezdésben meghatározott, az i korcsoportra vonatkozó, egy főre jutó éves átlagos költség.

– az X együttható (0,20 vagy 0,15) a (3) bekezdésben meghatározott csökkentést mutatja.

(2) Az i korcsoportban felmerülő, egy főre jutó éves átlagos költség (Y_i) úgy számítható ki, hogy a hitelező tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó és annak területén lakóhellyel rendelkező valamennyi, az érintett korcsoportba tartozó személy számára az e tagállam intézményei által nyújtott természetbeni ellátásokra fordított éves kiadást elosztjuk az érintett naptári évben az adott korcsoportba tartozó személyek átlagos számával. A számításnak a végrehajtási rendelet 23. cikkében említett rendszerek keretében felmerülő kiadásokon kell alapulnia.

(3) A havi rögzített összeget érintő csökkentés általában 20 % ($X = 0,20$). Nyugdíjasok és családtagjaik esetében a csökkentés 15 % ($X = 0,15$), amennyiben az illetékes tagállam nem szerepel az alaprendelet IV. mellékletében található felsorolásban.

(4) Minden adós tagállam esetében az egy naptári évre vonatkozó teljes rögzített összeg az olyan módon kapott szorzatok összegével egyenlő, hogy az egyes i korcsoportokban az egy főre meghatározott havi rögzített összeget megszorozzák az adott korcsoportba tartozó érintett személyek által a hitelező tagállamban eltöltött teljes hónapok számával.

Az érintett személyek által a hitelező tagállamban eltöltött teljes hónapok száma valamely naptári év azon naptári hónapjainak száma, amelyek során az érintett személyek – mivel lakóhelyük a hitelező tagállam területén volt – e területen az adós tagállam költségére természetbeni ellátásokra voltak jogosultak. A hónapok számát a lakóhely szerinti intézmény által e célból az illetékes intézmény által megadott, az érdekeltek jogaira vonatkozó igazoló dokumentumok alapján vezetett jegyzék alapján határozzák meg.

(5) Az igazgatási bizottság legkésőbb ...-ig (*) külön jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról, különös tekintettel a (3) bekezdésben említett csökkentésekre. E jelentés alapján az igazgatási bizottság olyan módosításokat tartalmazó javaslatot nyújthat be, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a számított rögzített összegek a lehető legjobban megközelítsék a ténylegesen felmerült kiadásokat, és a (3) bekezdésben említett csökkentések ne eredményezzenek a tagállamok számára kiegyensúlyozatlan vagy kettős kifizetéseket.

(6) Az igazgatási bizottság megállapítja az (1)–(5) bekezdésben említett rögzített összegek kiszámításához szükséges elemek meghatározásának módszereit.

(7) Az (1)–(4) bekezdés ellenére a tagállamok ...-ig (*) továbbra is alkalmazhatják az 574/72/EGK tanácsi rendelet 94–95. cikkét a rögzített összeg kiszámítására, feltéve, hogy a (3) bekezdésben előírt csökkentést alkalmazzák.

65. cikk

Az éves átlagos költségek jelentése

(1) A különböző korcsoportok meghatározott évre vonatkozó, egy főre jutó, éves átlagos költségét legkésőbb a tárgyévét követő második év végéig jelenteni kell a könyvvizsgáló bizottságnak. Ha a költséget a fenti határidőn belül nem jelentik, az igazgatási bizottság által egy előző évre meghatározott, egy főre jutó éves átlagos költséget kell figyelembe venni.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott éves átlagos költségeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* évente ki kell hirdetni.

(*) Az e rendelet hatálybalépését követő ötödik év.

3. szakasz

Közös rendelkezések

66. cikk

Az intézmények közötti megtérítési eljárás

(1) Az érintett tagállamok közötti megtérítést a lehető legrövidebb időn belül rendezni kell. Valamennyi érintett intézmény köteles a követeléseket az e szakaszban említett határidőn belül – amint lehetősége nyílik rá – megtéríteni. Egy adott követelés vitatása nem lehet akadálya egyéb követelés(ek) megtérítésének.

(2) Az alaprendelet 35. és 41. cikkében meghatározott, a tagállamok intézményei közötti visszatérítésre az összekötő szerven keresztül kerül sor. Külön összekötő szerv működhet az alaprendelet 35. és 41. cikke szerinti visszatérítések számára.

67. cikk

Az követelések benyújtásának és rendezésének határideje

(1) A tényleges kiadáson alapuló igényeket azon naptári félév végétől számított 12 hónapon belül kell benyújtani az adós tagállam összekötő szervéhez, amelyben ezek az követelések a hitelező intézmény nyilvántartásában megjelentek.

(2) Valamely naptári év tekintetében a rögzített összegekre vonatkozó igényeket az azon hónapot követő 12 hónapon belül kell benyújtani az adós tagállam összekötő szervéhez, amelyben az érintett évi átlagköltségeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdették. A végrehajtási rendelet 64. cikkének (4) bekezdésében említett nyilvántartásokat a tárgyévét követő év végéig kell benyújtani.

(3) A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében említett esetben az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt határidő nem kezdődhet az illetékes hatóság megállapítását megelőzően.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott határidőkön túl benyújtott követeléseket nem veszik figyelembe.

(5) A követeléseket az adós intézmény azon hónap végétől számított 18 hónapon belül téríti meg a hitelező tagállam – a végrehajtási rendelet 66. cikke szerinti – összekötő szerve számára, amelyben az érintett igényeket az adós tagállam összekötő szervéhez benyújtották. Ez a rendelkezés nem vonatkozik azokra a követelésekre, amelyeket az adós intézmény az említett időszakban elfogadható okból elutasított.

(6) A valamely igényre vonatkozó esetleges vitát az azon hónap végét követő 36 hónapon belül kell rendezni, amelyben a követelést benyújtották.

(7) A könyvvizsgáló bizottság segítséget nyújt az elszámolások végleges lezárásához olyan esetekben, amikor az ügyet nem lehet az (6) bekezdésben előírt határidőn belül rendezni, valamint – valamely fél indokolt kérésére – vitás kérdésekben véleményt nyilvánít, mégpedig azon hónapot követő hat hónapon belül, amelyben az ügyet hozzá utalták.

68. cikk

Késedelmi kamat és előleg

(1) A végrehajtási rendelet 67. cikke (5) bekezdésében előírt 18 hónapos időszak végétől a fennálló igényekre a hitelező intézmény kamatot számíthat fel, kivéve, ha az adós intézmény – az azon hónap végétől számított hat hónapon belül, amelyben a követelést benyújtották – a végrehajtási rendelet 67. cikkének (1) vagy (2) bekezdése alapján benyújtott összegény legalább 90 %-ának megfelelő előleget fizetett. A követelésnek az előleg által nem fedezett részére vonatkozóan kamatot csak a végrehajtási rendelet 67. cikkének (6) bekezdésében előírt 36 hónapos időszak végétől lehet felszámítani.

(2) Ezt a kamatot az Európai Központi Bank által az elsődleges refinanszírozó műveleteire alkalmazott referencia-kamatláb alapján kell kiszámítani. Az alkalmazandó referencia-kamatláb a fizetés esedékessége hónapjának első napján hatályban lévő referencia-kamatláb.

(3) Az összekötő szervek nem kötelesek az (1) bekezdésben előírt előleget elfogadni. Ha azonban egy összekötő szerv visszautasít egy ilyen ajánlatot, a hitelező intézmény a továbbiakban – az (1) bekezdés második mondatában foglaltaktól eltérően – nem jogosult késedelmi kamatot felszámítani a szóban forgó követeléssel kapcsolatban.

69. cikk

Az éves elszámolások kimutatása

(1) Az igazgatási bizottság az alaprendelet 72. cikke g) pontjának megfelelően a könyvvizsgáló bizottság jelentése alapján minden naptári évre vonatkozóan megállapítja a követelések helyzetét. E célból az összekötő szervek értesítik a könyvvizsgáló bizottságot – az általa megállapított határidőn belül és eljárásoknak megfelelően – egyrésztől a benyújtott – rendezett vagy vitatott – követelések összegéről (hitelezői pozíció), másrésztől a kapott (rendezett vagy vitatott) követelések összegéről (adósi pozíció).

(2) Az igazgatási bizottság bármilyen megfelelő ellenőrzést elvégezhet az (1) bekezdésben meghatározott éves igény-kimutatás elkészítésének alapjaként felhasznált statisztikai és számviteli adatokon, különösen, hogy meggyőződjön arról, hogy azok megfelelnek-e az e címben megállapított szabályoknak.

II. FEJEZET

Munkanélküli ellátások megtérítése az alaprendelet 65. cikkében

70. cikk

Munkanélküli ellátások megtérítése

Az alaprendelet 65. cikkének (8) bekezdésében meghatározott megállapodás hiányában a lakóhely szerinti intézmény az alaprendelet 65. cikkének (6) és (7) bekezdése szerint azon tagállam intézményét, amely jogszabályainak hatálya alá a kedvezményezett a legutóbb tartozott, felkéri a munkanélküli ellátások megtérítésére. A kérelmet azon naptári félév végét követő hat hónapon belül kell megküldeni, amelyben a kérelem tárgyát képező munkanélküli ellátásból a legutolsó kifizetés megtörtént. A kérelemben fel kell tüntetni az alaprendelet 65. cikkének (6) és (7) bekezdésében említett három- vagy öthónapos időszak alatt folyósított ellátások összegét, azon időszakot, amelyre ezeket az ellátásokat folyósították, valamint a munkanélküli személy azonosító adatait. A kérelmeket az érintett tagállamok összekötő szervein keresztül kell benyújtani és kifizetni.

Az első bekezdésben említett határidő után benyújtott kérelmeket nem kell figyelembe venni.

A végrehajtási rendelet 66. cikke (1) bekezdésének és 67. cikke (5)–(7) bekezdéseit értelemszerűen kell alkalmazni.

A végrehajtási rendelet 67. cikke (5) bekezdésében előírt 18 hónapos időtartam végétől a hitelező intézmény a ki nem fizetett igények összegét kamattal terhelheti. A kamatokat a végrehajtási rendelet 68. cikke (2) bekezdésével összhangban kell kiszámítani.

Az alaprendelet 65. cikke (6) bekezdésének harmadik mondatában említett legnagyobb megtéríthető összeg minden esetben azon ellátás összege, amelyre az érintett személy azon tagállam jogszabályai szerint lenne jogosult – amennyiben e tagállam foglalkoztatási szolgálatánál regisztráltatná magát – amelyek hatálya alá utoljára tartozott. Mindazonáltal a végrehajtási rendelet V. mellékletben felsorolt tagállamok közötti kapcsolatokban valamely érintett tagállam – amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az érintett személy utoljára tartozott – illetékes intézményei minden egyes konkrét esetben az e tagállam jogszabályai alapján az előző naptári évben nyújtott munkanélküli ellátások átlagos összege alapján határozza meg a legnagyobb összeget.

III. FEJEZET

Jogosulatlanul felvett ellátások behajtása, az ideiglenes folyósítások és járulékok behajtása, beszámítás és a behajtással kapcsolatos segítségnyújtás

1. szakasz

Alapelvek

71. cikk

Közös rendelkezések

Az alaprendelet 84. cikkének alkalmazásában és az abban meghatározott kereten belül a követelések behajtását lehetőség

szint az érintett tagállami intézmények között vagy az érintett természetes vagy jogi személlyel szembeni beszámítás útján kell végezni a végrehajtási rendelet 72–74. cikkének megfelelően. Amennyiben a követelést vagy annak egy részét nem lehetséges behajtani ezzel a beszámítási eljárással, az esedékes összeg fennmaradó részét a végrehajtási rendelet 75–85. cikkeivel összhangban kell behajtani.

2. szakasz

Beszámítás

72. cikk

Jogosulatlanul felvett ellátások

(1) Ha egy tagállam intézménye valamely személynek jogalap nélkül folyósított ellátást, ez az intézmény az általa alkalmazott jogszabályokban meghatározott feltételekkel és kereteken belül felkérheti annak a tagállamnak az intézményét, amely az ellátásoknak a személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a jogalap nélkül folyósított összeget az érintett személynek járó hátralékokból vagy olyan összegekből, amelyek kifizetése folyamatban van, függetlenül attól, hogy az ellátás mely szociális biztonsági ágazaton belül kerül folyósításra. Ez utóbbi tagállam intézménye a szóban forgó összeget ugyanúgy az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján vonja le, mintha saját maga által folyósított túlfizetésről lenne szó, és a levont összeget átutalja annak az intézménynek, amely a jogalap nélküli ellátást folyósította.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az alaprendelet III. címének 4–5. fejezete értelmében a rokkantsági ellátások, öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak megállapításánál vagy felülvizsgálatánál valamelyik tagállam intézménye valamely személy részére jogalap nélküli fizetett ellátást, akkor ez az intézmény felkérheti a másik tagállam azon intézményét, amely a megfelelő ellátásoknak az érintett személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a túlfizetett összeget az érintett személynek járó hátralékokból. Miután az utóbbi intézmény tájékoztatta a jogalap nélküli összeget folyósító intézményt az általa fizetendő e hátralékokról, a jogalap nélküli összeget folyósító intézmény két hónapon belül közli a jogalap nélküli folyósítás összegét. Ha az az intézmény, amelynek hátralékot kell fizetnie, ezt az információt a határidőn belül kézhez kapja, a levont összeget átutalja a jogalap nélküli összeget folyósító intézménynek. Amennyiben a határidő lejár, az intézmény haladéktalanul folyósítja a hátralékot az érintett személy részére.

(3) Amennyiben valamely személy egy tagállamban szociális jóléti támogatásban részesült egy olyan időszak alatt, amelynek folyamán egy másik tagállam jogszabálya alapján ellátásokra volt jogosult, úgy a támogatást nyújtó szerv, ha jogosult az érintett személynek járó ellátások visszaigénylésére, felkérheti a másik tagállam azon intézményét, amely az ellátásoknak az érintett személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a kifizetett támogatás összegét azokból az összegekből, amelyeket e tagállam az említett személynek folyósított.

Ezt a rendelkezést értelemszerűen kell alkalmazni az érintett személy minden olyan családtagjára, aki valamely tagállam területén támogatásban részesült egy olyan időszak alatt, amelynek során a biztosított személy egy másik tagállam joga alapján e családtag tekintetében ellátásokra volt jogosult.

Annak a tagállamnak az intézménye, amely jogalap nélkül folyósított támogatást, az esedékes összegről nyilatkozatot küld a másik tagállam intézményének, amely aztán az összeget az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján levonja, és haladéktalanul átutalja annak az intézménynek, amely a jogalap nélküli támogatást folyósította.

73. cikk

Ideiglenesen folyósított pénzbeli ellátások vagy járulékok

(1) A végrehajtási rendelet 6. cikkének alkalmazása céljából az az intézmény, amely a pénzbeli ellátásokat ideiglenesen folyósította, legkésőbb az alkalmazandó jogszabályok vagy az ellátások folyósításáért felelős intézmény meghatározását követő három hónapon belül kimutatást készít az ideiglenesen folyósított összegről, és azt elküldi az illetékesként megjelölt intézménynek.

Az ellátások folyósítása szempontjából illetékesként megjelölt intézmény az ideiglenes folyósítás tekintetében esedékes összeget levonja az általa az érintett személynek fizetendő megfelelő ellátások hátralékából, és a levont összeget haladéktalanul átutalja a pénzbeli ellátásokat ideiglenesen folyósító intézménynek.

Ha az ideiglenesen folyósított ellátások összege meghaladja a hátralékok összegét, vagy nincs hátralék, az illetékesként megjelölt intézmény ezt az összeget az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján levonja a folyamatban levő folyósításokból, és a levont összeget haladéktalanul átutalja annak az intézménynek, amely a pénzbeli ellátásokat ideiglenesen folyósította.

(2) Az az intézmény, amelynek egy jogi és/vagy természetes személy ideiglenesen járulékot fizetett, mindaddig nem téríti vissza a szóban forgó összegeket az azokat fizető személynek, míg az illetékesként megjelölt intézménytől meg nem bizonyosodott a végrehajtási rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján neki járó összegekről.

Az illetékesként megjelölt intézmény kérésére – amelyet legkésőbb az alkalmazandó jogszabály megállapítását követő három hónapon belül meg kell tenni – az az intézmény, amelynek ideiglenesen járulékot fizettek, a járulékokat átutalja az adott időszakra illetékesként azonosított intézménynek annak érdekében, hogy a jogi és/vagy természetes személy a járuléktartozást rendezze. Az átutalt járulékokat visszamenőlegesen úgy tekintik, mintha azokat az illetékesként megjelölt intézménynek fizették volna.

Amennyiben az ideiglenesen fizetett járulékok összege meghaladja azt az összeget, amellyel a jogi és/vagy természetes személy az illetékesként megjelölt intézmény felé tartozik, az az intézmény, amelynek ideiglenesen járulékot fizettek, a túlfizetés összegét megtéríti az érintett jogi és/vagy természetes személy részére.

74. cikk

A beszámítással kapcsolatos költségek

Nem kell költségtérítést fizetni, amennyiben az adósságot a végrehajtási rendelet 72. és a 73. cikkében megállapított beszámítási eljárással hajtják be.

3. szakasz

Behajtás

75. cikk

Fogalommeghatározások és közös rendelkezések

(1) E szakasz alkalmazásában:

- „követelés”: minden olyan követelés, amely jogalap nélkül befizetett járulékokra vagy jogalap nélkül folyósított vagy nyújtott ellátásokra vonatkozik, ideértve a követeléssel fellépő tagállam jogszabályainak megfelelő, a követeléssel kapcsolatos kamatokat, pénzbírságokat, közigazgatási pénzbüntetéseket és minden egyéb terhet és költséget;
- „megkereső fél”: minden egyes tagállam esetében az az intézmény, amely a fentiekben meghatározott követelést illetően tájékoztatást, értesítést vagy behajtást kér;
- „megkeresett fél”: minden egyes tagállam esetében az az intézmény, amelyhez tájékoztatásra, értesítésre vagy behajtásra irányuló megkereséssel lehet fordulni.

(2) A tagállamok közötti kérelmek és az ezekkel kapcsolatos közlemények feldolgozását főszabályként a kijelölt intézmények végzik.

(3) A gyakorlati végrehajtási intézkedéseket, többek között a végrehajtási rendelet 4. cikkével, valamint a behajtási kérelmek minimális összeghatárának megállapításával kapcsolatos intézkedéseket az igazgatási bizottság hozza meg.

76. cikk

Információkérés

(1) A megkereső fél kérésére a megkeresett hatóság minden olyan információt megad, amely a megkereső fél számára követelésének behajtásához hasznos lehet.

Az ezen információkhoz való hozzájutás érdekében a megkeresett fél élhet a saját tagállamában felmerülő hasonló követelések behajtására alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések által ráruházott hatáskörökkel.

(2) A tájékoztatás iránti kérelemben fel kell tüntetni annak a jogi vagy természetes személynek a nevét, utolsó ismert címét és az azonosításával kapcsolatos egyéb lényeges információkat, akit a kért tájékoztatás érint, valamint annak a követelésnek a természetét és összegét, amelyre a kérelem vonatkozik.

(3) A megkeresett fél nem köteles olyan információt szolgáltatni:

- a) amelyet saját tagállamában felmerülő hasonló követelések behajtása érdekében nem tudna beszerezni;
- b) amely kereskedelmi, ipari vagy szakmai titkokat tenne megismerhetővé; vagy
- c) amelynek megismerése sérthetné a tagállam biztonságát vagy a tagállami közérdekkel lehetne ellentétes.

(4) A megkeresett félnek tájékoztatnia kell a megkereső felet a tájékoztatás iránti kérelem megtagadásának okáról.

77. cikk

Értesítés

(1) A megkereső fél kérésére a megkeresett fél a saját tagállamában hatályban lévő, hasonló jogi aktusokkal vagy határozatokkal kapcsolatos értesítésekre vonatkozó szabályoknak megfelelően értesíti a címzettet mindazon jogi eszközökről és határozatokról – beleértve a bírósági határozatokat is –, amelyek a megkereső fél tagállamából származó követelésekre és/vagy azok behajtására vonatkoznak.

(2) Az értesítés iránti kérelemben fel kell tüntetni a címzett nevét és címét, valamint a címzetre vonatkozó minden más olyan információt, amelyhez a megkereső fél általában hozzáfér, az értesítés tárgyát képező jogi eszköz vagy határozat jellegét és tárgyát, adott esetben az adós nevét és címét, valamint az adós azonosítására vonatkozó minden más lényeges információt, továbbá azt a követelést, amelyre az adott jogi aktus vagy határozat vonatkozik, és minden egyéb hasznos információt.

(3) A megkeresett fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső felet az értesítési kérelemmel kapcsolatban hozott válaszlétekről, és különösen azon időpontról, amikor a határozatot vagy jogi eszközt a címzethez továbbították.

78. cikk

Behajtás iránti kérelem

(1) Követelés behajtása iránti kérelemhez – amelyet a megkereső fél a megkeresett félnek címez – csatolni kell a megkereső fél tagállamában kiadott, a követelés végrehajtását engedélyező okirat egy hivatalos példányát vagy annak hitelesített másolatát, valamint adott esetben a behajtáshoz szükséges egyéb okmányok eredeti példányait vagy hitelesített másolatait.

(2) A megkereső fél csak akkor élhet behajtás iránti kérelemmel, ha:

- a) az követelést és/vagy az annak végrehajtását engedélyező okiratot saját tagállamában nem vitatják, kivéve, ha a végrehajtási rendelet 82. cikke (2) bekezdésének második albekezdését kell alkalmazni;
- b) saját tagállamában az (1) bekezdésben említett okirat alapján rendelkezésére álló behajtási eljárást lefolytatta, és az így foganatosított intézkedések nem eredményezik a követelés teljes kifizetését;
- c) az elévülési határidő saját jogszabályai szerint még nem járt le.

(3) A behajtás iránti kérelem a következőket tartalmazza:

- a) az érintett jogi vagy természetes személy neve, címe és minden más, az azonosítására és/vagy a javait birtokló harmadik személy azonosítására vonatkozó bármely egyéb információ;
- b) a megkereső fél neve, címe, valamint minden, az azonosítására vonatkozó lényeges információ;
- c) a megkereső fél tagállamában kiadott, a követelés végrehajtását engedélyező okirat;
- d) a követelés jellege és összege, beleértve a tőkeösszeget, a kamatot, a pénzbírságokat, a közigazgatási pénzbüntetéseket és minden egyéb fizetendő terhet és költséget a megkereső és a megkeresett fél tagállamának pénznemében feltüntetve;
- e) az okiratról a címzettnek a megkereső fél és/vagy a megkeresett fél által küldött értesítés időpontja;
- f) az az időpont, amelytől kezdve, és az az időszak, amely alatt a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok szerint a végrehajtás lehetséges;
- g) bármely egyéb hasznos információ.

(4) A behajtás iránti kérelem ezenkívül a megkereső fél azon nyilatkozatát is tartalmazza, amely megerősíti, hogy a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

(5) Amint a megkereső félnek bármely, a behajtás iránti kérelem tárgyát képező ügyvel kapcsolatos lényeges információ a tudomására jut, továbbítja azt a megkeresett félnek.

79. cikk

A behajtás végrehajtását engedélyező okirat

(1) Az alaprendelet 84. cikkének (2) bekezdésével összhangban a követelés végrehajtását engedélyező okiratot közvetlenül a megkeresett hatóság szerinti tagállam igényének érvényesítését engedélyező végrehajtási okiratként kell elismerni, illetve automatikusan ilyen okiratként kell kezelni.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a követelés végrehajtását engedélyező végrehajtási okirat adott esetben, a megkeresett fél tagállamában hatályos rendelkezéseknek megfelelően elfogadható, elismerhető, kiegészíthető vagy az e tagállam területén a követelés érvényesítését engedélyező végrehajtási okirattal helyettesíthető.

A tagállamok a behajtás iránti kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül igyekeznek teljesíteni az okirat elfogadását, elismerését, kiegészítését vagy helyettesítését, kivéve azokat az eseteket, amikor e bekezdés harmadik albekezdése alkalmazandó. A végrehajtási okirat szabályos megfogalmazása esetén ezen intézkedések nem tagadhatók meg. A megkeresett fél értesíti a megkereső felet a három hónapos határidő esetleges túllépésének okairól.

A végrehajtási rendelet 82. cikkét kell alkalmazni, ha az intézkedések bármelyike az követeléssel és/vagy a megkereső fél által kiállított végrehajtási okirattal kapcsolatos jogvitával járna.

80. cikk

A fizetésre vonatkozó szabályok és határidők

(1) Az követeléseket a megkeresett fél tagállamának pénznemében kell behajtani. A megkeresett fél az általa behajtott követelés teljes összegét átutalja a megkereső fél részére.

(2) A megkeresett fél – ha a saját tagállamában hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések lehetővé teszik, és miután konzultált a megkereső féllel – fizetési haladékat adhat az adósnak, vagy részletfizetést engedélyezhet. A megkeresett fél által e fizetési haladékkért felszámított esetleges kamatokat szintén át kell utalni a megkereső félnek.

Azon időponttól kezdve, amikor a követelés behajtásának végrehajtását engedélyező okiratot a végrehajtási rendelet 80. cikke (1) bekezdésének megfelelően közvetlenül elismerték, vagy a végrehajtási rendelet 80. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadták, elismerték, kiegészítették vagy helyettesítették, a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint a fizetési késedelemért kamatot kell felszámítani, és azt szintén át kell utalni a megkereső félnek.

81. cikk

A követelés vagy a behajtását engedélyező végrehajtási okirat és a végrehajtási intézkedések vitatása

(1) Ha a behajtási eljárás során valamely érdekelt fél vitatja az követelést és/vagy az annak végrehajtását engedélyező, a megkereső fél tagállamában kiállított okiratot, a keresetet a megkereső fél tagállamának illetékes intézményéhez kell benyújtani, ez utóbbi tagállam hatályos jogszabályainak megfelelően. Erről a lépésről a megkereső fél haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett felet. A lépésről az érdekelt fél is tájékoztathatja a megkeresett felet.

(2) Amint a megkeresett fél megkapja az (1) bekezdésben említett értesítést vagy tájékoztatást a megkereső féltől vagy az

érdekelt féltől, felfüggeszti a végrehajtási eljárást az ügyben illetékes szerv döntéséig, kivéve, ha a megkereső fél másként nem rendelkezik az e bekezdés második albekezdésének megfelelően. A végrehajtási rendelet 84. cikkének sérelme nélkül, és amennyiben a megkeresett fél szükségesnek tartja, óvintézkedéseket tehet a behajtás biztosítására, amennyiben a tagállamában hatályban lévő törvények és rendelkezések hasonló igények esetében ilyen intézkedést lehetővé tesznek.

Az első albekezdése ellenére a megkereső fél a tagállamában hatályos törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően felkérheti a megkeresett felet a vitatott követelés behajtására, feltéve, hogy a megkeresett fél tagállamában hatályos törvények, rendeletek és közigazgatási gyakorlat ezt lehetővé teszik. Ha a jogvita eredménye az adósnak kedvez, a megkereső fél köteles megtéríteni minden behajtott összeget a megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályokkal összhangban fizetendő esetleges kártérítéssel együtt.

(3) Amennyiben a jogvita a megkeresett fél tagállamában hozott végrehajtási intézkedésekre vonatkozik, a keresetet – saját törvényi és rendeleti rendelkezéseinek megfelelően – e tagállam illetékes szervéhez kell benyújtani.

(4) Amennyiben az az illetékes hatóság, amelyhez az (1) bekezdésnek megfelelően a keresetet benyújtották, rendes vagy közigazgatási bíróság, e bíróság határozata – amennyiben az a megkereső fél számára kedvező, és lehetővé teszi a megkereső fél tagállamában a követelés behajtását – a végrehajtási rendelet 78. és 79. cikke értelmében „végrehajtási okiratnak” minősül, és az igény behajtását e határozat alapján hajtják végre.

82. cikk

A segítségnyújtás korlátai

(1) A megkeresett fél nem köteles:

a) a végrehajtási rendelet 78–81. cikkében meghatározott segítséget nyújtani, amennyiben a követelés behajtása az adós helyzete miatt a megkeresett fél tagállamában súlyos gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, amennyiben a megkeresett fél tagállamában hatályos törvények, rendeletek és közigazgatási gyakorlat hasonló belföldi igények esetében ilyen intézkedést lehetővé tesz;

b) a végrehajtási rendelet 76–81. cikkében meghatározott segítséget nyújtani, amennyiben a végrehajtási rendelet 76–78. cikke szerinti eredeti kérelem öt évnél régebbi követelésekre vonatkozik, a behajtást engedélyező okiratnak a megkereső fél tagállamában a megkeresés időpontjában hatályos törvények, rendeletek vagy közigazgatási gyakorlat szerinti kiállításának időpontjától számítva. Amennyiben azonban a követelés vagy az okirat jogvita tárgyát képezi, a határidő számítása attól az időponttól kezdődik, amikor a megkereső fél tagállama megállapítja, hogy a követelés vagy a behajtást engedélyező végrehajtási okirat már nem vitatható.

(2) A megkeresett félnek tájékoztatnia kell a megkereső felet a segítségnyújtás céljából való megkeresés megtagadásának okáról.

83. cikk

Elévülési határidő

(1) Az elévülési határidőkkel kapcsolatos kérdésekre az alábbiak az irányadók:

- a) a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok, amennyiben a követelésre és/vagy annak végrehajtását engedélyező okiratra vonatkoznak; valamint;
- b) a megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályok, amennyiben a megkeresett tagállamban végrehajtási intézkedésekre vonatkoznak.

A megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályok szerinti elévülési határidő a végrehajtási okirat közvetlen elismerésének időpontjától, illetve a végrehajtási okirat a végrehajtási rendelet 80. cikke szerinti elfogadásának, elismerésének, kiegészítésének vagy helyettesítésének időpontjától kezdődik.

(2) A követelések behajtásával kapcsolatban a segítségnyújtás céljából való megkeresés értelmében a megkeresett fél által tett lépések, amelyek – ha azokat a megkereső fél hozta volna meg – a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok szerint megállapított elévülési határidőre felfüggesztő vagy megszakító hatással lennének, e hatást illetően úgy tekintendő, mintha ez utóbbi államban hajtották volna végre azokat.

84. cikk

Óvintézkedések

A megkereső fél indokolt kérésére a megkeresett fél óvintézkedéseket tesz a követelésbehajtásának biztosítására olyan mértékben, amennyiben a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényi és rendeleti rendelkezések azt lehetővé teszik.

A fenti bekezdés végrehajtásához a végrehajtási rendelet 78., 79., 81. és 82. cikkében foglalt rendelkezéseket és eljárásokat értelemszerűen kell alkalmazni.

V. CÍM

VEGYES, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

87. cikk

Orvosi felülvizsgálat és igazgatási ellenőrzések

(1) Az egyéb rendelkezések sérelme nélkül, amennyiben az ellátásban részesülő, igénylő vagy családtagja az adós intézmény szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén tartózkodik vagy lakik, az orvosi vizsgálatot ezen intézmény kérésére a kedvezményezett tartózkodási vagy lakóhelye szerinti intézmény végzi el az általa alkalmazott jogszabályokban megállapított eljárások szerint.

Az adós intézmény közli a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézménnyel a követendő szükséges különleges követelményeket, valamint azokat a pontokat, amelyekre az orvosi vizsgálatnak ki kell terjednie.

85. cikk

A behajtással kapcsolatos költségek

(1) A megkeresett fél a nála a behajtással kapcsolatosan felmerülő összes költséget behajtja az érintett természetes vagy jogi személytől, és azt megtartja, a hasonló követelésekre vonatkozó, a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényeknek és rendeleteknek megfelelően.

(2) Az e szakasz alapján nyújtott kölcsönös segítségnyújtás főszabályként térítésmentes. Amennyiben azonban a behajtás különös nehézséggel jár, vagy nagyon nagy összegű költséget érint, a megkereső és a megkeresett fél a szóban forgó ügy tekintetében egyedi megtérítési módozatról állapodhatnak meg.

(3) A megkereső fél tagállama a megkeresett fél tagállamával szemben felelősséggel tartozik minden olyan költség vagy veszteség tekintetében, amelyek a követelés tárgyát vagy a megkereső fél által kiállított okirat érvényességét illetően megalapozatlannak ítélt eljárások eredményeként merülnek fel.

86. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A legkésőbb a végrehajtási rendelet hatályba lépésétől számított negyedik teljes naptári évben az igazgatási bizottság a végrehajtási rendelet 67. cikke (2), (5) és (6) bekezdésében előírt határidőkről jelentést nyújt be.

E jelentés alapján az Európai Bizottság szükség szerint megfelelő javaslatokat terjeszthet elő e határidők jelentős csökkentése érdekében.

(2) Az igazgatási bizottság legkésőbb ...-ig (*) jelentést nyújt be, amely kifejezetten a végrehajtási rendelet IV. címének I. és III. fejezete alkalmazását értékeli, különös tekintettel a végrehajtási rendelet 67. cikk (2), (5) és (6) bekezdésében említett eljárásokra és határidőkre, valamint a végrehajtási rendelet 75–85. cikkében említett behajtási eljárásokra.

Az Európai Bizottság e jelentés fényében szükség szerint megfelelő javaslatokat terjeszthet elő ezen eljárások hatékonyabbá és kiegyensúlyozottabbá tétele érdekében.

(2) A tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény jelentést küld az orvosi vizsgálatot kérő adós intézménynek. Az adós intézmény számára a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény megállapításai kötelező érvényűek.

Az adós intézmény fenntartja a jogot arra, hogy a kedvezményezettet egy saját választása szerinti orvossal vizsgáltassa meg. A kedvezményezett azonban csak akkor szólítható fel az adós intézmény szerinti tagállamba való visszatérésre, ha az egészségi állapota az út megtételét lehetővé teszi, valamint, ha a kapcsolódó utazási és tartózkodási költségeket az adós intézmény viseli.

(*) Az e rendelet hatálybalépését követő ötödik év.

(3) Amennyiben az ellátásban részesülő, az igénylő vagy családtagja az adós intézmény helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén tartózkodik vagy lakik, az igazgatási ellenőrzést az adós intézmény kérésére a kedvezményezett tartózkodási vagy lakóhelye szerinti intézmény végzi el.

A (2) bekezdést ebben az esetben is alkalmazni kell.

(4) A (2) és (3) bekezdést arra is alkalmazni kell, hogy megállapítsák vagy ellenőrizzék az alaprendelet 34. cikkében említett, tartós ápolást biztosító ellátásban részesülők vagy az igénylő rászorultságának mértékét.

(5) Két vagy több tagállam illetékes hatóságai vagy illetékes intézményei különös rendelkezésekben és eljárásokban állapodhatnak meg az igénylők és az ellátásban részesülők munkaerőpiaci alkalmasságának teljes körű vagy részleges javítására, valamint az igénylők és az ellátásban részesülők tartózkodási vagy lakóhelye szerinti tagállamban e célra rendelkezésre álló rendszerekben vagy programokban való részvételének teljes körű vagy részleges fejlesztésére.

(6) A díjmentes kölcsönös igazgatási segítségnyújtásra vonatkozó, az alaprendelet 76. cikkének (2) bekezdésében foglalt elvtől eltérően, az (1)–(5) bekezdésben említett ellenőrzések tényleges költségeit az ellenőrzéseket kérő adós intézmény megtéríti az ellenőrzések elvégzésére felkért intézménynek.

88. cikk

Értesítések

(1) A tagállamok értesítik az Európai Bizottságot az alaprendelet 1. cikkének m), q) és r) pontjában és a végrehajtási rendelet 1. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában szereplő szervek, valamint a végrehajtási rendelettel összhangban kijelölt intézmények adatairól.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerveket – azonosítási kód és elektronikus cím formájában – elektronikus azonosítóval kell ellátni.

(3) Az igazgatási bizottság megállapítja az (1) bekezdésben meghatározott adatokról való értesítés tekintetében alkalmazandó struktúrát, tartalmat és részletes szabályokat, beleértve a közös formátumot és a mintát is.

(4) A végrehajtási rendelet IV. melléklete leírást tartalmaz az (1) bekezdésben szereplő információkat tartalmazó nyilvános adatbázisról. Az adatbázist az Európai Bizottság hozza létre és üzemelteti. A tagállamok felelősek azonban a nemzeti kapcsolattartási adataiknak ezen adatbázisban való rögzítéséért. Továbbá, a tagállamok garantálják a nemzeti kapcsolattartási adatok (1) bekezdésben előírt rögzítésének pontosságát.

(5) A tagállamok biztosítják az (1) bekezdésben szereplő információk állandó naprakésszé tételét.

89. cikk

Tájékoztatás

(1) Az igazgatási bizottság kidolgozza az ahhoz szükséges tájékoztatást, hogy az érdekeltek megismerhessék jogukat, valamint az azok érvényesítéséhez szükséges alkaliságokat. Amennyiben lehetséges, biztosítani kell ezen információk elektronikus úton, a nyilvánosság számára hozzáférhető internetes oldalakon történő közzététellel történő terjesztését. Az igazgatási bizottság gondoskodik az információk rendszeres naprakésszé tételéről, és figyelemmel kíséri az ügyfelek részére nyújtott szolgáltatások minőségét.

(2) Az alaprendelet 75. cikkében említett tanácsadó bizottság véleményeket és ajánlásokat adhat ki a tájékoztatás és annak közzététele javításáról.

(3) A tagállamok az alaprendelet hatálya alá tartozó személyek számára – jogaik érvényesítésének lehetővé tétele érdekében – elérhetővé teszik a szükséges információkat az alaprendelet és a végrehajtási rendelet által bevezetett változtatásokról való tájékoztatás érdekében. A tagállamok gondoskodnak a szolgáltatások felhasználóbarát jellegéről is.

(4) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy intézményeik ismerjenek és alkalmazzanak minden közösségi, jogalkotási vagy egyéb rendelkezést az alaprendelet és a végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó területeken és azok feltételei szerint, az igazgatási bizottság határozatait is beleértve.

90. cikk

Pénznemek átváltása

Az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásában a két pénznem közötti mindenkori átváltási arány az Európai Központi Bank által közzétett referencia-árfolyam. Az átváltási arány meghatározásához figyelembe veendő dátumot az igazgatási bizottság rögzíti.

91. cikk

Statisztikák

Az illetékes hatóságok statisztikákat állítanak össze az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásáról, és továbbítják azokat az igazgatási bizottság titkárságának. Ezeket az adatokat az igazgatási bizottság által meghatározott terv és módszer alapján gyűjtik össze és rendszerezik. Az információk terjesztése az Európai Bizottság feladata.

92. cikk

A mellékletek módosítása

A végrehajtási rendelet I., II., III., IV. és V. melléklete, valamint az alaprendelet VI., VII., VIII. és IX. melléklete az igazgatási bizottság kérésére bizottsági rendelettel módosítható.

93. cikk

Átmeneti rendelkezések

A végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó esetekben az alaprendelet 87. cikkét kell alkalmazni.

94. cikk

Nyugdíjakra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Ha a biztosítási esemény a végrehajtási rendeletnek az érintett tagállam területén történő hatálybalépése előtt következik be, és a nyugdíjkérelmet a fenti időpont előtt nem bírálták el, ez a kérelem kettős megállapítást von maga után, amennyiben az ellátásokat e biztosítási esemény következtében a fenti időpont előtti időszakban kell nyújtani:

- a) a végrehajtási rendelet érintett tagállam területén történő hatálybalépését megelőző időszakra az 1408/71/EGK rendelettel vagy az érintett tagállamok közötti hatályos megállapodásokkal összhangban;
- b) a végrehajtási rendelet érintett tagállam területén történő hatálybalépésének napján kezdődő időszakra az alaprendelettel összhangban.

Mindazonáltal, ha az a) pontban említett rendelkezések szerint kiszámított összeg magasabb a b) pontban említett rendelkezések szerint kiszámított összegnél, az érintett személy továbbra is jogosult az a) pontban említett rendelkezések szerint kiszámított összegre.

(2) A végrehajtási rendelet érintett tagállam területén történő hatálybalépése kezdetének időpontját követően e tagállam valamely intézményéhez benyújtott rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozóknak járó ellátások iránti kérelem szükségessé teszi azon ellátások hivatalból történő felülvizsgálatát az alaprendeletnek megfelelően, amelyeket a fenti időpont előtt egy vagy több más tagállam intézménye vagy intézményei ugyanazon biztosítási esemény kapcsán már megállapítottak; ez a felülvizsgálat nem eredményezheti a megállapított ellátás összegének csökkenését.

95. cikk

Az elektronikus adatcsere alkalmazására vonatkozó átmeneti időszak

(1) Az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett, elektronikus úton történő adatcsere alkalmazása tekintetében az egyes tagállamok átmeneti időszakot vehetnek igénybe.

Ez az átmeneti időszak nem haladhatja meg a végrehajtási rendelet hatálybalépése időpontjától számított 24 hónapot.

Ha azonban a szükséges közösségi infrastruktúra (Electronic Exchange of Social Security Information – EESSI) kiépítése a végrehajtási rendelet hatálybalépéséhez képest jelentősen késik, az igazgatási bizottság megállapodhat az időszakok ennek megfelelő meghosszabbításáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett szükséges átmeneti időszakokra vonatkozó gyakorlati szabályokat az igazgatási bizottság határozza meg az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásához szükséges adatcsere biztosítása céljából

96. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 574/72/EGK rendelet ...-tól (*) hatályát veszti.

Az 574/72/EGK rendelet azonban hatályban marad és továbbra is joghatással bír a következők alkalmazásában:

a) az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről szóló, 2003. május 14-i 859/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾, amíg az említett rendeletet nem helyezik hatályon kívül, vagy nem módosítják;

b) Grönland tekintetében a migráns munkavállalók szociális biztonságára vonatkozó közösségi szabályok technikai kiigazításainak megállapításáról szóló, 1985. június 13-i 1661/85/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾, amíg az említett rendeletet nem helyezik hatályon kívül, vagy nem módosítják;

c) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás ⁽³⁾, az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás ⁽⁴⁾, és más, az 574/72/EGK rendeletre hivatkozást tartalmazó megállapodások, amíg az említett megállapodásokat a végrehajtási rendelet függvényében nem módosítják.

(2) A Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről szóló, 1998. június 29-i 98/49/EK tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾, és általánosságban valamennyi egyéb közösségi jogszabályban az 574/72/EGK rendeletre való hivatkozásokat a végrehajtási rendeletre való hivatkozásokként kell értelmezni.

97. cikk

Kihirdetés és hatálybalépés

Ezt a rendeletet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni. Ez a rendelet ...-án/-én lép hatályba (**).

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.

⁽¹⁾ HL L 124., 2003.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 160., 1985.6.20., 7. o.

⁽³⁾ HL L 1., 1994.1.3., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 114., 2002.4.30., 6. o.

⁽⁵⁾ HL L 209., 1998.7.25., 46. o.

(**) A kihirdetés dátumától számított hathónapos időszakot követő hónap első napja, mely semmiképpen sem lehet 2010. január 1-jénél korábbi időpont.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

I. MELLÉKLET

A KÉTOLDALÚ MEGÁLLAPODÁSOK TOVÁBBRA IS HATÁLYOS VÉGREHAJTÁSI RENDELKEZÉSEI ÉS ÚJ KÉTOLDALÚ VÉGREHAJTÁSI MEGÁLLAPODÁSOK**(A végrehajtási rendelet 8. cikk (1) bekezdés és 9. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási rendelkezések)**

BELGIUM–DÁNIA

A 2006. május 8-i és június 21-i levélváltás a Belgiumban biztosított alkalmazott személyek vagy önfoglalkoztatók Dániában lakó családtagjainak, valamint a Belgiumban biztosított, de Dániában lakó nyugdíjasoknak és/vagy családtagjaiknak nyújtott ellátás valós összegével történő megtérítésről szóló megállapodásról

BELGIUM–NÉMETORSZÁG

Az 1969. január 29-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról

BELGIUM–ÍRORSZÁG

Az 1981. május 19-i és július 28-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 70. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. és 6. fejezeteszerinti természetbeni ellátások és munkanélküli-ellátások megtérítéséről való kölcsönös lemondás) és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondás)

BELGIUM–SPANYOLORSZÁG

Az 1999. május 25-i megállapodás a 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet szerint biztosított természetbeni ellátások megtérítéséről

BELGIUM–FRANCIAORSZÁG

- a) Az 1984. július 4-i megállapodás az egyik országban lakóhellyel rendelkező, de a másik országban dolgozó határmenti ingázók orvosi felülvizsgálatáról
- b) Az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott 1976. május 14-i megállapodás az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról
- c) Az 1408/71/EGK rendelet 92. cikkének végrehajtásáról szóló, 1977. október 3-i megállapodás (a szociális biztonsági járulékok behajtása)
- d) Az 1408/71/EGK rendelet 70. cikkének (3) bekezdésében előírt megtérítésekről való kölcsönös lemondásról szóló, 1979. június 29-i megállapodás (a munkanélküli-ellátások költségei)
- e) Az 1979. március 6-i igazgatási megállapodás a Belgium és Franciaország közötti, a szociális biztonságról szóló, 1978. október 12-i kiegészítő egyezménynek az önálló vállalkozókra vonatkozó rendelkezések tekintetében történő végrehajtására vonatkozó szabályokról
- f) Az 1994. november 21-i és 1995. február 8-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93., 94., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezési szabályairól

BELGIUM–OLASZORSZÁG

- a) Az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 1974. január 12-i megállapodás
- b) Az 574/72/EGK rendelet 18. cikke (9) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 1979. október 31-i megállapodás
- c) Az 1991. december 10-i és 1992. február 10-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93. cikke szerinti kölcsönös követelésekről való lemondásról
- d) Az 574/72/EGK tanácsi rendelet 94. és 95. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésének feltételeiről szóló 2003. november 21-i megállapodás

BELGIUM–LUXEMBURG

- a) Az 1961. január 28-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről
- b) Az 1976. április 16-i megállapodás a végrehajtási rendelet 105. cikkének (2) bekezdésében előírt igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról

BELGIUM–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

- a) Az 1976. május 4-i és június 14-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondás)
- b) Az 1977. január 18-i és március 14-i levélváltással (az 1408/71/EGK rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti költségek megtérítéséről szóló megállapodás) módosított 1977. január 18-i és március 14-i levélváltás a 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. fejezetének rendelkezései szerinti természetbeni ellátások megtérítésére vagy megtérítésükről való lemondásra vonatkozó megállapodás)

BULGÁRIA–CSEH KÖZTÁRSASÁG

Az 1998. november 25-i megállapodás 29. cikkének (1) és (3) bekezdése és a közigazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei visszatérítéséről való lemondásról szóló, 1999. november 30-i igazgatási megállapodás 5. cikkének (4) bekezdése

BULGÁRIA–NÉMETORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 1997. december 17-i egyezménynek a nyugdíj területén való végrehajtásáról rendelkező igazgatási megállapodás 8–9. cikke

CSEH KÖZTÁRSASÁG–SZLOVÁKIA

A szociális biztonságról szóló 1992. október 29-i egyezmény 20. cikkének alkalmazásában a munkáltató székhelyének és a lakóhelynek a meghatározásáról szóló 1993. január 8-i megállapodás 15. és 16. cikke

DÁNIA–ÍRORSZÁG

Az 1980. december 22-i és 1981. február 11-i levélváltás a betegsége, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségekre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint a munkanélküli-ellátás, az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondásról (az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése, 63. cikkének (3) bekezdése és 70. cikkének (3) bekezdése, valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdése)

DÁNIA–GÖRÖGORSZÁG

Az 1986. május 8-i megállapodás a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről való részleges kölcsönös lemondásról, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról

DÁNIA–SPANYOLORSZÁG

A 2006. december 11-i megállapodás a Spanyolországban biztosított alkalmazott személyek vagy önfoglalkoztatók Dániában lakó családtagjainak, valamint a Spanyolországban biztosított, de Dániában lakó nyugdíjasoknak és/vagy családtagjaiknak nyújtott ellátás előlegezett fizetéséről, határidejéről és a valós összeggel történő megtérítéséről

DÁNIA–FRANCIAORSZÁG

Az 1979. június 29-i megállapodás és az 1993. június 2-i kiegészítő megállapodás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikke (3) bekezdésének és 63. cikke (3) bekezdésének értelmében a megtérítésről való részleges lemondásról, továbbá az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (2) bekezdésének értelmében a megtérítésről való kölcsönös lemondásról (a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén járó természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről való részleges lemondás, illetve az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

DÁNIA–OLASZORSZÁG

Az 1998. november 18-i megállapodás a betegségekre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségekre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről

DÁNIA–LUXEMBURG

Az 1978. június 19-i megállapodás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdésében, 63. cikkének (3) bekezdésében és 70. cikkének (3) bekezdésében és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdésében előírt megtérítésről való kölcsönös lemondásról (a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén járó természetbeni ellátások, valamint a munkanélküli ellátás, igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségei)

DÁNIA–HOLLANDIA

A 2006. december 12-i megállapodással módosított 1979. március 30-i és április 25-i levélváltás a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről

DÁNIA–PORTUGÁLIA

Az 1998. április 17-i megállapodás a betegségekre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségekre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való részleges lemondásról

DÁNIA–FINNORSZÁG

A szociális biztonságról szóló 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 15. cikke: A visszatérítéseknek az alaprendelet 36., 63. és 70. cikke (betegségi és anyasági, munkahelyi baleseti és foglalkozási betegségi, valamint munkanélküli juttatások költségei), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (adminisztratív ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei) szerinti kölcsönös elengedéséről szóló megállapodás

DÁNIA–SVÉDORSZÁG

A szociális biztonságról szóló 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 15. cikke: A visszatérítéseknek az alaprendelet 36., 63. és 70. cikke (betegségi és anyasági, munkahelyi baleseti és foglalkozási betegségi, valamint munkanélküli juttatások költségei), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (adminisztratív ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei) szerinti kölcsönös elengedéséről szóló megállapodás

DÁNIA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1989. november 8-i és 1990. január 10-i levélváltással módosított 1977. március 30-i és április 19-i levélváltás a természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról

NÉMETORSZÁG–LUXEMBURG

- a) Az 574/72/EGK rendelet 105. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott 1975. október 14-i megállapodás az igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról
- b) Az 1975. október 14-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról
- c) Az 1990. január 25-i megállapodás a rendelet 20. cikkének és 22. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának alkalmazásáról

ÉSZTORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az Észk Köztársaság és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai között 2006. március 29-én véglegesített, az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése és 63. cikkének (3) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján a két ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2004. május 1-jei hatállyal

ÍRORSZÁG–FRANCIAORSZÁG

Az 1980. július 30-i és szeptember 26-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (a természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről való lemondás), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

ÍRORSZÁG–LUXEMBURG

Az 1975. szeptember 26-i és 1976. augusztus 5-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről, valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (a 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. vagy 4. fejezete szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkében hivatkozott igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról)

ÍRORSZÁG–HOLLANDIA

Az 1987. április 22-i és július 27-i levélváltás a 1408/71/EGK rendelet 70. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet 69. cikke értelmében megállapított ellátások költségeinek megtérítéséről való lemondás), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az 574/72/EGK rendelet 105. cikkében említett igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

ÍRORSZÁG–SVÉDORSZÁG

Az 1998. november 8-i megállapodás a betegségre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról

ÍRORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1975. július 9-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. vagy 4. fejezetének rendelkezései szerinti természetbeni ellátások megtérítéséről vagy a megtérítésről való kölcsönös lemondásról szóló megállapodás) és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

GÖRÖGORSZÁG–HOLLANDIA

Az 1992. szeptember 8-i és 1993. június 30-i levélváltás az intézmények közötti megtérítések módszereiről

SPANYOLORSZÁG–PORTUGÁLIA

- a) Az 1970. május 22-i igazgatási megállapodás 42., 43. és 44. cikke (a munkanélküli-ellátások kivitele). Ez a bejegyzés a 883/2004/EK rendelet alkalmazásának időpontjától számított két éven keresztül marad érvényben
- b) A 2002. október 2-i megállapodás az egészségügyi ellátást illető kölcsönös igények ügyintézésére és rendezésére vonatkozó, az igények rendezésének megkönnyítését és gyorsítását célzó részletes szabályok megállapításáról

SPANYOLORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1999. június 18-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezései alapján nyújtott természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről

FRANCIAORSZÁG–NÉMETORSZÁG

Az 1981. május 26-i megállapodás az 1408/71/EGK 92. cikkének végrehajtásáról (a szociális biztonsági járulékok beszedése és behajtása)

FRANCIAORSZÁG–SPANYOLORSZÁG

Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet szerinti egészségügyi ellátásokra vonatkozó kölcsönös követelések kezelésére és rendezésére vonatkozó különleges rendelkezéseket megállapító 2005. május 17-i megállapodás

FRANCIAORSZÁG–OLASZORSZÁG

- a) Az 1991. május 14-i és augusztus 2-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésének feltételeiről
- b) Az 1994. március 22-i és április 15-i kiegészítő levélváltás a végrehajtási rendelet 93., 94., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésére irányuló eljárásról
- c) Az 1997. április 2-i és 1998. október 20-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93., 94., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésére irányuló eljárásról szóló, az a) és a b) pontban említett levélváltás módosításáról
- d) A 2000. június 28-i megállapodás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (1) bekezdésében említett költségek megtérítéséről való lemondásról a fent említett rendelet 51. cikke alapján kért igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok esetében

FRANCIAORSZÁG–LUXEMBURG

- a) Az 1976. július 2-i megállapodás a munkavállalóval nem azonos országban lakóhellyel rendelkező családtagoknak nyújtott betegség- és anyasági biztosítási természetbeni ellátások költségeinek az 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 36. cikkének (3) bekezdésében előírt megtérítéséről való lemondásról
- b) Az 1976. július 2-i megállapodás a korábban határ menti ingázóként dolgozó munkavállalónak, családtagjainak vagy túlélő hozzátartozóinak betegség- vagy anyasági biztosítási természetbeni ellátásokkal kapcsolatban felmerült költségeknek az 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 36. cikkének (3) bekezdésében előírt megtérítéséről való lemondásról
- c) Az 1976. július 2-i megállapodás az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek az 1972. március 21-i 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdésében előírt megtérítéséről történő lemondásról
- d) Az 1995. július 17-i és szeptember 20-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93., 95. és 97. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésének feltételeiről

FRANCIAORSZÁG–HOLLANDIA

- a) Az 1997. április 28-i megállapodás az 574/72/EGK rendelet 105. cikke értelmében végzett igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról
- b) Az 1998. szeptember 29-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján a természetbeni ellátások esetében megtérítendő összegek meghatározásának különös feltételeiről
- c) Az 1999. február 3-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján a betegbiztosítási ellátások esetében a kölcsönös követelések ügyintézésének és rendezésének különös feltételeiről

FRANCIAORSZÁG–PORTUGÁLIA

Az 1999. április 28-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján az egészségügyi ellátás esetében a kölcsönös követelések ügyintézésére és rendezésére irányadó különös részletes szabályok megállapításáról

FRANCIAORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

- a) Az 1997. március 25-i és április 28-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és az orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondás)
- b) Az 1998. december 8-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján a természetbeni ellátások esetében megtérítendő összegek meghatározásának egyes módszereiről

OLASZORSZÁG–NÉMETORSZÁG

Az 2000. április 3-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról

OLASZORSZÁG–SPANYOLORSZÁG

Az 1408/71/EGK 36. cikk (3) bekezdését (betegségi és anyasági természetbeni ellátások megtérítése) és az 574/72/EGK rendelet 93., 94., 95. és 100. cikkét, valamint 102. cikkének (5) bekezdését (a betegbiztosítási és anyasági biztosítási ellátások megtérítésére és a késedelmes követelésekre vonatkozó szabályok) érintő, az egészségügyi ellátások költségei megtérítésének javítását és egyszerűsítését célzó új eljárásról szóló, 1997. november 21-i megállapodás

OLASZORSZÁG–HOLLANDIA

Az 1996. december 24./1997. február 27-i megállapodás az 1408/71/EGK 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről

OLASZORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az Olasz Köztársaság és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai által 2006. március 29-én aláírt, az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése és 63. cikkének (3) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján a két ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2005. május 1-jei hatállyal

LUXEMBURG–OLASZORSZÁG

A szociális biztonságról szóló általános egyezmény végrehajtási szabályairól szóló, 1955. január 19-i igazgatási megállapodás 4. cikkének (5) és (6) bekezdése (a mezőgazdasági munkavállalók betegségbiztosítása)

LUXEMBURG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1975. december 26-i és 1976. január 20-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (a 574/72/EGK rendelet 105. cikkében említett, az igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

MAGYARORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A Magyar Köztársaság és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai között 2005. november 1-jén véglegesített, a 883/2004/EGK rendelet 35. cikkének (3) bekezdése és 41. cikkének (2) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján mindkét ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2004. május 1-jei hatállyal

MÁLTA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A Málta és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai között 2007. január 17-én véglegesített, az 883/2004/EGK rendelet 35. cikkének (3) bekezdése és 41. cikkének (2) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján mindkét ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2004. május 1-jei hatállyal

HOLLANDIA–BELGIUM

- a) A szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról szóló, 1968. március 21-i megállapodás, továbbá az e megállapodást végrehajtó 1970. november 25-én megkötött igazgatási megállapodás
- b) A 2006. március 13-i megállapodás az egészségügyi ellátásról
- c) Az 1982. augusztus 12-i megállapodás az anyasági, rokkantsági és betegségbiztosításról

HOLLANDIA–NÉMETORSZÁG

- a) A 2001. április 18-i egyezményről szóló 2001. április 18-i igazgatási megállapodás 9. cikke (nyugdíjak fizetése)
- b) Az 1969. január 21-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok behajtásáról

HOLLANDIA – SPANYOLORSZÁG

A Hollandia és Spanyolország közötti 2000. február 1-jei megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet végrehajtása során a betegségi és az anyasági biztosítási ellátásokra vonatkozó kölcsönös követelések rendezésének megkönnyítéséről

HOLLANDIA–LUXEMBURG

Az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott, az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról szóló 1976. november 1-jei megállapodás

HOLLANDIA–PORTUGÁLIA

Az 1987. december 11-i megállapodás a betegség és anyaság esetén nyújtott természetbeni ellátások megtérítéséről

HOLLANDIA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

- a) Az 1954. augusztus 11-i egyezmény végrehajtásáról szóló, 1956. június 12-i igazgatási megállapodás 3. cikkének második mondata
- b) Az 1986. április 25-i és május 26-i módosított levélváltás az 1408/71/EGK 36. cikkének (3) bekezdéséről (természetbeni ellátások költségeinek megtérítése vagy a megtérítésről való lemondás)

AUSZTRIA–NÉMETORSZÁG

A munkanélküli biztosításról szóló, 1978. július 19-i egyezmény végrehajtásáról szóló 1979. augusztus 2-i megállapodás II. szakaszának 1. pontja és III. szakasza továbbra is alkalmazandó azon személyekre, akik 2005. január 1-jén vagy előtte határ menti ingázóként gyakoroltak egy tevékenységet és 2011. január 1-je előtt válnak munkanélkülivé

LENGYELORSZÁG–NÉMETORSZÁG

A 1977. január 11-i megállapodás az öregségi nyugdíjakról és munkahelyi baleseti ellátásokról szóló 1975. október 9-i egyezmény végrehajtásáról

PORTUGÁLIA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A 2004. június 8-i megállapodás a két ország által nyújtott természetbeni ellátások egyéb megtérítési módszereinek meghatározásáról, 2003. január 1-jei hatállyal

FINNORSZÁG–SVÉDORSZÁG

A szociális biztonságról szóló 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 15. cikke: A visszatérítéseknek az 1408/71/EGK 36., 63. és 70. cikke (betegségi és anyasági, munkahelyi baleseti és foglalkozási betegségi, valamint munkanélküli juttatások költségei), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (adminisztratív ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei) szerinti kölcsönös elengedéséről szóló megállapodás

FINNORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1995. június 1-jei és 20-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (természetbeni ellátások költségeinek megtérítése, illetve a megtérítésről való lemondás) és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

SVÉDORSZÁG–SPANYOLORSZÁG

Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet szerint biztosított természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről szóló 2004. december 1-jei megállapodás

SVÉDORSZÁG–LUXEMBURG

Az 1996. november 27-i megállapodás a szociális biztonság terén felmerülő kiadások megtérítéséről

SVÉDORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A 1997. április 15-i megállapodás az 1408/71/EGK 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (a természetbeni ellátások költségének megtérítése és a megtérítésről való lemondás), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

II. MELLÉKLET

A KÖZTISZTVISELŐKRE VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDSZEREK**(A végrehajtási rendelet 31. és 41. cikkében említett rendszerek)**

- A. Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek, amelyekre a 883/2004/EK rendelet természetbeni ellátásokról szóló III. címe 1. fejezetének hatálya nem terjed ki

Németország

A köztisztviselőkre vonatkozó különleges betegbiztosítási rendszer

- B. Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek, amelyekre a 883/2004/EK rendelet III. címének 1. fejezetében – a 19. cikknek, a 27. cikk (1) bekezdésének és a 35. cikknek a kivételével – foglalt, a természetbeni ellátásokra vonatkozó rendelkezések hatálya nem terjed ki

Spanyolország

Köztisztviselők különleges társadalombiztosítási rendszere

A fegyveres erők különleges társadalombiztosítási rendszere

Igazságügyi tisztviselők és adminisztratív alkalmazottak különleges társadalombiztosítási rendszere

- C. Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek, amelyekre a 883/2004/EK rendelet természetbeni ellátásokról szóló III. címe 2. fejezetének hatálya nem terjed ki

Németország

A köztisztviselőkre vonatkozó különleges balesetbiztosítási rendszer

III. MELLÉKLET

**A TERMÉSZETBENI ELLÁTÁSOK KÖLTSÉGÉNEK MEGTÉRÍTÉSÉT RÖGZÍTETT ÖSSZEGEK ALAPJÁN
IGÉNYLŐ TAGÁLLAMOK****(A végrehajtási rendelet 63. cikkének (1) bekezdésében említett tagállamok)**

ÍRORSZÁG

SPANYOLORSZÁG

OLASZORSZÁG

MÁLTA

HOLLANDIA

PORTUGÁLIA

FINNORSZÁG

SVÉDORSZÁG

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

IV. MELLÉKLET

A VÉGREHAJTÁSI RENDELET 88. CIKKÉNEK (4) BEKEZDÉSE SZERINTI ADATBÁZIS JELLEMZŐI

1. Az adatbázis tartalma

Az érintett szervek elektronikus jegyzéke (URL) az alábbi adatokat tartalmazza:

- a) a szervek neve az adott tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) és angolul
- b) az azonosító kód és az EESSI elektronikus cím
- c) a szervek funkciója az alaprendelet 1. cikkének m., q. és r. pontjában (és a végrehajtási rendelet 1. cikkének a. és b. pontjában) szereplő fogalommeghatározások tekintetében
- d) a különböző kockázatok, ellátástípusok, rendszerek és a földrajzi kiterjedés tekintetében fennálló hatáskörök
- e) a szervek az alaprendelet melyik részét alkalmazzák
- f) az alábbi elérhetőségek: postai cím, telefonszám, faxszám, e-mail cím és a megfelelő URL-cím
- g) az alaprendelet vagy a végrehajtási rendelet alkalmazásához szükséges bármely egyéb információ.

2. Az adatbázis adminisztratív kezelése

- a) Az elektronikus jegyzéket az EESSI tárolja, az Európai Bizottság szintjén.
- b) A tagállamok felelősek a szervekre vonatkozóan szükséges információk összegyűjtéséért és ellenőrzéséért, valamint azért, hogy a felelősségi körükbe tartozó bejegyzéseket és az ezekkel kapcsolatos változtatásokat az Európai Bizottság részére időben megküldjék.

3. Hozzáférés

Az üzemeltetési és adminisztratív célokra felhasznált információ a nyilvánosság számára nem hozzáférhető.

4. Biztonság

Az adatbázisban tett bármilyen módosítást (bejegyzés, frissítés, törlés) naplózni kell. A jegyzékbe a bejegyzések módosítása érdekében történő belépést megelőzően a felhasználókat azonosítani és ellenőrizni kell. A bejegyzés módosításának megkísérlése előtt ellenőrzik, hogy a felhasználó jogosult-e ennek a műveletnek a végrehajtására. A jogosulatlan felhasználók műveleteit el kell utasítani és naplózni kell.

5. Nyelv

Az adatbázis általános nyelve az angol. A szervek neveit és elérhetőségét az adott tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) is fel kell tüntetni.

V. MELLÉKLET

AZON TAGÁLLAMOK, AMELYEK KÖLCSÖNÖSEN A SAJÁT JOGSZABÁLYAIK ALAPJÁN AZ ELŐZŐ NAPTÁRI ÉVBEN NYÚJTOTT MUNKANÉLKÜLI ELLÁTÁSOK ÁTLAGOS ÖSSZEGE ALAPJÁN HATÁROZZÁK MEG AZ ALAPRENDELET 65. CIKKE (6) BEKEZDÉSÉNEK HARMADIK MONDATÁBAN EMLÍTETT LEGNAGYOBB MEGTÉRÍTHETŐ ÖSSZEGET (A végrehajtási rendelet 70. cikkében említett tagállamok)

BELGIUM

CSEH KÖZTÁRSASÁG

NÉMETORSZÁG

AUSZTRIA

SZLOVÁKIA

FINNORSZÁG

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-én elfogadta a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendeletet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet), amely az 1408/71/EGK rendelet ⁽²⁾ helyébe lép.

Az alaprendelet 89. cikke előírja, hogy a rendelet végrehajtására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló rendeletet kell elfogadni. E célból a Bizottság 2006. január 31-én benyújtotta a fenti rendeletjavaslatot a Tanácsnak. A javaslat alapja a Szerződés 42. és 308. cikke.

Az Európai Parlament – a Szerződés 251. cikkének megfelelően – 2008. július 9-én elfogadta az első olvasat során kialakított véleményét ⁽³⁾. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. október 26-én nyilvánított véleményét ⁽⁴⁾.

A Bizottság 2008. október 15-én nyújtotta be módosított javaslatát, amelyben az Európai Parlament által elfogadott 162 módosítás közül 159-et fogadott el.

A Tanács – az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésével összhangban – 2008. december 17-én egyhangúlag elfogadta közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

A javaslat célja a szociális biztonsági rendszerek koordinálása terén jelenleg alkalmazandó szabályok korszerűsítési folyamatának a lezárása a 883/2004/EK rendelet végrehajtási eljárásainak megállapítása, és ezáltal a jelenleg hatályos végrehajtási rendelet (574/72/EGK rendelet) felváltása révén. A javaslat célja különösen, hogy valamennyi érintett fél (biztosítottak, adott esetben munkáltatóik, a szociális biztonsági intézmények és a tagállamok illetékes hatóságai) számára meghatározza az alaprendeletben megállapított szabályok gyakorlati végrehajtására vonatkozó eljárásokat. A javaslat további célja a jelenlegi eljárások javítása azok egyszerűsítése, valamint a különböző érdekelteltek jogainak és kötelességeinek pontosítása révén. Ezenkívül célja az intézmények közötti fokozott együttműködés lehetővé tétele, különösen a tagállamok közötti elektronikus adatcserén keresztül.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános észrevételek

a) a Bizottság módosított javaslata

Az Európai Parlament 162 módosítást fogadott el a Bizottság javaslatával kapcsolatban. E módosítások közül 160-at (az 1–25. módosítást, a 27–54. módosítást és az 56–162. módosítást) egészében, részben vagy átszövegezve beépítettek a Bizottság módosított javaslatába. Két másik módosítást (a 26. és az 55. módosítást) azonban a Bizottság nem tudott elfogadni.

b) a Tanács közös álláspontja

A Tanács el tudta fogadni, hogy a 162 módosításból 146-ot – nevezetesen a 2., 4., 5., 7., 8., 12–14., 17–25., 27–34., 36–47., 49–54., 56–71., 74–78., 80–88., 90–107., 109–132., 134–146., 147. (első rész), a 148. (első rész), 149. és a 152–162. módosítást – egészében vagy részben beépítsenek a Bizottság módosított javaslatába.

⁽¹⁾ HL L 166., 2004.4.30., helyesbített változat: HL L 200., 2004.6.7., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 1408/71/EGK rendelete a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról (HL L 149., 1971.7.5., 2. o.). A legutóbb az 1992/2006/EK rendelettel (HL L 392., 2006.12.30., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁴⁾ HL C 324., 2006.12.30., 59. o.

A Tanács – az újrafogalmazás függvényében – elfogadta továbbá az alábbi módosítások alapjául szolgáló elveket:

- 3. módosítás (új (8a) preambulumbekendés): a Tanács úgy vélte, hogy – bár a módosítással lényegében teljesen egyetért – az utolsó mondatot általánosabbá téve újra kellene fogalmazni a közös álláspont (10) preambulumbekendésének utolsó mondatával összhangban;
- 6. és 9. módosítás, amelyek a „hozzáférési pont”-nak és a „szabványosított elektronikus üzenet”-nek az 1. cikk (2) bekezdése a) és d) pontjában foglalt fogalom meghatározását érintik: a Tanács úgy vélte, hogy a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó igazgatási bizottság által az EESSI (a szociális biztonsággal kapcsolatos adatok elektronikus cseréje) terén végzett munka eredménye alapján ezeket a fogalom meghatározásokat felül kell vizsgálni (a közös álláspont 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja);
- 10. módosítás (a 2. cikk új (-1) bekezdése): a Tanács úgy vélte, hogy ezt a módosítást kissé át kell fogalmazni, és abba a fogatékkaal élők mellett az időskorúakra vonatkozó hivatkozást is be kell illeszteni (a közös álláspont 2. cikkének (1) bekezdése);
- 11. módosítás (a 2. cikk (1) bekezdése): a Tanács úgy vélte, hogy „a kérdéses tagállam társadalombiztosítási jogszabályaiban előírt határidőn belül” helyett a „haladéktalanul” kifejezést kell használni, mivel a határidők egyes esetekben túl hosszúak lehetnek vagy – éppen ellenkezőleg – esetleg nem léteznek az adott nemzeti jogszabályokban. Ez olyan horizontális kérdés, amely a határidőkkel kapcsolatos valamennyi módosításra vonatkozik (a közös álláspont 2. cikkének (2) bekezdése);
- 15. módosítás (a 3. cikk (2) bekezdése): a Tanács e módosításnak csak az első bekezdését tudta elfogadni, mivel úgy vélte, hogy a Parlament által e módosítás egyéb részeiben javasolt részletes rendelkezések sérthetik e terület tagállamok általi belső megszervezését, amelyre már egyébként is a 95/46/EK irányelv vonatkozik (a közös álláspont 3. cikkének (2) bekezdése);
- 16. módosítás (a 3. cikk (3) bekezdése): a Tanács – a 11. módosításhoz hasonlóan és az azzal kapcsolatban megfogalmazott indokok alapján – a „haladéktalanul” szó használatát támogatta a nemzeti határidőkre való hivatkozás helyett (a közös álláspont 3. cikkének (3) bekezdése). Ugyanez a megjegyzés vonatkozik a bizottsági javaslat 27. cikkének (5) bekezdésére, 49. cikkének (1) bekezdésére és 51. cikkének (2) bekezdésére (a közös álláspont 27. cikkének (5) bekezdése, 49. cikkének (1) bekezdése és 51. cikkének (2) bekezdése);
- 26. módosítás (a 6. cikk (4) bekezdése): a Tanács – noha egyetértett a cikk érdemi tartalmával – úgy vélte, hogy a szöveget a közös álláspont 6. cikkének (5) bekezdésében foglaltak szerint egyértelműbbé kellene tenni;
- 48. módosítás (a 17. cikk (3) bekezdése): a Tanács – noha egyetértett a módosítás lényegével – úgy vélte, hogy a szöveget újra kellene fogalmazni, és hivatkozni kellene az érintett tagállamra, amint azt a közös álláspont 16. cikkének (3) bekezdése tartalmazza;
- 72. módosítás (a 26. cikk (2) bekezdésének utolsó albekezdése): a Tanács úgy vélte, hogy az engedélykérelmekre való válaszadás tekintetében a tizenöt naptári napos határidőt lehetetlen lenne betartani. Véleménye szerint ezt a határidőt nemzeti jogszabályban kellene megállapítani (a közös álláspont 26. cikkének (2) bekezdése);
- 73. módosítás (a 26. cikk (3) bekezdése): a Tanács úgy ítélte meg, hogy ennek a rendelkezésnek az egyetlen célja az engedélyt kiadó intézmény meghatározására vonatkozó eljárás megállapítása, amennyiben egy személy lakóhelye nem az illetékes tagállamban van. Nem vonatkozik azokra az egyéb esetekre, amelyekben az engedély nem tagadható meg, mivel azokra az esetekre az alaprendelet egyértelműen kiterjed (a közös álláspont 26. cikkének (3) bekezdése);
- 97. és 98. módosítás (a 43. cikk (1) bekezdése és (3) bekezdésének új albekezdése): a Tanács – habár úgy ítélte meg, hogy ezek a módosítások elfogadhatók – mindazonáltal úgy vélte, hogy a címet a következőképpen kellene módosítani: „Az ellátások kiszámítására vonatkozó további rendelkezések”.

A Tanács ugyanakkor nem tartotta ajánlatosnak az alábbi módosítások elfogadását:

- 1. módosítás (az egyéneknek a személyes adatok feldolgozásával és cseréjével kapcsolatos védelméről szóló (3) preambulumbekkezdés): a Tanács úgy vélte, hogy ez a módosítás – amely szorosan kapcsolódik a 15. módosításhoz (lásd alább) – szükségtelen, és a kérdéssel a 3. cikk (2) bekezdésében lenne a legcélszerűbb foglalkozni. A Tanács véleménye ezért az, hogy e preambulumbekkezdésben meg kell tartani a Bizottság eredeti javaslatának a szövegét (a közös álláspont (3) preambulumbekkezdése);
- 35. módosítás (a 12. cikk új (6a) bekezdése): a Tanács úgy határozott, hogy törli ezt a rendelkezést az igazgatási bizottság jelentése alapján, amely – tekintettel arra, hogy nincs semmiféle lehetséges negatív hatása a személy jogaira – technikailag szükségtelennek tartotta azt;
- 55. módosítás (a 19. cikk (2) bekezdése): ez a módosítás azt tartalmazza, hogy az alkalmazandó jogot meghatározó igazolásban feltüntetik a munkáltató által fizetett munkabért. A Tanács egyetértett a Bizottsággal abban, hogy ez a módosítás túlmutat a szociális biztonsági célokra szükséges információk körén és ezáltal a rendelet célkitűzésein (a közös álláspont 19. cikkének (2) bekezdése);
- 79. módosítás (a 26. cikk (6) bekezdése): a Tanács úgy vélte, hogy a biztosított személy kezelésétől elválaszthatatlan utazási és tartózkodási költségeket az illetékes intézménynek kell viselnie, amennyiben az adott intézményre vonatkozó nemzeti jogszabályok ezt előírják, és ha az engedélyt megadták. A Tanács ezenkívül nem tudta elfogadni a módosítás utolsó, a fogyatékkal élő személyt kísérő személy utazási és tartózkodási költségeinek visszatérítéséről szóló részét. Úgy vélte, hogy ez meghaladná a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának körét, mivel annak következtében a tagállamok új betegbiztosítási ellátásokat lennének kötelesek biztosítani (a közös álláspont 26. cikkének (6) bekezdése).

Meg kell jegyezni azonban, hogy a fogyatékkal élő személyek sajátos igényeit figyelembe vették, hiszen a Tanács – kisebb átfogalmazással – elfogadta a 10. módosítást (a 2. cikk új (-1) bekezdése, lásd fentebb);

- 164., 165., 166. és 167. módosítás (66. cikk – a követelések benyújtására és teljesítésére vonatkozó határidők): a Tanács szükségesnek tartotta a Bizottság által a követelések benyújtása és teljesítése, valamint a vitarendezés tekintetében javasolt határidők meghosszabbítását (12 hónap a követelések benyújtása, 18 hónap a követelések teljesítése és 36 hónap a vitarendezés tekintetében). A Tanács ezért nem tudta elfogadni a 164–167. módosítást, amelynek célja a Bizottság által javasolt határidők fenntartása, mivel a legtöbb tagállam úgy véli, hogy ezeket a határidőket csak a tapasztalatok fényében és az intézmények közötti adatcserét valószínűleg felgyorsító technológiai fejlődés alapján lehetne bevezetni. E tekintetben figyelembe kell venni, hogy a rendelettervezet – az eljárásokat felgyorsító ösztönzőként – már egyébként is rendelkezik előlegfizetésről és a késedelmes fizetés utáni kamatról.

Szem előtt tartva azonban, hogy ez a kérdés különösen fontos az Európai Parlament számára, a Tanács megállapodott arról, hogy külön felülvizsgálati záradékot illeszt be a közös álláspont 86. cikke (1) bekezdésébe, amely szerint a végrehajtási rendelet 67. cikkének (2), (5) és (6) bekezdésében említett határidőket – legkésőbb a végrehajtási rendelet alkalmazásának negyedik teljes naptári évében – az igazgatási bizottság jelentése alapján felül kell vizsgálni. A felülvizsgálat célja a határidők jelentős csökkentése.

A Bizottság elfogadta a Tanács által jóváhagyott közös álláspontot.

2. Konkrét észrevételek

A 2. cikk (4) bekezdése tekintetében: a Tanács úgy vélte, hogy a Bizottság javaslatának – a Parlament által megtartani kívánt – szövegét tovább kell pontosítani, és kizárólag a kapcsolattartó szervezetre kell hivatkozni, mivel ez a bekezdés kizárólag az adatcserében érintett szervekkel foglalkozik, és nem az adatcsere módjával (a közös álláspont 2. cikkének (4) bekezdése). A 108. módosítással kapcsolatban a Tanács – ugyanezen megfontolásból – úgy vélte, hogy ez a módosítás elfogadható lenne, amennyiben beillesztenék a „kapcsolattartó szervezeti minőségében” kifejezést, lehetővé téve ezáltal a tagállamok számára információcsere-rendszereik megszervezését (a közös álláspont 47. cikkének (1) bekezdése). Vannak olyan esetek is, amikor az intézmények közötti információcsere – a szükségtelen bürokrácia elkerülése érdekében – nem kellene automatikusnak lennie. Ebből a szempontból a 89. módosítás is elfogadható lenne, ha a szöveg kiegészülne az „amennyiben szükséges” kifejezéssel (a közös álláspont 27. cikkének (9) bekezdése).

A Tanács úgy vélte, hogy a 3. cikk címében a „kedvezményezettek” szó helyébe az „érintettek” szónak kellene lépnie annak egyértelműbb jelzése érdekében, hogy e rendelkezés az alaprendelet hatálya alá tartozó személyekre, nem pedig általában a kedvezményezettekre vonatkozik. A Tanács emellett úgy vélte, hogy e cikk (4)–(8) bekezdését el kellene hagyni. Úgy ítélte meg, hogy a bizottsági javaslat (4)–(7) bekezdése – a dokumentumok határokon átnyúló küldése esetén az átvétel elismerésével, valamint annak joghatásaival és a jogorvoslati lehetőségekkel kapcsolatban – sérti a nemzeti hatásköröket. Az érintett személynek elektronikus formában küldött határozatokra vonatkozó (8) bekezdést illetően a Tanács úgy vélte, hogy az inkább a 4. cikkhez kapcsolódik. Ezt a rendelkezést ezért a közös álláspont 4. cikkének (3) bekezdésébe illesztették be.

A 4. cikk (2) bekezdése tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy a Bizottság eredeti javaslatának a szövege – melyet a Parlament meg kíván tartani – nem egyeztethető össze a tagállamok által életbe léptetendő szervezeti keretekkel. A Tanács véleménye szerint ezt a rendelkezést újra kellene fogalmazni annak előírása érdekében, hogy az intézmények vagy a kapcsolattartó szervezetek közötti adat-továbbítást elektronikus úton, közvetve vagy közvetlenül a hozzáférési pontokon keresztül kell végrehajtani, mivel e hozzáférési pontok töltik be az elektronikus kapcsolattartó pontok szerepét (a közös álláspont 4. cikkének (2) bekezdése).

A Tanács véleménye szerint az 5. cikk címében és a cikk szövegében egyaránt a „*supporting evidence*” kifejezést kellene használni a „*supporting documents*” kifejezés helyett. Ez a dokumentumok kiadásának alapját képező és más tagállamok intézményei számára jogilag nem kötelező érvényű igazoló tényekre vonatkozik, kivéve ha azok valamely dokumentumban foglalt adatok részét képezik. A Tanács ezenkívül úgy vélte, hogy el kell hagyni ebben a cikkben az adóügyi hatóságokra való hivatkozást, mivel vagy nem áll fenn közösségi hatáskör, vagy a kérdéssel más közösségi eszköz keretében foglalkoznak (a közös álláspont 5. cikke).

Az 5. cikk (3) bekezdése tekintetében a Tanács – noha egyetértett a Parlament által fenntartott bizottsági javaslat tartalmával – úgy vélte, hogy a szöveget újra kellene fogalmazni annak előírása érdekében, hogy az intézményeknek minden vita esetében legalább egy hónapon keresztül próbálkozniuk kelljen annak megoldásával, mielőtt azt az igazgatási bizottság elé utalhatják. Ez a pontosítás szükségesnek tűnik annak érdekében, hogy a tagállamokat inkább arra ösztönözzék, hogy kétoldalú formában állapodjanak meg ahelyett, hogy a vitás kérdéseket automatikusan az igazgatási bizottság elé utalják. Fontos továbbá, hogy az erre vonatkozó kérelmeket az illetékes hatóságokon, és nem az egyes intézményeken keresztül kell benyújtani (a közös álláspont 5. cikkének (4) bekezdése).

A Tanács véleménye szerint a 6. cikk (2) bekezdésében pontosítani kellene azt, hogy pénzbeli vagy természetbeni ellátásokról van szó. A 6. cikk címét ennek megfelelően módosítani kellene úgy, hogy az „ellátások kifizetése” kifejezés helyébe „ellátások nyújtása” lépjen (a közös álláspont 6. cikke).

A Tanács véleménye szerint a 7. cikk címét újra kellene fogalmazni annak meghatározására, hogy a cikk az ellátások és járulékok ideiglenes kiszámítására vonatkozik. A cikk (2) bekezdését ki kell egészíteni a „vagy dokumentumokhoz” szöveggel annak lehetővé tétele érdekében, hogy a járulékok vagy ellátások végleges kiszámításához szükséges információk dokumentumokban is szerepelhessenek (a közös álláspont 7. cikke).

A 8. cikk (1) bekezdése tekintetében a Tanács el tudná fogadni a bizottsági javaslat megtartását, a 8. cikkre való hivatkozásnak a 8. cikk (1) bekezdésére történő helyesbítésével (a közös álláspont 8. cikkének (1) bekezdése).

A 9. cikkben „hatóságokra és intézményekre” kellene hivatkozni, mivel ez a cikk nem csak intézménnyel foglalkozik (a közös álláspont 9. cikke).

A 10. cikk tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy azt ki kell egészíteni „az alaprendelet egyéb rendelkezéseinek ellenére” szöveggel, mivel az alaprendelet 53–55. cikke az ellátások olyan egyéb ellátásokkal vagy jövedelmekkel való átfedésére vonatkozó különös rendelkezéseket tartalmaz, amely ellátásokat vagy jövedelmeket ez a rendelkezés nem érinthet (a közös álláspont 10. cikke).

A 11. cikkel kapcsolatban a Tanács úgy vélte, hogy az (1) bekezdés átfogalmazásának szükségessége miatt törölni kellene a c), a d) és az e) pontot (a közös álláspont 11. cikke).

A 12. cikk (5) bekezdése tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy (a cikk (1) bekezdésével való összhang biztosítása érdekében) az „érintett” szónak kellene a „biztosított” helyébe lépnie, mivel az alaprendelet 6. cikke nem korlátozódik a biztosítottakra. Ez a szó ráadásul nem szerepel az alaprendelet valamennyi fejezetében (például a nyugdíjakra vonatkozó fejezetben sem, amelyben „személyek” szerepel) (a közös álláspon 12. cikkének (5) bekezdése).

A javaslat 13. cikke (a közös álláspon 13. cikke) a különböző egységekben kifejezett időszakok összesítési célból történő átváltására vonatkozik. A bizottsági javaslat alapját az a feltételezés képezte, hogy kizárólag az ötnapos heteken alapuló időszakok esetében van szükség átváltásra. A Tanácsban folytatott megbeszélés eredményeként kiderült, hogy ez nem elégséges azon tagállamok számára, amelyek számításai (legalábbis egyes rendszerek tekintetében) még mindig hat- vagy hétnapos heteken alapulnak (például az önálló vállalkozók esetében). Ebben a helyzetben a választási lehetőséget az 574/72/EGK tanácsi rendelet 15. cikkének (3) pontja szerinti, meglévő rendszer átvétele vagy új rendelkezés kidolgozása jelentette. Szem előtt tartva, hogy a meglévő átváltási rendelkezés nem egyértelmű, új rendelkezés kidolgozása mellett döntöttek, amely foglalkozna a meglévő rendszerben felmerült valamennyi problémával.

A cél az volt, hogy az időszakok átváltására vonatkozóan olyan új rendszert hozzanak létre, amelyet szisztematikusan kellene alkalmazni annak érdekében, hogy az időszakok átváltása semmiképpen ne járhasson biztosítási időszak elvesztésével.

A javaslat 14. cikkének (2) bekezdése tekintetében – amely az önálló vállalkozóknak az adott tagállam hatáskörét meghatározó, az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti érdekköréről szól – a Tanács szükségesnek tartotta kiegészíteni az érintett szolgáltatások (már az 574/72/EGK tanácsi rendelet 12a. cikke (5) bekezdésének d) pontjában meghatározott) körét, és elhagyni az arra a tagállamra való utalást, ahol az érintett adófizetési kötelezettséggel rendelkezik, mivel úgy vélte, hogy az adóügyi kérdések túlmutatnak a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának körén (a közös álláspon 14. cikkének (8) bekezdése).

A 14. cikk (10) bekezdése tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy „az Unió területén kívül” kifejezés helyébe a „harmadik országban” kifejezésnek kellene lépnie, hogy a rendelkezés kiterjedjen az Európai Gazdasági Térséggel és Svájjal kapcsolatos helyzetekre is (a közös álláspon 14. cikkének (11) bekezdése).

A 17. cikk olyan személyekre vonatkozik, akik általában egynél több tagállamban végeznek tevékenységet. A bizottsági javaslat 17. cikkének (1) bekezdése értelmében erről valamennyi tagállamot tájékoztatni kell, és az alkalmazandó jogot közös megállapodással kell meghatározni. A Tanács úgy ítéli meg, hogy gyorsabb eljárásokra van szükség, és a döntést a lakóhely szerinti tagállam intézményének kellene meghoznia. Ezenkívül, a bizottsági javaslat (1) bekezdése megkettőzné a (2) bekezdést, amint ezt a 47. módosítás tartalmazza. Ezt a módosítást a Tanács a maga részéről el tudná fogadni, amennyiben a Parlament elfogadná a közös álláspon 16. cikkének (1) bekezdését. A 48. módosítás – annak némi átszövegezése függvényében – szintén elfogadható (a közös álláspon 16. cikkének (3) bekezdése).

A 20. cikk (2) bekezdése tekintetében – amely az alkalmazandó jogszabályokról az illetékes intézmény által adandó tájékoztatásra vonatkozik – a Tanács a 15. cikkben alkalmazottal megegyező módszert választotta annak egyértelművé tételére, hogy az információkat nem kell valamennyi esetben automatikusan megadni az előzőleg illetékes intézmény számára, hanem azokat csupán elérhetővé kell tenni (a közös álláspon 20. cikkének (2) bekezdése).

A Tanács a 22. cikk tekintetében úgy vélte, hogy a (2) bekezdést el kell hagyni, és egy új általános preambulumbekendéssel kell felváltani (a közös álláspon (16) preambulumbekendése). Ehhez hasonlóan a Tanács úgy vélte, hogy a (3) bekezdés is szükségtelen, mivel a 9. cikk már rendelkezik az egyéb eljárásokról való megállapodás lehetőségéről (a közös álláspon 22. cikke).

A 23. cikkben a Tanács véleménye szerint nem kellene hivatkozni a 27. cikkre (a közös álláspon 23. cikke).

A 24. cikk (1) bekezdése tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy egyértelművé kell tenni, hogy az illetékes intézmény által kiadott dokumentumot a biztosított vagy a lakóhely szerinti intézmény kérésére kell kiadni, és azt az illetékes intézmény visszavonhatja, amennyiben a feltételek már nem teljesülnek (a közös álláspon 24. cikkének (1) bekezdése).

A Tanács úgy ítélte meg, hogy a 25. cikkbe új bekezdést kellene beilleszteni a Bizottság által a (6) bekezdés harmadik albekezdésében javasolt rendelkezés egyértelművé tétele érdekében (a közös álláspont 25. cikkének (7) bekezdése).

A Tanács úgy vélte, hogy a bizottsági javaslat 27. cikkének szövegét több tekintetében meg kell változtatni (a közös álláspont 27. cikke):

- a 27. cikk (5) bekezdésének szövegét át kellene fogalmazni annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a lakó- vagy tartózkodási hely szerinti intézmény kizárólag az illetékes intézmény kérésére végezheti el a szükséges adminisztratív ellenőrzéseket vagy orvosi vizsgálatokat. A „haladéktalanul” kifejezést kellene alkalmazni;
- a (8) bekezdés tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy a bizottsági javaslat szövegét pontosítani kell, különösen a vizsgálatot végző orvos vagy intézmény egészségügyi megállapításaival kapcsolatban, és meg kellene határozni, hogy a munkaképtelenségi igazolás az illetékes tagállamban kiállított igazolásokkal azonos jogi erővel bírjon;
- a (9) bekezdés tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy a pénzügyi ellátások folyósításának megtagadása esetén a lakóhely szerinti intézményt nem lenne szükséges értesíteni. Ezért be kellene illeszteni az „amennyiben szükséges” kifejezést.

A bizottsági javaslat 28. cikkét illetően a Tanács úgy értelmezi, hogy – a Tanács számára teljes mértékben elfogadható – 91. módosítással kapcsolatban a Parlament szándéka az, hogy ezt a cikket kizárólag az első bekezdésre korlátozza, amint azt a közös álláspont 29. cikke tartalmazza.

A közös álláspont 31. cikkének (1) és (3) bekezdése a biztosítás alóli mentességre vonatkozó különös rendelkezésekkel foglalkozik, amelyek néhány tagállam esetében szükségesek és a tagállamok közötti egységes védelmet szolgálják.

A Tanács által a közös álláspont 33–42. cikkében elfogadott rendelkezések (III. cím II fejezet – Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetére szóló ellátások, valamint haláleseti juttatások) alapját nagyrészt az 574/72/EGK rendelet vonatkozó rendelkezései (különösen a 34. és a 40. cikk) képezik, mivel a Tanács fontosnak tartotta, hogy ezeket a rendelkezéseket a munkavállalók védelme érdekében megtartsák. A bizottsági javaslat 33. cikkét (amely bizonyos mértékben csökkenti a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén az engedély megadásának feltételeit) törölték, és tartalmát beépítették az alaprendelet 36. cikkébe. A bizottsági javaslat 35., 36., 37., 38., 39. és 42. cikkét a közös álláspontban pontosították (a közös álláspont 35., 36., 37., 38., 39. és 42. cikke).

A 43. cikk tekintetében a Tanács véleménye szerint a címet pontosítani kellene annak jelzésére, hogy a cikk az ellátások kiszámítására vonatkozó kiegészítő rendelkezéseket határoz meg (a közös álláspont 43. cikke). Ugyanez vonatkozik a 47. cikkre, amelynek esetében a címet az „érintett” szóval kellene kiegészíteni (a közös álláspont 47. cikke).

A bizottsági javaslat 45. cikkének (3) bekezdése tekintetében az alaprendelet 47. cikke (1) bekezdésének b) pontjára való hivatkozást a 47. cikk (1) bekezdésének a) pontjára kellene helyesbíteni (a közös álláspont 45. cikkének (3) bekezdése), a 45. cikk (6) bekezdését pedig újra kellene fogalmazni annak egyértelművé tétele érdekében, hogy amennyiben a kérelmező szándékosan elmulasztja a valamely tagállamban való foglalkoztatásáról vagy lakóhelyéről való információszolgáltatást, és a későbbiekben az adott tagállamban nyugellátás iránti kérelmet nyújt be, akkor a kérelmet új kérelemnek kell tekinteni (a közös álláspont 45. cikkének (6) bekezdése).

A 49. cikk (1) bekezdése tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy a szöveget újra kell fogalmazni annak egyértelmű jelzése érdekében, hogy az egyes esetekben melyik intézménynek kell határozatot hoznia. Emellett a bizottsági javaslatban szereplő „azonnal” kifejezés helyett a „haladéktalanul” kifejezést kellene alkalmazni (a közös álláspont 49. cikkének (1) bekezdése).

Az 50. cikk (2) bekezdése tekintetében a Tanács véleménye szerint pontosítani kellene az ideiglenes kifizetésekre és az ellátásokra nyújtott előlegekre vonatkozó rendelkezést. A kifizetés akkor tekintendő ideiglenesnek, ha a kérelem vizsgálata még folyamatban van, és annak eredménye befolyásolhatja a nyújtandó ellátás összegét. Az ellátásokra nyújtott előleget azon tagállam intézménye fizeti ki, amelynek jogszabályai szerint az érintett személy arányos nyugellátásra lesz jogosult (a közös álláspont 50. cikkének (2) bekezdése).

A Tanács úgy vélte, hogy a bizottsági javaslat 51. cikkének (2) bekezdésében – noha egyetért annak tartalmával – módosításokat kell végrehajtani, és különösen az „azonnal” kifejezés helyébe a „haladéktalanul” szónak kell lépnie (a közös álláspont 51. cikkének (2) bekezdése). Ugyanez vonatkozik az 54. cikk (1) bekezdésére (a közös álláspont 54. cikkének (2) bekezdése).

A bizottsági javaslat 55. cikkét illetően a Tanács úgy ítélte meg, hogy egyértelműbbé kell tenni a (2) bekezdés szövegét. Az (5) bekezdéssel kapcsolatban a Tanács úgy vélte, hogy a második mondatba be kell illeszteni a „szükség esetén” kifejezést. A (6) bekezdés tekintetében a Tanács véleménye szerint a szöveget rugalmasabbá kell tenni annak lehetővé tételével, hogy kettő vagy több tagállam az álláskezes megkönnyítését célzó intézkedésekről szóló megállapodásokat kössön. A bekezdést ezenkívül ki kell egészíteni azzal, hogy amennyiben két vagy több tagállam illetékes hatóságainak vagy intézményeinek egyedi eljárásokra és/vagy határidőkre van szükségük, azokról egymás között megállapodhatnak (a közös álláspont 55. cikke).

Az 56. cikk (1) bekezdése tartalmának fenntartása mellett a Tanács úgy vélte, hogy néhány módosításra van szükség annak meghatározására, hogy a lakóhely szerinti illetékes intézmény – amely az ellátást nyújtja – tölti be a vezető szerepet. Ezért amikor a munkanélküli úgy határoz, hogy munkakeresőként azon tagállam munkaügyi szolgálatainál is nyilvántartásba veteti magát, ahol utoljára fizetett tevékenységet végzett, arról a lakóhelye szerinti tagállam illetékes intézményét is értesítenie kell (a közös álláspont 56. cikkének (1) bekezdése).

A Tanács szükségesnek tartotta, hogy a közös álláspont új 57. cikkel egészüljön ki, amely az alaprendelet 61., 62., 64. és 65. cikkének alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket állapít meg a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerbe tartozó személyek tekintetében.

A bizottsági javaslat 59. cikkének (5) bekezdése tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy a rendelkezést a „fordul” helyett a „fordulhat” szó használatával rugalmasabbá kell tenni (a közös álláspont 60. cikkének (5) bekezdése).

A IV. cím I. fejezetének címében a 35. cikk egészére hivatkozni kell.

A 61. cikk (1) és (3) bekezdésével kapcsolatban, valamint a 62. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban a Tanács úgy vélte, hogy a szöveget pontosítani kell (a közös álláspont 62. cikkének (1) és (2) bekezdése és 63. cikkének (2) bekezdése).

A bizottsági javaslat 64. cikkének (2) bekezdése tekintetében a Tanács szükségesnek tartotta annak említését, hogy az éves átlagos költségeket az előző bekezdéssel összhangban kell megállapítani (a közös álláspont 65. cikkének (2) bekezdése).

A IV. cím III. fejezetével kapcsolatban a Tanács, amellet, hogy átvette a bizottsági javaslat fő elveit, változtatásokat hajtott végre (a közös álláspont 71–86. cikkében foglaltak szerint) egyrészt a már létező rendelkezések (különösen az 574/72/EGK rendelet 111. cikke) figyelembe vétele, másrészt pedig a szociális biztonság területére jellemző sajátosságok figyelembe vétele érdekében, mert ezek szükségesség tették a Bizottság által javasolt – egy adózással kapcsolatos irányelv szövegén alapuló – szövegtől való eltérést.

Végezetül, a bizottsági javaslat V. címe („Vegyes, átmeneti és záró rendelkezések”) tekintetében a Tanács célja az volt, hogy megkönnyítse a meglévő közösségi jogszabályokról az újakra való áttérést, ugyanakkor biztosítsa a jogbiztonságot (például az 1408/71/EK rendelet keretében kötött kétoldalú megállapodásokkal kapcsolatban, vagy a jelenlegi rendelet alapján nyújtott nyugdíjellátások esetében a jelenlegi rendeletről az új rendeletre való áttéréssel kapcsolatban), figyelembe véve az elektronikus cserék tekintetében a logisztikai jellegű korlátokat, valamint a személyek jogainak védelmét.

A bizottsági javaslatához képest a közös álláspontban bevezetett főbb változtatások a következők:

- a bizottsági javaslat 85. cikke tekintetében a Tanács hasznosnak vélte az (1) és a (3) bekezdés további pontosítását a nyújtott információk minőségével kapcsolatban (a közös álláspont 89. cikkének (1) és (3) bekezdése);

- a bizottsági javaslat 88. cikke tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy az alaprendelet 9. cikkét új (3) bekezdéssel kell kiegészíteni. A cél a jogbiztonság garantálása a tagállamok által az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK tanácsi rendelet keretében kötött megállapodások tekintetében;
 - ezenkívül a közös álláspont 87. cikke új (4) bekezdéssel egészült ki a függőség mértékével kapcsolatban, a függőség mértékének megállapításához szükséges feltételek pontosítása céljából;
 - a bizottsági javaslat 89. cikke tekintetében a Tanács úgy vélte, hogy az alaprendelet 87. cikkének (8) bekezdését módosítani kell (14518/08 ADD 1 REV 1);
 - a közös álláspont 88. cikkének (2)–(5) bekezdése pontosításokat tartalmaz a IV. melléklettel kapcsolatban;
 - a bizottsági javaslat 91. cikke tekintetében a Tanács egyhangú megállapodásra jutott azzal a rendelkezéssel kapcsolatban, amely kimondja, hogy a rendelet a kihirdetése napjától számított hathónapos időszaktól követő hónap első napján, de leghamarabb 2010. január 1-jén lép hatályba (a közös álláspont 97. cikke);
 - a Tanács ezenkívül az 574/72/EGK tanácsi rendelet 118. cikkének mintájára beillesztette a közös álláspontba a nyugellátásokkal kapcsolatos átmeneti rendelkezésekről szóló új 94. cikket, mivel ezek a rendelkezések különös fontossággal bírnak az új tagállamok számára;
 - A Tanács szükségesnek tartotta az elektronikus adatcserére vonatkozó átmeneti időszakokkal kapcsolatos új 95. cikk beillesztését a közös álláspontba annak meghatározása érdekében, hogy az elektronikus eszközökkel történő adatcserére vonatkozó átmeneti időszak nem haladhatja meg a rendelet alkalmazása megkezdésének időpontjától számított 24 hónapot;
- a közös álláspont ezenkívül öt mellékletet tartalmaz, amelyek a kétoldalú megállapodásokra (I. melléklet), a különleges közalkalmazotti rendszerekre (II. melléklet), a természetbeni ellátások költségét meghatározott összegek alapján visszatérítő tagállamok felsorolására (III. melléklet), a rendelet 89. cikkének (4) bekezdésében említett adatbázissal kapcsolatos részletekre (IV. melléklet), valamint az alaprendelet 65. cikke (6) bekezdésének harmadik mondatában említett visszatérítések maximális összegét kölcsönös alapon meghatározó tagállamok felsorolására (V. melléklet) vonatkoznak.

IV. ÖSSZEGRÉS

A Tanács üdvözi, hogy e jelentős jogszabálytervezet első olvasata során az Európai Parlamentben az együttműködés szelleme uralkodott, amely lehetővé tette, hogy a két intézmény közötti esetleges egyet nem értés mértéke nagyban csökkenjen.

A Tanács úgy véli, hogy közös álláspontja jelentős mértékben figyelembe veszi a Parlament által hangoztatott azon aggodalmakat, hogy a szociális biztonsági rendszerek reformjának biztosítania kell azt, hogy az új szabályok egyrészt a munkáltatók (különösen a kkv-k), a biztosítottak (mind a foglalkoztatottak, mind az önálló vállalkozók) és általában az EU polgárai, másrészt a szociális biztonsági intézmények tekintetében javítsák és egyszerűsítsék az eljárásokat.

A Tanács várakozással tekint ezen konstruktív párbeszédnek az Európai Parlamenttel való folytatása elé abból a célból, hogy a lehető legrövidebb időn belül végleges megállapodást érjenek el, tekintettel annak rendkívüli jelentőségére, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinálását korszerűsítő és egyszerűsítő új szabályok hamar hatályba lépjenek.

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegekben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatokra történő hivatkozásként kell értelmezni.